

Vlaams
Parlement

ingediend op **1171** (2016-2017) – Nr. 1
16 mei 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

tot oprichting van
een publiekrechtelijk vormgegeven
extern verzelfstandigd agentschap
Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling
van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid,
tot vaststelling van vergunningsnormen
voor private uitbetalingsactoren
en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004
betreffende de oprichting
van het intern verzelfstandigd agentschap
met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 23 december 2016	31
Advies van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid	45
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	51
Voorontwerp van decreet van 10 februari 2017	65
Advies van de Raad van State	79
Ontwerp van decreet	93

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting**1. Situering**

Met de zesde staatshervorming wordt de bevoegdheid inzake de kinderbijslagen overgeheveld naar de gemeenschappen en gewesten. In Vlaanderen wordt ervoor gekozen om deze materie in te kantelen in het gezinsbeleid.

De Vlaamse Regering kiest er expliciet voor om werk te maken van een geïntegreerd gezinsbeleid, waarbij alle kinderen en gezinnen maximaal versterkt en ondersteund worden doorheen hun ontwikkeling. De overheveling van de bevoegdheid biedt ook de kans om een aantal zaken te vereenvoudigen, op elkaar af te stemmen en transparant te maken.

In het regeerakkoord wordt de kinderbijslag gezien als een recht van het kind, ongeacht de socioprofessionele status van de ouders. Elk kind is gelijkwaardig, bijgevolg wordt voorzien in een gelijke kinderbijslag voor kinderen die vanaf 1 januari 2019 geboren worden. Een toeslag voor kinderen met bijzondere zorgnoden en wezen wordt behouden. Om kinderarmoede te bestrijden wordt een sociale toeslag voorzien voor kinderen die opgroeien in een gezin met een laag inkomen. De inkomensgrens van deze toeslag is gezinsgemoduleerd en houdt dus rekening met de gezinsgrootte. Het geheel wordt ingebed in een nieuw systeem van gezinsbijslagen dat, samen met de universele en selectieve participatietoelagen en de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (kleutertoeslag, kinderopvangtoeslag), een groeipakket op maat samenstelt voor elk kind en elk gezin.

2. Organisatie van de uitbetaling van het groeipakket

Momenteel gebeurt de uitbetaling van de kinderbijslag voor een deel door het federaal agentschap FAMIFED en voor een deel door private kinderbijslagfondsen. Het federaal agentschap FAMIFED staat, naast haar functie als uitbetaler, ook in als regisseur voor de uitvoering van het federale beleid over kinderbijslag.

De Vlaamse overheid neemt de regie en de uitbetaling van het Vlaamse groeipakket over van het huidige federale agentschap FAMIFED vanaf 1 januari 2019. De voorbereiding van deze overgang gebeurt al in 2017 en 2018. Het Vlaamse groeipakket zal bestaan uit een basistoelagen, zorgtoelagen, sociale toelagen en participatietoelagen. Deze toelagen worden gedefinieerd in het decreet waarin het groeipakket verder zal worden uitgewerkt.

Hierbij wordt de regiefunctie van het groeipakket gescheiden van de operationele uitbetalingsfunctie. Het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin neemt de rol op van regisseur.

Dat wil zeggen dat Kind en Gezin geen operationele taken met betrekking tot de uitbetaling van de kinderbijslag opneemt. Kind en Gezin staat in voor de beleidsvoorbereiding inzake het nieuwe groeipakketstelsel en de handhaving ervan.

Kind en Gezin zal bovendien het platform ontwikkelen, uitbouwen en beheren dat het mogelijk maakt om het primair netwerk van de kinderbijslag te realiseren. Dit primair netwerk zorgt dat de noodzakelijke gegevensuitwisseling van zowel Vlaamse als federale authentieke gegevensbronnen gerealiseerd kan worden.

De operationele uitbetalingsfunctie wordt uitgevoerd door een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en daartoe vergunde private uit-

betalingsactoren. Hierbij worden efficiëntiewinsten beoogd, die zowel de burger, de uitbetalingsinstantie(s) als de overheid ten goede komen.

Bij een rationalisatie van het uitbetalingslandschap en de transitie hier naar toe zijn de garantie van continuïteit van de uitbetaling en een kwaliteitsvolle organisatie van de activiteiten naar de kinderen en de gezinnen toe de belangrijkste uitgangspunten. Bovendien wordt rekening gehouden met de volgende randvoorwaarden:

- de meest efficiënte inzet van mensen en middelen en het zoeken naar besparingen met behoud van de kwaliteit van de activiteiten;
- de keuzevrijheid van de ouders tussen de uitbetalingsactoren;
- de bereikbaarheid van de uitbetalingsactoren;
- het vermijden of beperken van een sociaal passief, in het bijzonder bij de private uitbetalingsactoren, in functie van het behoud van kennis en expertise.

De Vlaamse Regering streeft naar een vereenvoudiging van het kinderbijslagstelsel, rekening houdend met de maatschappelijke context waarin de gezinnen gevormd worden. Naast een aantal inhoudelijke wijzigingen en vereenvoudigingen die verder uitgewerkt worden in het decreet over het groeipakket, is een ander belangrijk aspect van de vereenvoudiging de automatisering en de keuze voor een zo efficiënt mogelijk ICT-systeem. Daarnaast wordt ook werk gemaakt van een goed uitgewerkte contact- of loketfunctie, dat wil zeggen een vorm van rechtstreekse toegang waar de burger terecht kan met al zijn vragen over de kinderbijslag. Deze loketfunctie zal zowel fysiek als digitaal (via telefoon, chat, mail, website enzovoort) uitgebouwd worden. Bovendien zal er blijvend nood zijn aan een administratieve functie met de nodige kennis en expertise ter zake. De bestaande kinderbijslagfondsen, zowel de publieke als de private, beschikken over dergelijke expertise. In functie van continuïteit is het dan ook belangrijk om hen, weliswaar in een andere vorm, een plaats te geven in het nieuwe Vlaamse uitbetalingssysteem. Om een naadloze overgang naar de Vlaamse kinderbijslag te garanderen, is de medewerking van de kinderbijslagfondsen noodzakelijk.

Het uitbetalingslandschap zal steunen op twee pijlers:

- 1° een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap (Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid) met een dubbele rol:
 - a) als overkoepelend orgaan van de uitbetalingsactoren optreden, zijnde de private uitbetalingsactoren en de publieke actor. Daarbij heeft zij onder meer als doelstelling om de toekenning van de rechten en de uitbetaling van het groeipakket zo automatisch mogelijk te garanderen en het beheer voor de financiering van de werking van de uitbetalingsactoren te regelen;
 - b) een rol als publieke uitbetalingsactor die onderdeel is van het agentschap en waarvan het personeelsbestand opgebouwd zal worden uit een deel van de ambtenaren die in het kader van de overheveling van de bevoegdheid overkomen van het huidig federaal agentschap FAMIFED;
- 2° maximaal vier private uitbetalingsactoren die de effectieve uitbetaling van de toelagen in het kader van het groeipakket verzorgen. Deze private uitbetalingsactoren zullen op basis van een procedure vergund worden door Kind en Gezin, vanuit zijn regisseursrol. Om een vergunning te bekomen zullen de private uitbetalingsactoren moeten voldoen aan de vergunningsvoorwaarden en de procedure om deze vergunning te bekomen.

3. Samenhang van het regelgevend kader

Om enerzijds het groeipakket te realiseren en om anderzijds het uitbetalingslandschap te rationaliseren, wordt een regelgevend kader in drie delen uitgebouwd:

- een decreet waarin het groeipakket uitgewerkt wordt en waarin de basistoelage, de zorgtoelage, de sociale toeslag en de participatietoelagen centraal staan, naast een aantal administratieve aspecten van de uitbetalingswijze, het toezicht

- op het systeem en de rechten van de begunstigde van het groeipakket. In dit decreet wordt ook het overgangssysteem van de huidige kinderbijlagen naar het groeipakket uitgewerkt;
- het voorliggend ontwerp van decreet waarin de structuur van het uitbetalingslandschap geregeld wordt in de vorm van de oprichting van het nieuwe publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de positie van de toekomstige private uitbetalingsactoren in het uitbetalingslandschap. Hierbij worden ook de vergunningsvoorwaarden voor de private uitbetalingsactoren vastgelegd;
 - de wijziging van het decreet houdende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin die inhoudt dat Kind en Gezin de bevoegdheid krijgt over de regie van het groeipakket. Om de samenhang te bevorderen wordt deze decreetswijziging mee opgenomen in het oprichtingsdecreet van het extern verzelfstandigd agentschap voor de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Er wordt beoogd om alle elementen in het regelgevend kader juridisch te verankeren uiterlijk in 2018, zodat de uitvoering van het groeipakket met haar overgangsmaatregelen effectief kan plaatsvinden vanaf 1 januari 2019.

4. Pijlers van het uitbetalingslandschap in voorliggend ontwerp van decreet

4.1. De oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid (EVA)

De oprichting van een EVA moet kaderen binnen het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid, meer in het bijzonder van artikel 4:

“Art. 4. §1. De beleidsondersteunende taken worden toevertrouwd aan de departementen.

In afwijking van het eerste lid kunnen beleidsondersteunende taken toevertrouwd worden aan intern verzelfstandigde agentschappen of publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen als dat de kostenefficiëntie van de beleids- en beheerscyclus van dat beleidsveld verhoogt.

§2. Taken van beleidsuitvoering worden toevertrouwd aan intern of extern verzelfstandigde agentschappen wanneer voldaan is aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- 1° voldoende massa uitvoeringstaken voor het verzelfstandigde agentschap;
- 2° meetbaarheid van de door het verzelfstandigde agentschap te leveren producten of diensten;
- 3° reële mogelijkheid tot aansturing van het verzelfstandigde agentschap op grond van doelmatigheid, prestaties en kwaliteit;
- 4° reëel invulbare informatierelatie.

In afwijking van het eerste lid kunnen taken van beleidsuitvoering toevertrouwd worden aan de departementen als dat de kostenefficiëntie van de beleids- en beheerscyclus van dat beleidsveld verhoogt.”.

4.1.1. Motivering voor de verzelfstandiging van de uitbetaling van het groeipakket

De uitbetaling van het groeipakket beantwoordt aan de voorwaarden voor externe verzelfstandiging zoals bedoeld in artikel 4 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid.

a) Voldoende massa aan uitvoeringstaken voor het verzelfstandigde agentschap

De uitbetaling van groeipakket voor de kinderen in Vlaanderen bevat de behandeling van 1,5 miljoen aan individuele kinddossiers. Het agentschap zal voldoende personeelsleden omvatten na de transitie van het huidige federale agentschap FAMIFED. Omdat de uitbetalingsfunctie gescheiden is van de regiefunctie, kan het agentschap de uitvoeringstaken zelf autonoom regelen binnen het kader van de regelgeving.

b) Meetbaarheid van de door het verzelfstandigde agentschap te leveren producten of diensten

De uitbetaling van het groeipakket is volledig meetbaar voor wat de dossierafhandeling betreft en kan SMART (specifiek, meetbaar, afgesproken, realistisch en tijdsgebonden) geformuleerd en geëvalueerd worden. De prestaties van het agentschap zijn ook meetbaar op het vlak van de kwaliteit van de geleverde prestaties en de doelmatigheid zoals zal blijken uit de opvolging van klachten, uitgevoerde betalingen, juistheid van beoordelingen en toepassing van relevante regelgeving in de behandelde dossiers.

c) Reële mogelijkheid tot aansturing van het verzelfstandigde agentschap op grond van doelmatigheid, prestaties en kwaliteit.

Een belangrijke opdracht van het agentschap zal er in bestaan om de rationalisering van de uitvoeringsprocessen te sturen en te realiseren volgens de vereisten vastgelegd in regelgeving.

Het agentschap zal bovendien zelf verantwoordelijk zijn om op uniforme wijze aan te sturen op doelmatigheid, erover te waken dat de ter beschikking zijnde middelen op de meest efficiënte wijze worden ingezet en om kwaliteitsnormen uit te werken en te realiseren in de organisatie van de activiteiten.

d) Reëel invulbare informatierelatie

Omdat de processen die binnen het agentschap uitgevoerd worden SMART geformuleerd kunnen worden en toegepast worden binnen een vastgelegd regelgevend kader, is het mogelijk om te rapporteren over de bestede middelen. Er kunnen opvolgingsindicatoren geformuleerd worden en er kunnen garanties gegeven worden over de betrouwbaarheid van de informatie in verband met de gevolgde procedures en cijfergegevens. Deze informatie kan beschikbaar gesteld worden op een wijze dat deze relevant is voor het beleidsdomein, zoals ook in het ontwerp van decreet voorzien is.

4.1.2. Motivering voor de externe verzelfstandiging van het agentschap

a) De mogelijkheid voorzien in een verregaande autonomie en onafhankelijkheid van de uitvoering

Omwille van de principiële scheiding tussen de regiefunctie (bij het bestaande agentschap Kind en Gezin) en de uitvoering van de uitbetaling van het groeipakket, is het aangewezen de uitbetaling op een meer autonome wijze te organiseren. De opdracht van het agentschap om te streven naar efficiëntie- en effectiviteitswinsten bij de wijze waarop de uitbetalingsactoren operationeel optreden, vergt ook een

betrokkenheid en medeverantwoordelijkheid van de private uitbetalingsactoren bij de beleidsuitvoering.

Deze betrokkenheid en medeverantwoordelijkheid worden het best gerealiseerd binnen een autonoom uitvoeringskader. Uit de huidige praktijk van de actoren die momenteel kinderbijslag uitbetalen, blijkt bovendien dat dit ook mogelijk is.

b) Het mogelijk maken van een structurele medezeggenschap

Om de betrokkenheid en de medeverantwoordelijkheid van alle partners betrokken bij de uitbetaling van het groeipakket te garanderen en om de nodige stappen te zetten op het vlak van efficiëntie en effectiviteit in de uitvoeringsprocessen, worden maximaal vier private partners opgenomen in de raad van bestuur van het agentschap. Dit geeft deze partners een structurele medezeggenschap, maar ook een medeverantwoordelijkheid voor het gevoerde beleid op het vlak van de uitvoering.

4.2. Vergunningsvoorwaarden voor de private uitbetalingsactoren

De private uitbetalingsactoren verzorgen, samen met de publieke uitbetalingsactor die een onderdeel is binnen het agentschap, de effectieve uitbetaling van het Vlaamse groeipakket. Deze private uitbetalingsactoren zullen op basis van een door de Vlaamse Regering vast te leggen procedure vergund worden door Kind en Gezin. Om een vergunning te bekomen zullen ze moeten voldoen aan de door dit decreet bepaalde vergunningsvoorwaarden en de nader door de Vlaamse Regering te bepalen criteria voor de toekenning van de aanvraag.

4.3. Wijzigingsbepalingen

De wijzigingsbepalingen in het ontwerp van decreet geven aan het agentschap Kind en Gezin de bevoegdheid om de regiefunctie over het groeipakket op te nemen. Dit gebeurt door middel van een duidelijkere omschrijving van de taken die toegewezen zijn aan Kind en Gezin. Omdat deze taken hier verankerd worden, kunnen de artikelen 90 en 91 uit het decreet van 15 juli 2016 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin opgeheven worden.

Deze artikelen voorzien momenteel de bevoegdheid van Kind en Gezin inzake de gezinsbijslagen zonder aan te geven dat dit enkel een regierol omhelst.

5. Adviezen

5.1. Advies van de Strategische Adviesraad

De SAR werd gevraagd om een advies te verlenen binnen een termijn van dertig dagen.

De SAR kan een reductie van het aantal kinderbijslagfondsen en een financiële responsabilisering van de uitbetalingsactoren steunen, maar slechts op voorwaarde dat de uitbetaling van het Vlaamse groeipakket minstens even performant en nauwkeurig blijft verlopen als vandaag. Het is voor de raad een basisvereiste dat alle gezinnen in Vlaanderen ook na 2019 kunnen blijven rekenen op een stabiele, correcte en stipt betaalde kinderbijslag.

Repliek: Het belangrijkste uitgangspunt van de transitie, zoals die wordt opgezet, is het garanderen van de continuïteit van de uitbetaling aan en een kwaliteitsvolle dienstverlening naar de burger toe. Daarom wordt zowel in de taken van de publieke uitbetalingsactor (artikel 5, eerste lid, 7°, en artikel 6) als in die van de private uitbetalingsactoren vereisten (artikel 29) opgelegd rond zo automatisch

mogelijke rechtentoekenning, de uitbouw van een fysieke en digitale loketfunctie (met voldoende geografische verspreiding en vlotte bereikbaarheid waar het de fysieke loketten betreft) en de samenwerking met Kind en Gezin.

De SAR benadrukt de nood aan duidelijkheid voor de kinderbijslagfondsen over hun taken in de toekomstige organisatie van de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Momenteel leven er bij de werknemers van de fondsen immers veel vragen betreffende hun werkzekerheid, arbeidsvoorwaarden, vestigingsplaats enzovoort.

Repliek: Van zodra het ontwerp van decreet aangenomen is door het Vlaams Parlement zal de Vlaamse Regering de nadere regels vastleggen over de wijze waarop een vergunning kan aangevraagd worden, conform artikel 29 van het ontwerp van decreet. Conform aan deze regels kan Kind en Gezin vervolgens de procedure opstarten die toelaat om de vergunningen te verlenen.

De SAR vraagt een meer evenwichtige samenstelling van het beheersorgaan van het EVA, door het opnemen van gezinsorganisaties en een bijkomend bestuurder van de publieke uitbetalingsactor in de raad van bestuur van het EVA.

Repliek: De samenstelling van de raad van bestuur van het EVA is opgenomen in artikel 8 van het ontwerp van decreet. De Vlaamse Regering zal, naast de gedelegeerd bestuurder en de vertegenwoordigers van de private uitbetalingsactoren, de overige bestuurders aanduiden met inachtneming van de bepalingen ter zake in het decreet Deugdelijk Bestuur.

Hierbij worden onder andere de onafhankelijke bestuurders geselecteerd op grond van hun capaciteiten inzake het algemeen bestuur van het agentschap, hun specifieke deskundigheid, hun onafhankelijkheid ten aanzien van deelgenoten van de entiteit en het dagelijks bestuur van de entiteit. Specifieke deskundigheid met betrekking tot de noden en behoeften van de gebruikers kan hierbij een criterium zijn. Dit principe is verder ook toegelicht in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

De publieke uitbetalingsactor is vertegenwoordigd in de raad van bestuur in de persoon van de gedelegeerd bestuurder van het agentschap, die deel uitmaakt van de raad van bestuur en tegelijk ook de dagelijkse leiding opneemt over de publieke uitbetalingsactor die een onderdeel is van het agentschap.

De SAR wijst op een mogelijk onevenwicht tussen de publieke en private uitbetalingsactoren en vraagt om het governance model voor het publieke fonds uit te werken, een duidelijke functiescheiding te organiseren in de taken van het EVA, een volwaardig respect van alle alternatieven bij de evaluatie en het voorzien van de nodige statistieken.

Repliek: Het EVA heeft in artikel 5 van het ontwerp van decreet een aantal taken gekregen om het volledige uitbetalingslandschap te beheren en om de werking van de publieke uitbetalingsactor te regelen. De publieke uitbetalingsactor is een onderdeel van het EVA en volgt de boekhoudregels en de personeelsregels die van toepassing zijn op een publiekrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap zoals ook aangegeven in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

Omdat de private uitbetalingsactoren vergund worden is het noodzakelijk om een uitgewerkt vergunningskader op te nemen in het ontwerp van decreet. Dit uitgewerkt vergunningskader is opgenomen in de artikels 27 en 28 van het ontwerp van decreet. Omdat de publieke uitbetalingsactor deel uitmaakt van het EVA (en dus niet vergund wordt) is het niet nodig om een dergelijk uitgewerkt vergunningskader decretaal te expliciteren, vermits het EVA en dus ook de publieke uitbetalings-

actor de eerder vermelde generieke regels van toepassing van het overheidsapparaat, volgt.

Om ervoor te zorgen dat de dienstverlening vanwege de publieke uitbetalingsactor gelijkwaardig is aan die van de private uitbetalingsactoren, zijn decretaal een aantal elementen ingebouwd:

- de private uitbetalingsactoren zijn net als de publieke uitbetalingsactor vertegenwoordigd in de raad van bestuur van het agentschap (artikel 8 van het ontwerp van decreet);
- de transparante boekhouding zoals vermeld in artikel 12 van het ontwerp van decreet waarbij gelijkwaardige regels voorzien zijn voor de publieke uitbetalingsactor evenals in de vergunningsvoorwaarden voor de private uitbetalingsactoren;
- het toezicht op de besteding van de beleidskredieten wordt toebedeeld aan Zorginspectie zowel voor wat de publieke uitbetalingsactor als wat de private uitbetalingsactoren betreft (artikel 13);
- het auditcomité zoals vermeld in de artikelen 14 tot en met 17 is gelijk bevoegd voor zowel de interne controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten van het agentschap als voor de externe controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten van de private uitbetalingsactoren. Het auditcomité wordt opgericht door de raad van bestuur van het agentschap waarin zowel de private als de publieke uitbetalingsactoren vertegenwoordigd zijn. Het auditprogramma met betrekking tot monitoring en evaluatie wordt in dit auditcomité vastgelegd;
- de klachtendienst heeft een dubbele rol. Zij zal binnen het agentschap een gepaste houding moeten aannemen tussen enerzijds klachten die handelen over de werking van het agentschap (en dus ook de publieke uitbetalingsactor die deel uitmaakt van het agentschap) die behandeld moet worden conform het klachtendecreet van 1 juni 2001 en de klachten die haar gemeld worden over een private uitbetalingsactor waar zij hoogstens bemiddelend kan optreden (artikel 21 van het ontwerp van decreet). Voor geschillen tussen uitbetalingsactoren en begunstigden zal, afhankelijk van de aard van het geschil, de bevoegde rechtbank of een geschillencommissie bevoegd zijn. Deze geschillencommissie bevindt zich niet bij het EVA. De wijze waarop een geschil behandeld wordt, zal geregeld worden in het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Wat de evaluatie na vier jaar werking van de nieuwe uitbetalingsstructuur aangaat, houdt de formulering in artikel 26 van het ontwerp van decreet geen voorafname in van een mogelijke beslissing door de Vlaamse Regering. Ze omschrijft louter de marge waarover de Vlaamse Regering beschikt om een beslissing te nemen.

De operationele uitvoering van de uitbetaling van gezinsbijslagen zal gebeuren door middel van een ICT-systeem waaraan een datawarehouse gekoppeld zal worden die objectieve gegevens zal aanleveren over de gezinsbijslagen en de indicators die terzake belangrijk zijn.

De SAR toont zich bezorgd over de impact van dit ontwerp van decreet op kwetsbare gezinnen, meer bepaald over de non take-up, de loketfunctie en de toegang tot de klachten- en bemiddelingsdienst en sociale inspectie- en begeleidingsdienst.

Repliek: In het ontwerp van decreet worden een aantal regels vastgelegd over de wijze waarop de aanvraagprocedures en de waarborgen voor de gezinnen geregeld worden. De zo automatisch mogelijke toekenning van de rechten zullen hierbij voorop staan. De concretisering van de regels zal verder uitgewerkt worden bij delegatie aan de Vlaamse Regering met operationele uitvoering door het EVA.

Daarom is in het ontwerp van decreet expliciet artikel 5 voorzien dat als taken van het EVA opneemt: ondersteunen bij het informeren en het bijstaan van gezinnen om hun rechten te kunnen uitoefenen (punt 3°), instaan voor de, waar mogelijk, automatische uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (punt 7°).

Als taken van de private uitbetalingsactoren (artikel 28) zijn onder meer opgenomen: toelagen in het kader van het gezinsbeleid stipt, correct, continu en, waar mogelijk, automatisch uitbetalen aan de aangesloten gezinnen (punt 1°), het recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid van de dossiers onder zijn beheer proactief onderzoeken op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op automatische rechtentoekenning waar mogelijk en het informeren van de begunstigden en de potentieel begunstigden van hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid (punt 2°).

In de concretisering van de regels zoals die zullen uitgewerkt worden door de Vlaamse Regering zal rekening worden gehouden met elementen die enerzijds een zo automatisch mogelijke verderzetting van het recht garanderen voor gezinnen die al in het systeem aanwezig zijn als voor de gezinnen die nieuw instappen in het systeem. Het tegengaan van non-take up is geformuleerd in de hierboven vermelde decretale bepalingen, die verder uitgewerkt zullen worden door de Vlaamse Regering.

Wat de loketfunctie betreft, heeft, zoals vermeld in artikel 6 van het ontwerp van decreet, het EVA als opdracht om samen met de private uitbetalingsactoren een goed uitgewerkte loketfunctie te organiseren, zowel fysiek via de Huizen van het Kind als via digitale weg.

Het EVA zal er voor zorgen, in overleg met de private uitbetalingsactoren, dat de fysieke loketten voldoende geografisch verspreid en vlot bereikbaar zijn.

Zoals vermeld in de memorie van toelichting bij het decreet is een samenwerkingsovereenkomst met de Huizen van het Kind vereist naast de activiteiten op de eigen vestigingen van de uitbetalingsactoren. De draagwijdte en de inhoud van de overeenkomst met de Huizen van het Kind zal tot stand komen door de raad van bestuur van het EVA in overleg met de Huizen van het Kind. De opdrachten van het EVA rond de wijze van toekenning van de toelagen, zoals hierboven vermeld, staan hierbij voorop.

De sociale inspectie- en begeleidingsdienst heeft, zoals uit de taken van de dienst blijkt opgenomen in artikel 22 en 23 van het ontwerp van decreet, een controlerende functie maar ook een informerende en begeleidende opdracht. Zij controleren maar helpen eveneens een correcte take-up van rechten te verzekeren.

De klachten- en bemiddelingsdienst zal een bemiddelende rol opnemen tussen actoren (private zowel als publieke) en gezinnen die een klacht hebben. Die bemiddeling beoogt tot een minnelijke oplossing te komen. Overigens behoort het behoorlijk omgaan met klachten ook tot de vergunningsvoorwaarden van de private uitbetalingsactoren zoals opgenomen in artikel 27, 11°, a), omtrent het uitwerken van een aantoonbaar kwaliteitsbeleid.

Wanneer een klacht uitmondt in een geschil zal de burger, afhankelijk van de aard van het geschil zich kunnen wenden tot de bevoegde rechtbank of tot de geschillencommissie waarvan de oprichting beoogd wordt buiten het EVA krachtens het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Wat de eindselectie van de private uitbetalingsactoren betreft, zal de Vlaamse Regering van zodra voorliggend ontwerp van decreet wordt aangenomen door het Vlaams Parlement, de nadere regels vastleggen over de wijze waarop een ver-

gunning kan aangevraagd worden, conform aan artikel 29 van het ontwerp van decreet. Conform aan deze regels kan Kind en Gezin vervolgens de procedure opstarten die toelaat om de vergunningen te verlenen.

5.2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV werd gevraagd om een advies te verlenen binnen een termijn van dertig dagen.

DE SERV meent dat het zeer urgent is om duidelijkheid te scheppen in de organisatie van de bevoegdheden en taken met het oog op het beheer en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Het is belangrijk voor alle actoren de nodige voorbereidingen voor de transitie te kunnen aanvatten, van de kinderbijslagfondsen en hun personeel tot het EVA en Kind en Gezin als regisseur.

Replik: Voorliggend ontwerp van decreet beoogt om het decretale kader te scheppen om de organisatie van de bevoegdheden en taken met het oog op het beheer en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid te realiseren. Het decreet zal, zoals ook de delegaties in het ontwerp van decreet aangeven, verder ingevuld worden door de Vlaamse Regering om het operationele beheers- en uitbetalingskader te verduidelijken.

Bovendien zal het de wijze waarop de uitbetaling tot stand komt (bedragen, berekening, begunstigde) uitgewerkt worden in het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid dat verdere invulling zal geven aan het beleidskader waar dit ontwerp van decreet van vertrekt. Er wordt beoogd om ook dit ontwerp van decreet in de eerste helft van 2017 af te werken zodat het volledige kader hiermee duidelijk wordt.

Om de transitie voor te bereiden is door Kind en Gezin een transitie-manager aangesteld die in nauwe samenwerking met de huidige kinderbijslagfondsen tot de oprichting van de EVA moet komen.

De SERV toont zich bezorgd over het voorgestelde, naar zijn mening ongelijke, concurrentieel speelveld waarbinnen de private uitbetalingsactoren enerzijds en de publieke uitbetalingsactor anderzijds moeten werken. De SERV vraagt de vormgeving van een volledig gelijk concurrentieel speelveld op het vlak van (1) voorwaarden en taken die integraal van toepassing zijn voor alle uitbetalingsactoren, (2) een toereikende financiering voor het uitvoeren van de hen toegewezen taken en verwerving van middelen volgens dezelfde regels, (3) eenzelfde monitoring, evaluatie en beoordeling op basis van brede, objectieve en vergelijkbare criteria; en (4) geen voorafname te doen op mogelijke gevolgen van de evaluatie.

Replik: Het EVA heeft in artikel 5 van het ontwerp van decreet een aantal taken gekregen om het volledige uitbetalingslandschap te beheren en om de werking van de publieke uitbetalingsactor te regelen.

De publieke uitbetalingsactor is een onderdeel van het EVA en volgt de boekhoudregels en de personeelsregels die van toepassing zijn op een publiekrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap zoals ook aangegeven in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

Omdat de private uitbetalingsactoren vergund worden, is het noodzakelijk om een uitgewerkt vergunningskader op te nemen in het ontwerp van decreet. Dit uitgewerkt vergunningskader is opgenomen in de artikelen 27 en 28 van het ontwerp van decreet.

Omdat de publieke uitbetalingsactor deel uitmaakt van het EVA (en dus niet vergund wordt) is het niet nodig om een dergelijk uitgewerkt vergunningskader decretaal te expliciteren, vermits het EVA en dus ook de publieke uitbetalingsactor de eerder vermelde generieke regels van toepassing van het overheidsapparaat, volgt.

Om er voor te zorgen dat de dienstverlening vanwege de publieke uitbetalingsactor gelijkwaardig is aan die van de private uitbetalingsactoren, zijn decretaal een aantal elementen ingebouwd:

- de private uitbetalingsactoren zijn net als de publieke uitbetalingsactor vertegenwoordigd in de raad van bestuur van het agentschap (artikel 8 van het ontwerp van decreet);
- de transparante boekhouding zoals vermeld in artikel 12 van het ontwerp van decreet waarbij gelijkwaardige regels voorzien zijn voor de publieke uitbetalingsactor als in de vergunningsvoorwaarden voor de private uitbetalingsactoren;
- het toezicht op de besteding van de beleidskredieten wordt toebedeeld aan Zorginspectie zowel voor wat de publieke uitbetalingsactor als wat de private uitbetalingsactoren betreft (artikel 13);
- het auditcomité zoals vermeld in de artikelen 14 tot en met 17 is gelijk bevoegd voor zowel de interne controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten van het agentschap als voor de externe controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten van de private uitbetalingsactoren. Het auditcomité wordt opgericht door de raad van bestuur van het agentschap waarin zowel de private als de publieke uitbetalingsactoren vertegenwoordigd zijn. Het auditprogramma met betrekking tot monitoring en evaluatie wordt in dit auditcomité vastgelegd.

De financiering van de uitbetalingsactoren zal geregeld worden in een afzonderlijk hoofdstuk van het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De formulering zoals bedoeld in artikel 26 van het ontwerp van decreet houdt geen voorafname in van een mogelijke beslissing door de Vlaamse Regering. Ze omschrijft louter de marge waarover de Vlaamse Regering beschikt om een beslissing te nemen.

De SERV herinnert ook aan het positief effect van concurrentie tussen verschillende (types) uitbetalingsactoren op de geleverde dienstverlening en op de mogelijkheid van gezinnen om te kiezen voor een dienstverlener die het meest aansluit bij hun noden of hen een manier geeft om een correcte dienstverlening af te dwingen.

Repliek: De keuzevrijheid van de gezinnen zal worden uitgewerkt in het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Om tot een evenwichtiger governancekader te komen is het voor de SERV noodzakelijk om in het decreet (1) de rol van het EVA als agentschap en publieke uitbetalingsactor, (2) de verhouding tussen vertegenwoordiging van de publieke en private uitbetalingsactoren binnen de raad van bestuur en (3) de verhouding tussen de EVA en Kind en Gezin duidelijk en consequenter te scheiden en onafhankelijkheid als governance-element beter te bewaken.

Repliek: De publieke uitbetalingsactor is een onderdeel van het EVA. De werking van de publieke uitbetalingsactor wordt geregeld volgens de elementen die hierboven al vermeld zijn en die een governancekader opbouwen dat vertrekt vanuit gelijkwaardigheid tussen de diverse actoren.

Binnen de raad van bestuur van het EVA (artikel 8) is elke private uitbetalingsactor vertegenwoordigd. De publieke uitbetalingsactor is vertegenwoordigd in de persoon van de gedelegeerd bestuurder die stemrecht heeft in de raad van bestuur.

De verhouding tussen de regisseursfunctie van Kind en Gezin en de EVA is opgenomen in de taken die decretaal aan Kind en Gezin worden opgelegd (artikel 32) en de taken die worden opgelegd aan het EVA (artikel 5). Deze taken hangen duidelijk samen met de regisseursrol die aan Kind en Gezin wordt toebedeeld en de overkoepelings- en uitvoeringsfunctie die aan het EVA wordt toebedeeld. Om de samenwerking tussen het EVA en Kind en Gezin te waarborgen, zetelt een vertegenwoordiger met raadgevende stem van Kind en Gezin in de raad van bestuur. Het feit dat deze vertegenwoordiging enkel raadgevend is, is net bedoeld om de verhouding tussen EVA en Kind en Gezin duidelijk te scheiden.

Volgens de SERV moet de vertegenwoordiging van het middenveld bij beleidsvoorbereiding en beheer gegarandeerd worden via andere kanalen en fora waar strategische beleidsopties voorbereid en beslist worden, dan via de raad van bestuur van de EVA. Aan deze voorwaarde is momenteel nog niet voldaan. Het overlegcomité WVG (Welzijn, Volksgezondheid en Gezin) kan deze rol waarmaken, maar de garantie van inspraak en overleg in die structuur is nog niet duidelijk. Rekening houdend met de nieuwe bevoegdheden van Kind en Gezin moeten ook de taken en de samenstelling van raadgevende organen binnen Kind en Gezin geactualiseerd worden.

Repliek: De rol van het overlegcomité WVG wordt vastgelegd in een decreet. In het raadgevend comité van Kind en Gezin wordt het middenveld reeds betrokken. Bij afloop van het mandaat van 4 jaar van het raadgevend comité wordt de concrete samenstelling telkenmale herzien.

Het is voor de SERV belangrijk dat ieder gezin vrij kan blijven kiezen tussen de verschillende mogelijke uitbetalingsactoren. Alle uitbetalingsactoren en de EVA als overkoepelend orgaan moeten er, samen, voor zorgen dat iedereen zijn/haar weg kan vinden naar een uitbetalingsactor, dat de juiste rechten toegekend worden en dat alle vragen beantwoord worden. Een transitie van het uitbetalingslandschap van deze omvang wordt dan ook best afgetoetst aan de impact op de meest kwetsbaren, de gezinnen en kinderen in armoede.

Repliek: De vrije keuze van de gezinnen zal gewaarborgd worden in het decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. In dit decreet worden ook een aantal regels vastgelegd over de wijze waarop de aanvraagprocedures en de waarborgen voor de gezinnen geregeld worden. De zo automatisch mogelijke toekenning van de rechten zullen hierbij voorop staan. De concretisering van de regels zal verder uitgewerkt worden bij delegatie aan de Vlaamse Regering met operationele uitvoering door het EVA.

Daarom is in het ontwerp van decreet expliciet artikel 5 voorzien dat als taken van het EVA opneemt: ondersteunen bij het informeren en het bijstaan van gezinnen om hun rechten te kunnen uitoefenen (punt 3°), instaan voor de, waar mogelijk, automatische uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (punt 7°). Als taken van de private uitbetalingsactoren (artikel 28) zijn onder meer opgenomen: toelagen in het kader van het gezinsbeleid stipt, correct, continu en, waar mogelijk, automatisch uitbetalen aan de aangesloten gezinnen (punt 1°), het recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid van de dossiers onder zijn beheer proactief onderzoeken op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op automatische rechtentoekenning waar mogelijk en het informeren van de begunstigten en de potentieel begunstigten van hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid (punt 2°).

In de concretisering van de regels zoals die zullen uitgewerkt worden door de Vlaamse Regering zal rekening gehouden worden met de kwalitatieve resultaten van de armoedetoets zoals die beschikbaar zullen zijn.

De loketfunctie binnen de Huizen van het Kind kan voor de SERV enkel als taak hebben om objectieve informatie te verstrekken aan de gezinnen.

Repliek: Zoals vermeld in artikel 6 van het ontwerp van decreet heeft het EVA als opdracht om samen met de private uitbetalingsactoren een goed uitgewerkte loketfunctie te organiseren, zowel fysiek via de Huizen van het Kind als via digitale weg. Het EVA zal er voor zorgen, in overleg met de private uitbetalingsactoren, dat de fysieke loketten voldoende geografisch verspreid en vlot bereikbaar zijn.

Zoals vermeld in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet is een samenwerkingsovereenkomst met de Huizen van het Kind vereist naast de activiteiten op de eigen vestigingen van de uitbetalingsactoren. De draagwijdte en de inhoud van de overeenkomst met de Huizen van het Kind zal tot stand komen door de raad van bestuur het EVA in overleg met de Huizen van het Kind.

De SERV vindt dat het selectieproces én de eindbeslissing over de kinderbijslagfondsen die vanaf 1 januari 2019 de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid mogen voorzien, zo snel als mogelijk opgestart moet worden.

Repliek: Van zodra het voorliggend ontwerp van decreet aangenomen is door het Vlaams Parlement zal de Vlaamse Regering de nadere regels vastleggen over de wijze waarop een vergunning kan aangevraagd worden, conform aan artikel 29 van het ontwerp van decreet. Conform aan deze regels kan Kind en Gezin vervolgens de procedure opstarten die toelaat om de vergunningen te verlenen.

5.3. Advies Raad van State (advies 60.983/1)

Het advies van de Raad van State werd ontvangen op 31 maart 2017.

Punt 2 van het advies betreft de artikelen 7 en 28, 2°, van het ontwerp. Artikel 7 van het ontwerp bepaalt dat het agentschap bepaalde gegevens, met inbegrip van persoonsgegevens, verwerkt. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de nadere regels voor de gegevensregistratie en verwerking te bepalen. Artikel 28, 2°, van het ontwerp bepaalt dat het tot de opdrachten van de private uitbetalingsactoren behoort om het recht op toelagen proactief te onderzoeken op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op automatische rechtentoekenning of op het informeren van de begunstigten.

De Raad van State beveelt aan om over die bepalingen, met toepassing van artikel 29, §1, van de wet van 8 december 1992, het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in te winnen.

Zoals in de memorie van toelichting werd beschreven zal in het decreet waarin de toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden uitgewerkt nader worden omschreven welke persoonsgegevens door welke instanties zullen worden verwerkt met het oog op de uitbetaling van de verschillende toelagen. Het advies van de Privacycommissie zal worden ingewonnen naar aanleiding van dat decreet aangezien dat decreet vastlegt welke gegevens voor welke doeleinden worden verwerkt.

De Raad van State motiveert in haar advies 60.983/1 dat de bevoegdheid voor het beheer van de verwerking van persoonsgegevens, of, concreet, de bevoegdheid voor het zogenaamde 'kadaster van de gezinsbijslagen' een federale aangelegenheid blijft, zolang hierover geen samenwerkingsakkoord is gesloten, ook als de ge-

meenschappen het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen volledig in handen hebben genomen.

Uit het bij artikel 32 van het ontwerp ingevoegde artikel 7/1, 4° en 5°, van het decreet van 30 april 2004, blijkt dat Kind en Gezin belast wordt met “de ontwikkeling, de uitbouw en het beheer van een gegevensnetwerk in het kader van toelagen in het gezinsbeleid” en “de registratie en verwerking van de noodzakelijke persoonsgegevens om een kadaster van toelagen in het kader van het gezinsbeleid op te richten en te beheren.”. Artikel 94, §1bis, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt dat het administratief beheer van de uitwisseling en de centralisering van de gegevens tijdens de overgangsperiode een taak blijft van de federale overheid, meer bepaald van de openbare instellingen die belast zijn met het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen.

De conclusie van de Raad is dan ook dat de Vlaamse Gemeenschap niet eenzijdig bepalingen kan aannemen die betrekking hebben op het administratief beheer van de gegevensuitwisseling met betrekking tot de gezinsbijslagen, dan nadat hierover een samenwerkingsakkoord is gesloten met de andere bevoegde deelgebieden en, in voorkomend geval, de federale overheid. Artikel 94, §1bis, zesde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat bij gebrek aan een dergelijk samenwerkingsakkoord de met de uitbetaling van de gezinsbijslagen belaste (federale) instellingen, of de door de Koning aangeduide rechtsopvolger, bevoegd blijven voor het beheer van de gegevensuitwisseling. Die bevoegdheid wordt slechts effectief aan de deelgebieden overgedragen op het ogenblik dat het samenwerkingsakkoord wordt gesloten.

De bevoegde deeltentiteiten voeren besprekingen over dergelijk samenwerkingsakkoord.¹

In punt 3.3 van het advies wijst de Raad in verband met artikel 27, 18°, van het ontwerp dat stelt dat de vergunde private uitbetalingsactoren een werking ontplooien “binnen de volledige Vlaamse Gemeenschap” op het feit dat activiteiten die deze uitbetalingsactoren ontplooien op het grondgebied van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, gelet op artikel 128, §2, van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 63, tweede lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, enkel betrekking kunnen hebben op toelagen die worden toegekend in het kader van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen vermeld in artikel 5, §1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Deze vaststelling van de Raad stemt overeen met de bedoeling van de Vlaamse Regering om het groeipakket te realiseren binnen de grenzen van de territoriale bevoegdheidsverdeling zoals vastgelegd door de zesde staatshervorming en uitgewerkt in voorliggend ontwerp van decreet.

Om gevolg te geven aan de opmerking van de Raad in punt 8 dat de delegatie aan de Vlaamse Regering in artikel 26, §2, betreffende de evaluatieprocedure van de private uitbetalingsactoren na vier jaar te ruim is, worden de essentiële criteria van deze procedure in het ontwerp van decreet ingeschreven en zal de Vlaamse Regering, indien ze in voorkomend geval beslist om het systeem van uitbetaling door private uitbetalingsactoren te beëindigen alle daartoe vereiste decreetswijzigingen aan het parlement ter goedkeuring voorleggen omdat het decreet in voor-

¹ Het sluiten van dit samenwerkingsakkoord werd overigens in het vooruitzicht gesteld in artikel 7, vierde lid, van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2016 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het vaststellen van de aanknopingsfactoren tot vaststelling van het personele toepassingsgebied van de wettelijke en reglementaire bepalingen van de deeltentiteiten, de budgettering en verrekening van de voor de deeltentiteiten betaalde gezinsbijslagen en de effectieve invoering van gemeenschappelijke wijzigende bepalingen voorgesteld door het Beheerscomité van FAMIFED, Belgisch Staatsblad 20 oktober 2016.

komend geval niet in zijn huidige vorm zal kunnen blijven bestaan indien geen vergunningen meer worden toegekend en het agentschap als enige zou instaan voor de uitbetaling.

De Raad merkt in punt 9 op dat erkenningen voor onbepaalde duur het risico meebrengen dat rechten van andere geïnteresseerde verenigingen zouden kunnen aangetast worden door niet met een zekere regelmaat te herbekijken of geen andere vereniging in aanmerking komt om als private uitbetalingsactor te worden vergund, kan geen gevolg worden gegeven. Zoals hierboven aangegeven is het de bedoeling van de Vlaamse Regering om een rationalisatie van het betalingslandschap door te voeren. Hierbij is het vermijden of beperken van een sociaal passief bij de private uitbetalingsactoren een belangrijke doelstelling.

Er wordt geopteerd voor een erkenning van onbepaalde duur omdat het ontwerp van decreet een fusie van de bestaande uitbetalingsactoren beoogt. Gezien de omvang van de vergunningsnormen (onder meer aannemelijk maken dat men binnen de zes maanden na het verkrijgen van de vergunning 120.000 kinddossiers behandelt, de vereiste zeer gespecialiseerde kennis en knowhow betreffende de materie), is het niet realistisch dat na mogelijke initiële fusieoperaties nog kandidaten overblijven die deze normen kunnen halen.

De actoren die een fusie realiseerden krijgen nu de kans om hun efficiëntie te bewijzen. Zij zijn ervan op de hoogte dat na een periode van vier jaar de Vlaamse Regering het systeem zal evalueren en op grond van de resultaten beleidsopties aan het Vlaams Parlement kan voorleggen waarbij het mogelijk is dat het huidige systeem van uitbetaling door private uitbetalingsactoren opgeheven kan worden, waarna enkel nog het agentschap zal instaan voor de uitbetaling van het groeipakket.

Van bij de aanvang reeds de duur van de vergunning beperken tot bijvoorbeeld vier jaar zou in strijd zijn met de mogelijkheid die het ontwerp van decreet biedt dat bij een positieve outcome van de evaluatieprocedure het in voorliggend ontwerp van decreet ontworpen systeem kan voortbestaan in zijn huidige vorm.

In dit kader is het eveneens te benadrukken dat de organisatie van de uitbetaling van de toelagen door de private uitbetalingsactoren aan de begunstigden overeenkomstig rechtspraak van het Hof van Justitie en de mededeling van de Europese Commissie betreffende het begrip 'staatssteun' van 19 juli 2016² voldoet aan de kenmerken van een socialezekerheidsregeling die op het solidariteitsbeginsel is gesteund. Van dergelijke socialezekerheidsregelingen wordt aanvaard dat zij gekwalificeerd worden als 'diensten van algemeen belang'.

Eén van de gevolgen van deze kwalificatie is dat de overheid over een ruime bevoegdheid beschikt betreffende de organisatie van de werking van de uitbetalingsactoren, zoals bijvoorbeeld het beperken van het aantal private uitbetalingsactoren en het voorzien van een vergunning van onbepaalde duur, althans zolang de uitbetalingsactoren voldoen aan de vergunningsvoorwaarden. De erkenning van onbepaalde duur is eveneens één van de instrumenten om de continuïteit in uitbetaling van de toelagen gezinsbeleid te kunnen garanderen.

De wetgevingstechnische opmerkingen van de Raad ter verduidelijking van bepalingen werden allen gevolgd. Zij worden toegelicht in de artikelsgewijze bespreking.

² Mededeling van de Commissie betreffende het begrip 'staatssteun' in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, Pb.2016/C-262,6.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel bevat een opsomming van definities die verder gebruikt worden in het ontwerp van decreet.

De definities “toelagen in het kader van het gezinsbeleid”, “private uitbetalingsactor” en “begunstigde” dienen gelezen te worden in het licht van het decreet inzake het groeipakket van [...]. Deze definities worden bijgevolg in gelijke bewoordingen overgenomen in het ontwerp van decreet inzake het groeipakket.

Aansluitend bij punt 4 van advies 60.983/1 van de Raad van State werd de definitie van agentschap onder punt 1 aangevuld om duidelijk te maken dat het agentschap als enige publieke uitbetalingsactor optreedt.

Artikel 3

Zoals hierboven uiteengezet voldoet dit agentschap aan de criteria die door het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 opgelegd zijn om een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap op te richten.

De Vlaamse Regering bepaalt tot welk beleidsdomein het agentschap behoort. Dit volgt uit de toepassing van artikel 2 en artikel 3 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 waarin onder meer bepaald is dat de Vlaamse Regering de homogene beleidsdomeinen vaststelt.

Artikel 4

Dit artikel omschrijft de missie en de opdracht van het agentschap.

Het agentschap heeft zowel een opdracht om zelf de activiteiten te organiseren in haar rol als publieke uitbetalingsactor, als om de private uitbetalingsactoren te ondersteunen bij de rationalisering van het uitbetalingssysteem en het realiseren van efficiëntiewinsten. De private uitbetalingsactoren zijn om die reden ook vertegenwoordigd in de raad van bestuur van het agentschap. De nadruk van de werking van het uitbetalingssysteem ligt op performantie, maar ook op een klantvriendelijke en kwaliteitsvolle organisatie van de activiteiten.

Het artikel maakt ook duidelijk dat er gestreefd wordt naar een maximale automatische toekenning van rechten en uitbetaling van toelagen in het kader van het groeipakket. Dit houdt in dat, in de mate van het mogelijke, het bedrag van de toelagen automatisch zal terecht komen bij de begunstigde. De automatische toekenning is een streefdoel: omwille van deze reden is er ook vermeld “waar mogelijk”. De uitbetalingsactoren zullen immers niet in alle gevallen over de nodige inlichtingen beschikken, waardoor verklaringen en stukken van de begunstigde nog nodig kunnen zijn.

Bij de overname van de bevoegdheid inzake gezinsbijslagen stelt de raad van bestuur van het agentschap, in samenspraak met de Vlaamse Regering, een ondernemingsplan vast krachtens artikel 5/1 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid. Dit ondernemingsplan omvat de beleids- en beheersdoelstellingen, zowel meerjarig als voor het komende jaar. Op basis van het meerjarig ondernemingsplan zal het

agentschap in staat moeten zijn om de automatische uitbetaling van het groeipakket in een Vlaams systeem zo maximaal mogelijk te realiseren.

Artikel 5

Dit artikel somt de kerntaken van het agentschap op. Het agentschap treedt zelf op als publieke uitbetalingsactor (artikel 5, 7°) en ondersteunt de private uitbetalingsactoren bij hun uitbetalingstaken.

Het agentschap beheert de middelen die noodzakelijk zijn voor haar eigen werking en voor de werking van de uitbetalingsactoren en zorgt voor de uitbetaling van de werkingskredieten aan de uitbetalingsactoren. Dit laat het agentschap toe om de besteding van de werkingsmiddelen op te volgen en om de nodige afspraken te maken en uit te voeren over de efficiëntiewinsten bij alle, dus ook de private, uitbetalingsactoren. De rationalisering van de uitbetalingsactoren behoort ook tot de taken van het agentschap.

Het agentschap maakt met de uitbetalingsactoren afspraken over de wijze waarop de gezinnen geïnformeerd en bijgestaan worden om hun rechten te kunnen uitoefenen. Dit uit zich onder meer in een goed uitgewerkte loketfunctie die zowel fysiek als digitaal (via telefoon, chat, mail, website enzovoort) uitgebouwd zal worden. Het agentschap maakt afspraken over voldoende geografische bereikbaarheid en spreiding.

De bevoegdheid van het agentschap tot operationaliseren en concretiseren van de regelgeving betekent dat zij, vanuit haar praktijk, de regelgeving zo effectief mogelijk zal beogen te concretiseren om zo een stroomlijning van de organisatie van de activiteiten en een rationalisering van de werkwijzen te bekomen. Uiteraard is het agentschap niet bevoegd om eigen regelgeving te maken of op te leggen. Bij het uitoefenen van de bevoegdheid tot operationaliseren en concretiseren van de regelgeving zal het agentschap nauw samenwerken met Kind en Gezin.

Ook zal het agentschap toezicht houden op de naleving van de regels met betrekking tot de uitbetaling van het groeipakket en een kwaliteitssysteem opzetten en beheren dat leidt tot de performante, klantvriendelijke en kwaliteitsvolle organisatie van de activiteiten zoals bedoeld in de missie van het agentschap. Kind en Gezin zal toezicht uitoefenen, via Zorginspectie, op de vergunningsvoorwaarden zoals bepaald in de artikelen 28 en 29 van dit ontwerp van decreet. Aan het kwaliteitssysteem is een systeem gekoppeld van financiële responsabilisering voor de uitbetalingsactoren. Dit responsabiliseringssysteem heeft tot doel om de kwalitatieve criteria te verbinden aan een deel van de werkingsmiddelen van de uitbetalingsactoren, teneinde de efficiëntie en de effectiviteit van de uitbetaling te bevorderen. Het responsabiliseringssysteem zal vastgelegd worden door de Vlaamse Regering, zoals bepaald in artikel 28, 11°, f, van dit ontwerp van decreet en binnen het agentschap verder uitgewerkt en verfijnd worden.

Daarnaast zullen alle uitbetalingsactoren gebruik maken een gemeenschappelijk ICT-systeem (elektronische gegevensdeling, fluxen enzovoort). De bouw en de regie van dit ICT-systeem zal opgenomen worden door het agentschap Kind en Gezin in samenspraak met het agentschap en het agentschap Informatie Vlaanderen.

Verder wordt een nieuwe betaalmotor uitgebouwd in overleg met de uitbetalingsactoren, waarbij aandacht besteed wordt aan het mogelijk hergebruiken van (onderdelen van) huidige ICT-applicaties. De betaalmotor maakt het de uitbetalingsactoren mogelijk om het groeipakket op een efficiënte en correcte wijze uit te betalen, ze beoogt mee de zo maximaal mogelijke automatische toekenning van het groeipakket, zoals in artikel 4 van het ontwerp van decreet vooropgesteld wordt. De betaalmotor moet door alle uitbetalingsactoren gebruikt worden.

Ten slotte is het een taak van het agentschap om de klachten te behandelen inzake haar eigen werking en de organisatie van de activiteiten van de uitbetalingsactoren. Het agentschap behandelt de klachten over haar eigen dienstverlening rechtstreeks en neemt de klachten over het optreden door de private uitbetalingsactoren op wanneer een private uitbetalingsactor niet tot overeenstemming komt met een bij haar aangesloten persoon, zoals bepaald in artikel 20 van dit ontwerp van decreet.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad in punt 5 van het advies 60.983/1 om in de missie van het agentschap voldoende rekening te houden met de dubbele taak van het agentschap, namelijk publieke uitbetalingsactor en ondersteuning van de private uitbetalingsactoren werd de formulering aangepast.

Artikel 6

Het agentschap organiseert de operationele organisatie van de activiteiten inzake de uitbetaling van het groeppakket aan de begunstigden hiervan. Het agentschap kan alle activiteiten verrichten die nodig zijn om haar missie en taken hiervoor te vervullen. In het bijzonder voert het agentschap haar taken uit in samenhang met Kind en Gezin als regisseur van het groeppakket en het gezinsbeleid.

Het agentschap zal voor de uitvoering van haar taken ook samenwerken, naast andere diensten en instanties, met Kind en Gezin in haar regiefunctie en met de Huizen van het Kind. Met name de uitbouw van de loketfunctie gebeurt door het agentschap samen met de private uitbetalingsactoren en met de Huizen van het Kind, zoals ook uiteengezet in de taken van het agentschap. De loketfunctie voorziet zowel in fysieke als digitale mogelijkheden, voldoende geografische spreiding en vlotte bereikbaarheid. Naast de activiteiten op de eigen vestigingen van de uitbetalingsactoren is complementair een samenwerkingsovereenkomst met de Huizen van het Kind vereist.

Het agentschap stelt haar kennis en expertise ter beschikking van Kind en Gezin. Dit beoogt de samenhang te garanderen tussen de regie over het groeppakket en de uitvoering ervan. Omwille van die reden en om de maatschappelijke ontwikkelingen die jonge gezinnen doormaken te kunnen volgen, optimaliseert en vernieuwt het agentschap haar dienstverlening op permanente basis.

Artikel 7

In artikel 4 werd duidelijk gemaakt dat er gestreefd wordt naar een zo automatisch mogelijke toekenning van rechten en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het groeppakket.

Om die doelstelling te bereiken moeten een aantal persoonsgegevens worden geregistreerd en verwerkt tussen Kind en Gezin (die het kadaster over het groeppakket beheert), het agentschap en de uitbetalingsactoren onderling. Het gaat om persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de toekenning van het groeppakket.

In het decreet waarin de toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden uitgewerkt zal nader omschreven worden welke persoonsgegevens door welke rechtspersoon/verwerker zullen worden verwerkt en op welke wijze de gegevensstromen zullen georganiseerd worden met het oog op de juiste toekenning van de bedragen aan de gezinnen.

In dit artikel wordt de decretale basis gegeven voor die registratie en verwerking. Dit alles met respect voor de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Dezelfde garanties met betrekking tot de verwerking worden opgelegd aan de private uitbetalingsactoren, krachtens de vergunningsvoorwaarden die verder in dit ontwerp van decreet opgelegd worden.

De private uitbetalingsactoren zullen ook de vereiste machtigingen moeten vragen in het kader van de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Met deze regelgeving is niet alleen bedoeld de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, maar bijvoorbeeld ook het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronisch bestuurlijke gegevensverkeer.

Met het oog op de beleidsgerichte input, zoals bedoeld in artikel 7, 2°, zijn ook de regels in het kader van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van toepassing.

Artikel 8

Het agentschap wordt bestuurd door een raad van bestuur. Conform aan de principes van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid en het decreet Deugdelijk Bestuur bestaat de raad van bestuur uit negen bestuurders voorgedragen namens de Vlaamse Regering en de gedelegeerd bestuurder. De raad van bestuur wordt verder aangevuld met één bestuurder voor elke vergunde private uitbetalingsactor. Op deze wijze krijgen de private uitbetalingsactoren hun plaats in het agentschap en zijn ze ook mee verantwoordelijk voor de uitvoering van de taken die het agentschap moet realiseren. Ook de gelegeerd bestuurder maakt deel uit van de raad van bestuur.

De bepalingen van hoofdstuk 2 van het decreet Deugdelijk Bestuur zijn van toepassing op deze bestuurders. Dit betekent dat minimaal een derde van het aantal stemgerechtigde leden van de raad van bestuur een onafhankelijk bestuurder moet zijn.

De nieuw opgerichte gedeeltelijk samengestelde raad van bestuur – initieel samengesteld uit de door de Vlaamse Regering rechtstreeks aangeduide bestuurders, de bestuurders voor elke vergunde private uitbetalingsactor en de gedelegeerd bestuurder, doet daartoe een open oproep tot kandidaatstelling voor een mandaat van onafhankelijk bestuurder overeenkomstig artikel 5 van het decreet Deugdelijk Bestuur. De raad van bestuur vergelijkt de respectieve verdiensten van de kandidaten. De onafhankelijke bestuurders worden uit lijsten van twee kandidaten per te begeven mandaat door de Vlaamse Regering aangesteld op voordracht van de raad van bestuur.

Artikel 8 werd aangepast om gevolg te geven aan punt 6 van het advies 60.983/1 van de Raad waarin ze om omwille van de rechtszekerheid effectief in het ontwerp op te nemen dat een gedeeltelijk samengestelde raad van bestuur zoals hierboven vermeld de bevoegdheden bedoeld in artikel 5 van het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector kan uitoefenen.

De onafhankelijke bestuurders worden geselecteerd op grond van hun capaciteiten inzake het algemeen bestuur van de entiteit, specifieke deskundigheid, alsook omwille van hun onafhankelijkheid ten aanzien van de deelgenoten van de entiteit (de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, andere deelgenoten uit de openbare of private sector) en het dagelijks bestuur van de entiteit. Voor het bepalen van de onafhankelijkheid zijn de criteria uit de corporate governancecode voor beursgenoteerde bedrijven richtinggevend, zoals toegelicht in de memorie van toelichting bij het decreet Deugdelijk Bestuur.

De Vlaamse Regering duidt een voorzitter en een ondervoorzitter aan onder de leden van de raad van bestuur waarbij het mandaat van voorzitter en ondervoorzitter niet verenigbaar is met het mandaat van gedelegeerd bestuurder.

In de raad van bestuur van het agentschap zetelt met raadgevende stem een vertegenwoordiger van Kind en Gezin. De vertegenwoordiger van Kind en Gezin is een waarnemend lid, zonder stemrecht in de raad van bestuur van het agentschap. De aanwezigheid van een vertegenwoordiger van Kind en Gezin is ingegeven door de nood aan samenhang tussen de regiefunctie en de uitvoering van de uitbetaling van het groeipakket.

Artikel 9

De gedelegeerd bestuurder is belast met het dagelijks bestuur van het agentschap. De gedelegeerd bestuurder heeft stemrecht in de raad van bestuur. De opgesomde bevoegdheden zijn minimaal aan de gedelegeerd bestuurder toe te wijzen. De raad van bestuur kan, met uitzondering van de bevoegdheden opgesomd in paragraaf 2, eerste lid, van artikel 10 overgaan tot verdere delegatie van bevoegdheden aan de gedelegeerd bestuurder.

Conform aan het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid en het decreet Deugdelijk Bestuur zetelen twee regeringscommissarissen in de raad van bestuur van het agentschap.

Artikel 10

Het artikel bepaalt dat de raad van bestuur van het agentschap haar interne werking moet regelen in een huishoudelijk reglement dat ter goedkeuring voorgelegd wordt aan de Vlaamse Regering.

Dit artikel geeft aan de raad van bestuur van het agentschap de mogelijkheid om haar bevoegdheden verder te delegeren in een huishoudelijk reglement, met uitzondering van de bevoegdheden opgenomen in paragraaf 2, eerste lid, van dit artikel. Een aantal bevoegdheden zijn uitgesloten van algemene delegatie, waaronder de bevoegdheden voorzien voor de raad van bestuur vanuit het Vlaams Personeelsstatuut (punt 5°).

Artikel 11

Dit artikel bepaalt dat het agentschap optreedt als publieke uitbetalingsactor. Dit is te lezen in samenhang met de missie en de taken van het agentschap, zoals vermeld in de artikelen 4 en 5 van het ontwerp van decreet. Het personeelsbestand van de publieke uitbetalingsactor zal samengesteld worden uit personeelsleden die overkomen van het huidige federale agentschap FAMIFED.

Artikel 12

De publieke middelen die het agentschap inzet voor haar functie als publieke uitbetalingsactor worden boekhoudkundig gescheiden van de middelen die ze inzet voor de overige aspecten van haar werking. Zij voert deze boekhouding overeenkomstig de toepasselijke regelgeving, inzonderheid het Rekendecreet en de betreffende uitvoeringsbesluiten. Hiermee wordt bekomen dat het agentschap de transparantie over de bestedingen in functie van de operationele werking als uitbater kan garanderen. Op deze wijze kan het agentschap ook de besteding verantwoorden van de middelen die ze ontvangt om het groeipakket te betalen aan de gezinnen die bij haar aangesloten zijn.

Artikel 13

In haar functie als publieke uitbetalingsactor zal het agentschap vanwege Kind en Gezin de middelen ontvangen voor de uitbetaling van het groeipakket aan de gezinnen die bij haar aangesloten zijn. De besteding van deze beleidskredieten is onderworpen aan het toezicht van Kind en Gezin. Kind en Gezin laat het toezicht ter plaatse bij de uitbetalingsactoren uitoefenen door Zorginspectie. Met dit artikel wordt dit toezicht ter plaatse toevertrouwd aan Zorginspectie ook voor wat de betalingen aan de gezinnen als uitbetalingsactor door het agentschap aangaat.

Artikel 14

Zoals voorzien in artikel 4 en artikel 5 omtrent de missie en de taken van het agentschap, oefent het agentschap taken uit als publieke uitbetalingsactor, maar ontwikkelt ze ook een werking naar de private uitbetalingsactoren. Het agentschap zal, binnen de raad van bestuur, afspraken maken en verder operationaliseren, onder andere met betrekking tot de wijze waarop de uitbetaling georganiseerd wordt, de rationalisatie, maatregelen die de efficiëntie en de effectiviteit bevorderen, de responsabilisering van de uitbetalingsactoren, de loketfunctie en de aanwending van de werkingsmiddelen van de private uitbetalingsactoren.

Om ervoor te zorgen dat het agentschap niet alleen het toezicht op haar eigen interne controle kan organiseren, maar ook en zo veel mogelijk op dezelfde wijze, het toezicht kan uitoefenen op de wijze waarop de afspraken gemaakt binnen de raad van bestuur van het agentschap worden nageleefd door de private actoren, wordt een auditcomité ingesteld. Dit auditcomité staat de raad van bestuur van het agentschap niet alleen bij voor de eigen interne werking van het agentschap maar ook voor het toezicht op de bedrijfsprocessen en de activiteiten van de private uitbetalingsactoren. Dit laat de raad van bestuur toe om nauwgezet de implementatie op te volgen, zowel intern als extern, van de afspraken die gemaakt zijn op het vlak van haar taken in functie van de uitbetaling van het groeipakket.

Ook al zijn de private uitbetalingsactoren afzonderlijke rechtspersonen en is een auditcomité strikt genomen enkel intern bedoeld, dan kan er toch afgesproken worden dat de opdracht van een auditcomité zich uitstrekt buiten de rechtspersoon waarbinnen het auditcomité opgericht is, zij het op vrijwillige basis. Aangezien de private uitbetalingsactoren zowel op grond van de hen toegekende vergunning het toezicht door het auditcomité moeten aanvaarden en ze mee deel uitmaken van de raad van bestuur van het agentschap, is het mogelijk om het toezicht door het auditcomité op de private uitbetalingsactoren te verzekeren, naast het toezicht op de vergunningsvoorwaarden voor de private uitbetalingsactoren dat door Zorginspectie verzekerd wordt.

Het auditcomité fungeert binnen het agentschap onverminderd de bevoegdheden van Audit Vlaanderen conform aan het Auditdecreet. De auditfunctie van het agentschap schrijft zich eveneens in, in de principes van Single Audit, zoals vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2012 betreffende controle en single audit.

Dit artikel definieert eveneens de domeinen waarop het auditcomité de raad van bestuur bijstaat. Dit zijn de klassieke domeinen van organisatiebeheersing waarvoor de raad van bestuur van het agentschap bevoegd is, krachtens artikel 33 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid uitgebreid met de opvolging van de financiële responsabilisering van de uitbetalingsactoren.

Het auditcomité kan een beroep doen op een interne auditdienst of een bedrijfsrevisor. Indien nodig kan zij ook andere middelen inzetten, mits het akkoord van de raad van bestuur van het agentschap. Gevolg gevend aan de aanbeveling van de

Raad van State in punt 7 van het advies 60.983/1 wordt in de tekst van artikel 14 de verhouding tot Audit Vlaanderen en het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2012 geëxpliciteerd.

Artikel 15

De bevoegdheden en mogelijkheden van het auditcomité worden vastgelegd door de raad van bestuur in een auditcharter, op voorstel van het auditcomité. Een dergelijk auditcharter legt de rechten en de plichten vast van een auditfunctie in de organisatie, waarbij onder meer het feit opgenomen wordt dat de personeelsleden belast met de auditfunctie toegang hebben tot alle informatie. Dit auditcharter is ook van toepassing op de private uitbetalingsactoren.

Artikel 16

Kind en Gezin vergunt de private uitbetalingsactoren en verstrekt de middelen om het groeipakket uit te betalen aan de uitbetalingsactoren. Dit artikel zorgt er voor dat Kind en Gezin vanuit die rol op de hoogte gehouden wordt van de bevindingen van de audits uitgevoerd door het agentschap.

Artikel 17

Dit artikel legt de samenstelling van het auditcomité vast. Door de samenstelling is ervoor gezorgd dat het auditcomité voldoende onafhankelijk kan werken, zowel wat de interne werking van het agentschap aangaat als naar de private uitbetalingsactoren. Het auditcomité wordt samengesteld conform aan de bepalingen die gelden voor de leden van de raad van bestuur in het decreet Deugdelijk Bestuur.

Artikel 18

De klachten- en bemiddelingsdienst wordt decretaal verankerd omdat het agentschap ook een rol te vervullen heeft naar de private uitbetalingsactoren, zoals bepaald in artikel 19.

De rol van de dienst is niet alleen om klachten te ontvangen en te behandelen, maar ook om waar mogelijk te bemiddelen om tussen de partijen tot een oplossing te komen.

Artikel 19

De klachten- en bemiddelingsdienst behandelt de klachten over de eigen werking van het agentschap, maar ook klachten over de werking van de private uitbetalingsactoren. Voor deze laatste klachten gaat de klachten- en bemiddelingsdienst wel eerst de kans geven aan de private uitbetalingsactoren om de klachten over hun eigen werking zelf te behandelen.

Artikel 20

De werking als bemiddelingsdienst gaat over feitelijke betwistingen met betrekking tot het recht op toelagen of de uitbetaling ervan. Dit omvat van daaruit ook de noodzaak vanwege de uitbetalingsactoren om voldoende informatie te verschaffen.

Artikel 21

Dit artikel omvat de rapporteringsverplichting vanwege het agentschap over de klachten en de bemiddeling. De rapportering aan Kind en Gezin is verplicht vanuit de regiefunctie van Kind en Gezin over het groeipakket. Het agentschap volgt ver-

der alle verplichtingen die opgelegd zijn in het decreet van 1 juni 2001 houdende de toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen.

Artikel 22

De sociale inspectie- en begeleidingsdienst is vergelijkbaar met de dienst die momenteel bestaat in de schoot van het federaal agentschap FAMIFED. De rechten en bevoegdheden van de personeelsleden van deze dienst worden vastgelegd in het decreet over het groeipakket.

Artikel 23

Er wordt beoogd dat personeelsleden van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst de gezinnen aan huis zullen bezoeken en begeleiden om na te gaan of de gegevens waarop de toelagen gebaseerd zijn overeenkomen met de werkelijke situatie van het gezin. Hierbij kan de dienst begeleidend optreden om de gezinnen toe te laten hun rechten uit te oefenen, of beteugelend wanneer blijkt dat de reële gegevens niet overeenstemmen met de officiële. De dienst heeft een verificatiefunctie naar de gezinnen en onderscheidt zich in deze zin van de overige toezichtsfuncties die voorzien zijn in het ontwerp van decreet en die niet rechtstreeks optreden bij de gezinnen. Deze dienst wordt overgenomen in het agentschap omdat het relevant is dat de dienst een verlengstuk kan zijn van de uitbetalingsactoren wanneer het nodig is om verificaties te doen bij de gezinnen thuis van de rechtsgrond om een toelage te betalen. De bevoegdheden van de personeelsleden van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst worden vastgelegd in het decreet houdende het groeipakket.

Na een zekere periode kan deze inspectie- en begeleidingsfunctie overgenomen worden door Zorginspectie met als doel functiescheiding te organiseren tussen de uitbetalingsfunctie en de controle ter plaatse bij de gezinnen en de begunstigden. In voorkomend geval zal dit evident een wijziging van het decreet vergen.

Om een efficiënte samenwerking mogelijk te maken kan de Vlaamse Regering bepalen dat met andere inspectiediensten zowel binnen de Vlaamse als federale overheid samenwerkingsverbanden worden uitgewerkt. Deze zullen enkel betrekking hebben op de inspectiefunctie. De begeleiding en informatieverstrekking aan de gezinnen is in essentie een taak voor de uitbetalingsactoren en het agentschap.

Artikel 24

Dit artikel somt de ontvangsten op waarover het agentschap kan beschikken. De kredieten voor de eigen werking omvatten ook de werkingsmiddelen noodzakelijk voor de werking van de private uitbetalingsactoren.

Artikel 25

Dit artikel behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 26

De private uitbetalingsactoren verzorgen, evenals de publieke uitbetalingsactor die een onderdeel zal vormen van het agentschap, de effectieve uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Deze private uitbetalingsactoren zullen op basis van een in de regelgeving vast te leggen procedure vergund worden door Kind en Gezin. Om een vergunning te bekommen zullen ze moeten voldoen aan de vergunningsvoorwaarden en de procedure om deze vergunning te bekommen.

Er worden maximaal vier private uitbetalingsactoren vergund door Kind en Gezin. De vier vergunde private uitbetalingsactoren maken deel uit van de raad van bestuur van het agentschap. De vergunning geldt voor onbepaalde duur. Er is gekozen voor maximaal vier private uitbetalingsactoren omwille van kostenefficiëntie. Aan de opmerking van de Raad in punt 9 dat erkenningen voor onbepaalde duur het risico meebrengen dat rechten van andere geïnteresseerde verenigingen zouden kunnen aangetast worden door niet met een zekere regelmaat te herbekijken of geen andere vereniging in aanmerking komt om als private uitbetalingsactor te worden vergund wordt geen gevolg gegeven (zie algemene toelichting, punt 5.3, advies Raad van State).

Kind en Gezin zal na vier jaar werking de organisatie van de uitbetaling van toelagen door de uitbetalingsactoren in het kader van het gezinsbeleid evalueren. Op basis van deze evaluatie kan de Vlaamse Regering beslissen om de uitbetaling van de toelagen 'gezinsbeleid' exclusief te laten uitvoeren door de publieke uitbetalingsactor.

Dit artikel moet samen gelezen worden met artikel 30 van het ontwerp van decreet dat de procedure om een vergunning aan te vragen, toe te kennen en te weigeren delegeert aan de Vlaamse Regering.

Zoals hierboven bij de globale bespreking van het advies 60.983/1 van de Raad van State reeds besproken, werd artikel 26, §2, aangepast om gevolg te geven aan de opmerking van de Raad in punt 8 van haar advies waarin de delegatie aan de Vlaamse Regering te ruim bevonden werd.

De essentiële criteria van de evaluatieprocedure werden bijgevolg opgenomen in het ontwerp van decreet en indien de Vlaamse Regering in voorkomend geval op basis van de evaluatie tot het besluit komt dat het vergunningensysteem beter opgeheven wordt, moet zij alle nodige decreetswijzigingen (buitenwerkingstelling van hoofdstuk 6 en artikel 33) daarvoor aan Vlaams Parlement voorleggen.

Artikel 27

Dit artikel somt de voorwaarden op waaraan de private uitbetalingsactoren moeten voldoen om een vergunning te kunnen bekomen en te behouden.

Punt 1° tot en met 3°

De private uitbetalingsactoren nemen de vorm aan van een vereniging zonder winstoogmerk, die enkel taken in het kader van gezinsbeleid tot haar opdrachten heeft. De verenigingen nemen enkel taken op met betrekking tot de organisatie van de activiteiten in het kader van het gezinsbeleid.

Deze uitbetalingsactoren zullen bij de verdere uitwerking van het gezinsbeleid en de ondersteuning van de gezinnen een centrale rol opnemen wat betekent dat zij zich uitsluitend toeleggen op de uitvoering van deze taken in nauwe samenwerking met de overheid en andere in het gezinsbeleid betrokken voorzieningen. Activiteiten als mutualiteit in het kader van het gezondheidsbeleid, als vakbond in het kader van werkloosheid of als zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming zijn uitgesloten. De private uitbetalingsactoren kunnen zich als afzonderlijke rechtspersonen organiseren in een samenwerkingsverband met andere rechtspersonen.

In dat geval moeten de besluitvorming, boekhouding en financiële middelen van de uitbetalingsactor volledig gescheiden gehouden worden van de andere entiteit. Ook samenwerkingsverbanden met een mutualiteit in het kader van het gezondheidsbeleid, met een vakbond in het kader van werkloosheid of met een zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming zijn uitgesloten.

Punt 4°

Deze bepaling moet samen gelezen worden met artikel 28 waarin de taken van de private uitbetalingsactoren opgesomd worden.

Artikel 28, 11°, voorziet dat begunstigden (gezinnen) in beginsel vrij kunnen kiezen bij welke uitbetalingsactor zij willen aansluiten. Uitbetalingsactoren mogen aan deze keuze geen voorwaarden koppelen, noch mogen zij andere voordelen koppelen aan de aansluiting. In de schoot van het agentschap zal nader worden geëxpliciteerd wat onder een voordeel kan begrepen worden opdat de uitbetalingsactoren deze afspraken ook effectief kunnen naleven. De nadere modaliteiten van dit keuzerecht zal geregeld worden in het decreet houdende het groeipakket en haar uitvoeringsbesluit(en).

Punt 5° en 6°

Om de doelstelling van rationalisatie en schaalgrootte te realiseren, wordt bepaald dat een vergunde private uitbetalingsactor een minimaal aantal dossiers in beheer moet hebben om een vergunning te kunnen bekomen en behouden. Het vooropgestelde aantal weerspiegelt 10% van het aantal kinddossiers dat momenteel in het federale kinderbijslagstelsel door de vrije kinderbijslagfondsen beheerd wordt. Met een kinddossier wordt bedoeld elk dossier over een kind dat recht geeft op de uitbetaling van een groeipakket.

Punt 7°

Om de private uitbetalingsactoren ook statutair te binden aan het maatschappelijk doel van het groeipakket en om de financiële belangen van de overheid te vrijwaren, wordt opgelegd dat het maatschappelijk doel van de uitbetalingsactor en de werkwijze bij stopzetting van de activiteiten als uitbetalingsactor verankerd worden in de statuten van de vergunde uitbetalingsactor.

Punt 8° tot en met 10°

De private uitbetalingsactoren zijn nauw verbonden met het agentschap door hun aanwezigheid in de raad van bestuur en vanuit de opdracht van het agentschap om samen met de private uitbetalingsactoren de uitbetaling vorm te geven en te rationaliseren. Omwille van deze reden moeten fusies of overnames ter goedkeuring voorgelegd worden aan de raad van bestuur van het agentschap, evenals beheersverrichtingen die hun fondsen met 100% overschrijden of het verwerven of afstand doen van onroerende goederen.

In het huishoudelijk reglement van de raad van bestuur zal opgenomen worden dat, in voorkomend geval, de betrokken uitbetalingsactor niet kan deelnemen aan de beraadslaging noch de stemming over een dossier waarin hij betrokken is.

Punt 11°

De private uitbetalingsactoren organiseren hun werking op dermate wijze dat ze de opdrachten als uitbetalingsactor transparant en met respect voor de principes van een deugdelijke bedrijfsvoering uitvoeren. Dit lid weerspiegelt, naast de deugdelijke bedrijfsvoering (punt a tot en met d), hun engagement om continuïteit te voorzien in hun organisatie van de activiteiten (punt e), ook hun opdrachten in het kader van de rationalisering van de uitbetaling van het groeipakket (punt f) en de interne controle op hun werking zoals dit mee opgevolgd wordt door het auditcomité van het agentschap (punt g).

Punt 12°

De private uitbetalingsactoren zorgen er voor dat de middelen die verstrekt worden door de overheid traceerbaar zijn.

Punt 13° tot en met 15°

De private uitbetalingsactoren voeren een strikte scheiding door tussen de middelen nodig voor hun werking en de middelen nodig voor het uitbetalen van de toelagen aan de begunstigden en de gezinnen. Deze scheiding kan boekhoudkundig zijn maar moet traceerbaar en verifieerbaar zijn. Het gaat hierbij ook over aangelegde reserves.

Punt 16°

Het is mogelijk om een commissaris-revisor met deze bijkomende opdracht te belasten, naast zijn wettelijke opdracht als commissaris-revisor binnen de wetgeving over verenigingen zonder winstoogmerk.

Punt 17°

De reserves van de middelen verstrekt door de overheid worden bij stopzetting van de activiteiten opnieuw bestemd aan die overheid. Dit artikel moet samen gelezen worden met artikel 28, 7°.

Punt 18° en 19°

Deze artikelen behoeven geen verdere commentaar.

Artikel 28

Dit artikel beschrijft de taken die een private uitbetalingsactor minimaal moet uitvoeren. Deze taken slaan terug op de opdrachten van het agentschap en de vergunningsvoorwaarden.

Een aantal specifieke elementen behoeven nog verdere toelichting.

Punt 1°

De uitbetalingsactoren engageren zich om gebruik te maken van een gemeenschappelijk ICT-systeem (voor gegevensdeling, fluxen, uitbetaling) dat uitgebouwd wordt als platform, in samenwerking tussen Kind en Gezin en het agentschap.

Punt 9°

In het kader van de continuïteit van de organisatie van de activiteiten door de uitbetalingsactoren kan beslist worden om bij moeilijkheden of irregulariteiten een herstelplan op te leggen of een crisismanager aan te duiden. Dit gebeurt in voortkomend geval op kosten van de betrokken uitbetalingsactor.

Artikel 29

Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering om alle niet in het ontwerp van decreet bepaalde aspecten van de vergunningsprocedure vast te leggen.

Artikel 30

Dit artikel regelt de voorwaarden waaronder een private uitbetalingsactor vrijwillig zijn activiteiten kan stopzetten. Dit artikel moet samen gelezen worden met artikel 29 van het ontwerp van decreet dat de Vlaamse Regering machtigt om de niet in het ontwerp van decreet bepaalde aspecten van de vergunningsprocedure vast te leggen.

Artikel 31 en 32

Artikel 31 bepaalde dat het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin bevoegd is om de regie van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op te nemen.

In punt 12 van het advies 60.983/1 merkt de Raad op "dat in tegenstelling tot het ontworpen decreet en zijn artikel 2, 5°, het decreet van 30 april 2004 geen omschrijving van het begrip "gezinsbeleid" bevat, waaruit duidelijk blijkt dat zowel het klassieke gezinsbeleid in de zin van artikel 5, §1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 als het beleid inzake de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, §1, V, van dezelfde bijzondere wet, hiertoe behoren. Omwille van de rechtszekerheid moet de nieuwe begripsomschrijving van "toelagen in het kader van het gezinsbeleid" ook in het decreet van 30 april 2004 worden opgenomen, eventueel aan de hand van een verwijzing naar de nieuwe aan te nemen regeling.". Om gevolg te geven aan deze opmerking werd in dit artikel een wijziging opgenomen van artikel 2 van het oprichtingsdecreet van Kind en Gezin waarbij in punt 6 de omschrijving van gezinsbeleid werd opgenomen en in punt 7 de omschrijving van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, en wordt de inhoud van het bestaande artikel 31 verplaatst naar artikel 32 en werden ook de volgende artikelen bijgevolg hernummerd.

Artikel 33

Dit artikel bepaalt dat het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin bevoegd is om de regie van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op te nemen.

Kind en Gezin neemt geen operationele opdrachten op in het kader van de uitbetaling van de toelagen.

Kind en Gezin staat in voor de beleidsontwikkeling inzake het groeipakket en de handhaving ervan. Hieronder vallen: de voorbereiding van de regelgeving, het uitreiken van de vergunningen aan de uitbetalingsactoren, het opzetten van een kwaliteitssysteem, de doorstorting van de middelen voor de uitbetaling van de middelen voor de begunstigden in het kader van het groeipakket aan de publieke en private uitbetalingsactoren en de integratie van het groeipakket in het gezinsbeleid.

Het toezicht op de vergunningsvoorwaarden ter plaatse bij de betrokken actoren in het kader van het groeipakket wordt opgenomen door Zorginspectie.

Kind en Gezin staat, in haar rol als regisseur, in voor de uitbouw van een kadaster van de minimale gegevens voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Hierbij hoort ook de uitbouw van een gegevensnetwerk dat de uitwisseling van alle noodzakelijke gegevens in het kader van zo automatisch mogelijke rechten-toekenning en uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, mogelijk maakt.

Artikel 34

Dit artikel behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 35

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.

Artikel 36

Dit artikel laat toe dat dit decreet gefaseerd in werking treedt. De Vlaamse overheid neemt de regie en de uitbetaling van het Vlaamse groeipakket over vanaf 1 januari 2019. De voorbereiding van deze overgang gebeurt al in 2017 en 2018. Om deze voorbereiding vlot te laten verlopen, laat dit artikel toe dat het decreet gefaseerd in werking kan treden.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

VOORONTWERP VAN DECREET
van 23 december 2016

Ontwerp van decreet tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° agentschap: het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid;
- 2° begunstigde: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon aan wie toelagen in het kader van het gezinsbeleid betaald worden;
- 3° decreet van 18 juli 2003: het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003;
- 4° decreet van 22 november 2013: het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector;
- 5° gezinsbeleid: het gezinsbeleid met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen, vermeld in artikel 5, §1, II, 1°, van de bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en het beleid inzake de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, §1, IV, van de voormelde wet;
- 6° Huizen van het Kind: de Huizen van het Kind, vermeld in hoofdstuk 3 van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van de preventieve gezinsondersteuning;

- 7° Kind en Gezin: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, opgericht bij het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 8° private uitbetalingsactor: een private rechtspersoon, vergund met het oog op de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 9° toelagen in het kader van het gezinsbeleid: de toelagen die de overheid uitbetaalt aan gezinnen in het kader van de gezinsbijslagen, of elke andere toelage die de overheid rechtstreeks toekent ter ondersteuning van de kosten voor de opvoeding van kinderen of andere doelstellingen in het kader van het gezinsbeleid;
- 10° uitbetalingsactoren: het agentschap en de private uitbetalingsactoren.

Hoofdstuk 2. Oprichting van het agentschap

Art. 3. §1. Er wordt een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als vermeld in artikel 13 van het decreet van 18 juli 2003.

Het agentschap draagt de naam Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt tot welk beleidsdomein het agentschap behoort.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de vestigingsplaats van het agentschap.

Hoofdstuk 3. Missie en taken

Art. 4. Het agentschap heeft als missie de stipte, correcte en continue uitbetaling van toelagen in het kader van gezinsbeleid, samen met de private uitbetalingsactoren.

- 1° Binnen het kader van de missie, vermeld in het eerste lid: verzorgt het agentschap een performant, klantvriendelijk en kwaliteitsvol aanbod, waarin de gezinnen en in het bijzonder de meest kwetsbare gezinnen maximaal bijgestaan worden in de uitoefening van hun recht op toelagen in het kader van gezinsbeleid;
- 2° onderzoekt het agentschap proactief het recht op toelagen, op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op de automatische rechtentoekenning en uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid waar mogelijk.

Art. 5. Om de missie, vermeld in artikel 4, waar te maken, heeft het agentschap de volgende taken:

- 1° zijn kredieten beheren, de kredieten die noodzakelijk zijn voor de werking aan de uitbetalingsactoren uitbetalen, alsook de besteding van de toegekende kredieten opvolgen;
- 2° efficiëntiewinsten bij de uitbetalingsactoren realiseren;
- 3° de uitbetalingsactoren ondersteunen bij het informeren en het bijstaan van gezinnen om hun rechten te kunnen uitoefenen;
- 4° de regelgeving over de toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid door alle uitbetalingsactoren operationaliseren en concretiseren;
- 5° toezicht houden op de naleving van de regels voor de toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 6° een kwaliteitssysteem voor de uitbetalingsactoren opzetten en beheren;

- 7° als publieke uitbetalingsactor instaan voor de, waar mogelijk, automatische uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 8° één gemeenschappelijke betaalmotor ontwikkelen en uitbouwen die het de uitbetalingsactoren mogelijk maakt om toelagen in het kader van het gezinsbeleid op een efficiënte, correcte en zo veel mogelijk automatische wijze uit te betalen;
- 9° de uitbetalingsactoren financieel responsabiliseren;
- 10° klachten over het optreden van de uitbetalingsactoren behandelen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de aangelegenheden, vermeld in het eerste lid.

Art. 6. Met het oog op de uitvoering van de missie, vermeld in artikel 4, en de taken, vermeld in artikel 5, is het agentschap gerechtigd alle activiteiten te verrichten die bijdragen tot de verwezenlijking van de voormelde missie en taken.

Om de taken, vermeld in artikel 5, te realiseren, werkt het agentschap samen met instanties, diensten en verenigingen die op het vlak van de voormelde taken actief zijn, in het bijzonder met Kind en Gezin en met de Huizen van het Kind.

Het agentschap organiseert samen met de private uitbetalingsactoren een goed uitgewerkte loketfunctie, zowel fysiek via de Huizen van het Kind, als via digitale weg. Het agentschap zorgt er in overleg met de private uitbetalingsactoren voor dat de fysieke loketten voldoende geografisch verspreid en vlot bereikbaar zijn.

Het agentschap zal de verworven kennis en expertise ter beschikking stellen van Kind en Gezin.

Het agentschap optimaliseert en vernieuwt zijn activiteiten permanent op basis van actuele ontwikkelingen op het vlak van kennis en expertise.

Art. 7. Het agentschap registreert en verwerkt alle gegevens, met inbegrip van persoonsgegevens, die noodzakelijk zijn om:

- 1° de taken, vermeld in artikel 5 van dit decreet, uit te voeren;
- 2° de beleidsgerichte input, vermeld in artikel 4, §3, van het decreet van 18 juli 2003, te leveren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de gegevensregistratie en verwerking, met inachtneming van de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor de verwerking van de persoonsgegevens.

Hoofdstuk 4. Organisatie van het agentschap

Afdeling 1. Raad van bestuur

Art. 8. §1. Het agentschap wordt bestuurd door een raad van bestuur die is samengesteld uit:

- 1° negen bestuurders, voorgedragen door de Vlaamse Regering;
- 2° één bestuurder voor elke vergunde private uitbetalingsactor;
- 3° één waarnemend lid, aangewezen door Kind en Gezin;
- 4° de gedelegeerd bestuurder, vermeld in artikel 9.

Overeenkomstig artikel 4, eerste lid, van het decreet van 22 november 2013 is minimaal een derde van het aantal stemgerechtigde leden van de raad van bestuur een onafhankelijke bestuurder.

§2. De Vlaamse Regering wijst een voorzitter en een ondervoorzitter aan onder de leden van de raad van bestuur.

Het mandaat van voorzitter van de raad van bestuur is niet verenigbaar met het mandaat van gedelegeerd bestuurder.

Art. 9. De Vlaamse Regering stelt de gedelegeerd bestuurder aan die belast is met het dagelijks bestuur van het agentschap.

Het dagelijks bestuur omvat:

- 1° de dagelijkse leiding en de werking van het agentschap;
- 2° de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur;
- 3° het bijwonen van de vergaderingen van de raad van bestuur;
- 4° de uitoefening van de door de raad van bestuur toegewezen bevoegdheden;
- 5° de leiding van en het toezicht op de personeelsleden van het agentschap.

Conform artikel 23 van het decreet van 18 juli 2003 en artikel 10 van het decreet van 22 november 2013 worden twee regeringscommissarissen aangesteld.

Art. 10. §1. De raad van bestuur regelt in het huishoudelijk reglement zijn eigen werking.

De raad van bestuur bepaalt in het huishoudelijk reglement de bijkomende bevoegdheden die gedelegeerd worden aan de gedelegeerd bestuurder en de voorwaarden van die delegatie.

§2. De raad van bestuur kan de volgende bevoegdheden niet delegeren:

- 1° de strategische doelstellingen van het agentschap bepalen;
- 2° het jaarlijkse ondernemingsplan, vermeld in artikel 5/1 van het decreet van 18 juli 2003, opmaken;
- 3° de begroting opstellen;
- 4° de algemene rekening vaststellen;
- 5° de bevoegdheden uitoefenen die door de rechtspositieregeling van het personeel zijn toegewezen aan de raad van bestuur.

De raad van bestuur legt het huishoudelijk reglement, evenals iedere wijziging of aanvulling, ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering neemt haar beslissing tot al dan niet goedkeuring van het huishoudelijk reglement binnen de dertig dagen na de voorlegging ervan. Bij ontstentenis van een beslissing binnen die termijn, wordt het huishoudelijk reglement verondersteld te zijn goedgekeurd.

Afdeling 2. Publieke uitbetalingsfunctie en boekhouding

Art. 11. Het agentschap organiseert de publieke uitbetalingsfunctie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 12. Het agentschap voert een transparante boekhouding waarbij een efficiënte besteding van de overheidsmiddelen wordt aangetoond en verantwoord en waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, inclusief de reserves, die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de werking van de uitbetalingsactoren.

Art. 13. Zorginspectie als vermeld in artikel 3, §2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein, houdt, op verzoek van Kind en Gezin, toezicht op de besteding van de beleidskredieten door de publieke uitbetalingsactor.

Afdeling 3. Audit

Art. 14. Binnen het agentschap richt de raad van bestuur een auditcomité op.

Het auditcomité is zowel bevoegd voor de interne controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten van het agentschap als voor de externe controle van alle bedrijfsprocessen en activiteiten van de private uitbetalingsactoren.

- Het auditcomité staat de raad van bestuur bij op de volgende domeinen:
- 1° het bereiken van de opgelegde doelstellingen en het effectieve en efficiënte beheer van risico's;
 - 2° de naleving van regelgeving en procedures;
 - 3° de betrouwbaarheid van de financiële en beheersrapportering;
 - 4° de effectieve en efficiënte werking van activiteiten en de efficiënte inzet van middelen;
 - 5° de bescherming van de activa van het agentschap en de voorkoming van fraude;
 - 6° de financiële responsabilisering van de uitbetalingsactoren.

Het auditcomité kan een beroep doen op een interne auditdienst, op een bedrijfsrevisor of op een natuurlijke of rechtspersoon als vermeld in de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, gecoördineerd op 30 april 2007, en, mits het akkoord van de raad van bestuur, op andere middelen, om zijn taak te vervullen.

Art. 15. De raad van bestuur stelt een auditcharter op en legt dat ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering.

Het auditcharter verduidelijkt de aspecten in verband met de doelstellingen, de taken, de plaats in de organisatie, de verantwoordelijkheid voor de naleving van de aanbevelingen en de werking van de auditfunctie, met inbegrip van de rapportering aan de uitbetalingsactoren waar een audit uitgevoerd is.

Art. 16. Het agentschap rapporteert aan Kind en Gezin over elke audit.

Art. 17. De raad van bestuur wijst de leden van het auditcomité aan voor een periode van vijf jaar. De raad van bestuur wijst de voorzitter en de ondervoorzitter van het auditcomité aan.

Het comité bestaat uit maximaal vijf leden, met uitsluiting van personeelsleden van het agentschap, de voorzitter en de ondervoorzitter inbegrepen.

Maximaal drie leden maken deel uit van de raad van bestuur van het agentschap, met uitsluiting van de leden die voorgedragen zijn door de private uitbetalingsactoren.

Afdeling 4. Klachten- en bemiddelingsdienst

Art. 18. Binnen het agentschap wordt een klachten- en bemiddelingsdienst opgericht.

Art. 19. De klachten- en bemiddelingsdienst behandelt de klachten over de werking en activiteiten van de uitbetalingsactoren, naast de klachten over de eigen werking en activiteiten, met inachtneming van de bepalingen van het decreet van 1 juni 2001 houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen.

Art. 20. De klachten- en bemiddelingsdienst bemiddelt tussen een uitbetalingsactor en een begunstigde bij een geschil over een recht op toelagen of over de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 21. Het agentschap rapporteert jaarlijks over de klachten over uitbetalingsactoren en de bemiddeling tussen uitbetalingsactoren en begunstigten aan Kind en Gezin binnen de termijn en volgens de vormvereisten die de Vlaamse Regering bepaalt.

Afdeling 5. Sociale inspectie- en begeleidingsdienst

Art. 22. Binnen het agentschap wordt een sociale inspectie- en begeleidingsdienst opgericht.

Art. 23. De sociale inspectie- en begeleidingsdienst begeleidt gezinnen of controleert, ook op verzoek van een uitbetalingsactor, de mogelijke discrepantie tussen de administratieve en de feitelijke situatie van het kind of de begunstigde met het oog op een correcte toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De taken van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst voor de begeleidings- en controleopdracht, vermeld in het eerste lid, omvatten in elk geval:

- 1° controleren of de gegevens uit de authentieke bronnen gelijk zijn aan de concrete situatie van de gezinnen;
- 2° tijdens huisbezoeken de gezinnen informeren over hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 3° de solvabiliteit van de schuldenaars controleren, in geval van terugvordering van ten onrechte verrichte betalingen van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, om in voorkomend geval een afbetalingsplan op te stellen;
- 4° controleren of de toepasselijke regelgeving wordt nageleefd.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de opdrachten van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst en kan voor de inspectiefunctie van het agentschap regels voor samenwerkingsverbanden met andere inspectiediensten binnen de Vlaamse en federale overheid vastleggen.

Hoofdstuk 5. Financiële middelen

Art. 24. Het agentschap kan over de volgende ontvangsten beschikken:

- 1° kredieten voor zijn eigen werking, voor de werking van de uitbetalingsactoren en voor de uitbetaling van toelagen aan de begunstigten die zijn aangesloten bij het agentschap;
- 2° schenkingen en legaten in speciën;
- 3° opbrengsten uit verkopen;
- 4° ontvangsten die voortvloeien uit daden van beheer of beschikking van eigen goederen;

- 5° subsidies waarvoor het agentschap in aanmerking komt;
- 6° opbrengst uit sponsoring;
- 7° terugvordering van ten onrechte verrichte betalingen;
- 8° vergoedingen voor prestaties aan derden, in het bijzonder de bijdragen van derden in de kostprijs daarvan;
- 9° retributies als ze bij een decreet zijn toegewezen aan het agentschap;

Art. 25. De Vlaamse Regering kan aan het agentschap roerende en onroerende goederen ter beschikking stellen om zijn taken te vervullen. Ze kan nadere regels bepalen voor de modaliteiten van terbeschikkingstelling van die goederen.

Hoofdstuk 6. Vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 26. §1. Kind en Gezin kan maximaal vier private uitbetalingsactoren vergunnen conform de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk.

Een vergunde private uitbetalingsactor maakt deel uit van de raad van bestuur van het agentschap.

Een vergunning geldt voor onbepaalde duur.

§2. Na vier jaar werking van de private uitbetalingsactoren zal Kind en Gezin de organisatie van de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid evalueren. Op basis van de resultaten van die evaluatie kan de Vlaamse Regering beslissen om de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid exclusief door het agentschap te laten uitvoeren.

Afdeling 2. Vergunnings- en werkingsvoorwaarden

Art. 27. Om een vergunning te krijgen en te behouden, voldoet een private uitbetalingsactor aan de volgende voorwaarden:

- 1° de private uitbetalingsactor is opgericht als vereniging zonder winstoogmerk conform de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen waarbij als de uitbetalingsactor een samenwerkingsverband vormt met een andere rechtspersoon, de besluitvorming, boekhouding en financiële middelen van de uitbetalingsactor volledig gescheiden gehouden worden van de andere entiteit;
- 2° de private uitbetalingsactor heeft geen samenwerkingsverband gesloten met een ziekenfonds in het kader van het gezondheidsbeleid, met een vakbond in het kader van werkloosheid of met een zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming;
- 3° de private uitbetalingsactor neemt alleen taken op voor activiteiten in het kader van het gezinsbeleid en heeft geen activiteiten als ziekenfonds in het kader van het gezondheidsbeleid, als vakbond in het kader van werkloosheid of als zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming;
- 4° de private uitbetalingsactor koppelt geen voordelen aan de aansluiting van een begunstigde, vermeld in artikel 28, 11°;
- 5° de private uitbetalingsactor maakt aannemelijk dat hij binnen zes maanden nadat hij de vergunning heeft verkregen, ten minste 120.000 kinddossiers in actief beheer zal hebben;
- 6° de private uitbetalingsactor heeft na die eerste termijn van zes maanden gedurende elke twee opeenvolgende kalenderjaren een gemiddelde van ten minste 120.000 kinddossiers in actief beheer, waarbij het gemiddelde berekend wordt op het einde van de tweejaarlijkse periode, op basis van de kwartaalgegevens, vermeld in het kadaster, beheerd door Kind en Gezin;

- 7° de private uitbetalingsactor neemt in de statuten de volgende bepalingen op:
- a) een formulering van het maatschappelijk doel in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet;
 - b) de verplichting om bij stopzetting van de activiteiten voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid de middelen en de reserves conform de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten te besteden of terug te storten aan de bevoegde overheid;
 - c) de verplichting om bij stopzetting van de activiteiten alle gegevens die noodzakelijk zijn om de continuïteit in de betalingen en de activiteiten te verzekeren, digitaal te bezorgen aan het agentschap;
- 8° de private uitbetalingsactor legt, in geval van fusies tussen of overnames van vergunde uitbetalingsactoren of van hun activiteiten, het fusie- of het overnameplan ter goedkeuring voor aan de raad van bestuur van het agentschap;
- 9° de private uitbetalingsactor gaat zonder voorafgaande machtiging door de raad van bestuur van het agentschap geen lening of een financieel leasingcontract aan dat het totaal aan schulden in verband met beheersverrichtingen boven de 100% van de eigen fondsen overschrijdt, exclusief de provisies voor risico's en kosten en de beleidskredieten;
- 10° de private uitbetalingsactor gaat zonder voorafgaande machtiging van de raad van bestuur van het agentschap niet over tot het verwerven of afstand doen van onroerende goederen;
- 11° de private uitbetalingsactor organiseert de werking van zijn rechtspersoon en activiteiten volgens de volgende principes:
- a) een aantoonbaar kwaliteitsbeleid uitwerken;
 - b) een doelmatig en efficiënt financieel en personeelsbeleid voeren;
 - c) de gebruikers horen bij de evaluatie van de activiteiten;
 - d) de bestuursorganen op een deugdelijke manier organiseren;
 - e) aantonen dat voldoende garanties aanwezig zijn om de continuïteit in de activiteiten en de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid te garanderen;
 - f) bijdragen tot een efficiëntere uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot ondersteuning van het gezinsbeleid; rekening houdend met de financiële responsabiliseringscriteria die de Vlaamse Regering op basis van objectieve parameters daarvoor vaststelt;
 - g) een intern controlesysteem uitwerken om redelijke zekerheid te verschaffen over:
 - 1) het bereiken van de doelstellingen;
 - 2) de naleving van wetgeving en procedures;
 - 3) de beschikbaarheid van betrouwbare financiële en beheersinformatie;
 - 4) het efficiënte en economische gebruik van middelen;
 - 5) de bescherming van activa;
 - 6) het voorkomen van fraude;
- 12° de private uitbetalingsactor beschikt over een eigen bankrekening;
- 13° de private uitbetalingsactor voert een financieel beleid waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, met inbegrip van de reserves, die vastgelegd zijn voor de eigen werking van de uitbetalingsactor, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 14° de private uitbetalingsactor wendt de reserves, aangelegd ten laste van de werkmiddelen alleen aan voor zijn eigen werking;
- 15° de private uitbetalingsactor wendt de reserves, aangelegd ten laste van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, alleen aan voor toelagen in het kader van het gezinsbeleid;

- 16° de private uitbetalingsactor stelt een commissaris-revisor aan die, aanvullend op zijn wettelijke taak en opdracht, jaarlijks attesteert dat de middelen die bestemd zijn voor toelagen in het kader voor het gezinsbeleid, alleen aangewend worden voor de uitbetaling van die toelagen, en dat de middelen die bestemd zijn voor de werking van de private uitbetalingsactor, alleen aan die werking besteed worden;
- 17° de private uitbetalingsactor verzekert dat bij stopzetting van de activiteiten, uitgezonderd in geval van een door het agentschap goedgekeurde fusie met of overname door een andere vergunde private uitbetalingsactor, de reserves die aangelegd zijn met werkingsmiddelen of toelagen in het kader van het gezinsbeleid, worden terugbetaald aan de bevoegde overheid, met uitzondering van:
- a) reserves die aangelegd zijn voor het sociaal passief met de expliciete goedkeuring van het agentschap;
 - b) reserves die aangelegd zijn voor een meerjarige verbintenis, gesloten door de private uitbetalingsactor met derden, als door het agentschap expliciete goedkeuring is verleend om die meerjarige verbintenis te sluiten;
- 18° de private uitbetalingsactor ontplooit voor toelagen in het kader van het gezinsbeleid een werking binnen de volledige Vlaamse Gemeenschap;
- 19° de private uitbetalingsactor verleent zijn volledige medewerking aan het toezicht door het auditcomité, vermeld in artikel 14 van dit decreet, en aan elke andere vorm van decretaal bepaald toezicht.

Art. 28. Een private uitbetalingsactor vervult minstens de volgende opdrachten:

- 1° toelagen in het kader van het gezinsbeleid stipt, correct, continu en, waar mogelijk, automatisch uitbetalen aan de aangesloten gezinnen, waarbij gebruikgemaakt wordt van de gemeenschappelijke betaalmotor, vermeld in artikel 5, eerste lid, 8°, met inachtneming van de regelgeving betreffende deze toelagen en de onderrichtingen van de bevoegde overheid;
- 2° het recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid van de dossiers onder zijn beheer proactief onderzoeken op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op automatische rechtentoekenning waar mogelijk en het informeren van begunstigten en potentieel begunstigten van hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 3° samenwerken met andere instanties, diensten en verenigingen die op het vlak van de toegewezen opdrachten actief zijn, in het bijzonder Kind en Gezin, het agentschap en de Huizen van het Kind;
- 4° in samenwerking met het agentschap de loketfunctie vervullen, vermeld in artikel 6, derde lid;
- 5° de gegevens die betrekking hebben op activiteiten in het kader van het gezinsbeleid en de werking van de rechtspersoon, registreren en verwerken, en die gegevens ter beschikking stellen van de bevoegde overheid in de vorm en binnen de termijnen die de Vlaamse Regering vaststelt;
- 6° waarborgen dat de persoonsgegevens geregistreerd en verwerkt worden met inachtneming van de regelgeving betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;
- 7° een transparante boekhouding opmaken, waarbij een efficiënte besteding van de overheidsmiddelen wordt aangetoond en verantwoord, en waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, inclusief de reserves, die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen

- in het kader van het gezinsbeleid, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de werking;
- 8° reserves aanleggen, beheren en aanwenden conform artikel 27, 14° en 15°. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de reservevorming;
 - 9° een herstelplan opmaken en naleven of op eigen kosten een crisismanager aanstellen in de gevallen en onder de voorwaarden, die de Vlaamse Regering daarover vaststelt;
 - 10° bij stopzetting van de activiteiten of bij opheffing van de vergunning alle gegevens die noodzakelijk zijn voor de overname van de activiteiten, ter beschikking stellen van de bevoegde overheid in de vorm en binnen de termijnen, die de Vlaamse Regering vaststelt;
 - 11° elk verzoek tot aansluiting van een begunstigde aanvaarden en het recht van de begunstigde om te veranderen van uitbetalingsactor, respecteren, tenzij een wettelijke of decretale bepaling dat verhindert;
 - 12° meewerken aan de rapportering, in de vorm en binnen de termijnen die de Vlaamse Regering vaststelt.

Art. 29. Kind en Gezin verleent een vergunning aan de private uitbetalingsactoren conform de vergunningsvoorwaarden, vermeld in artikel 27 en 28.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraagprocedure voor een vergunning.

De toekenning van een vergunning aan een private uitbetalingsactor wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 30. Een private uitbetalingsactor die zijn activiteiten wil stopzetten, brengt het agentschap met een aangetekende brief daarvan op de hoogte, minstens twaalf maanden voor de effectieve stopzetting. Gedurende die termijn van twaalf maanden blijft de private uitbetalingsactor verantwoordelijk voor de continuïteit van de activiteiten.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de te volgen procedure bij de vrijwillige stopzetting van de activiteiten van een vergunde private uitbetalingsactor en neemt de nodige maatregelen om de continuïteit in de betaling voor de begunstigten te garanderen.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

Art. 31. In artikel 5 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin wordt tussen het woord "kinderopvang" en het woord "en" de zinsnede ", de regie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid," ingevoegd.

Art. 32. In hetzelfde decreet wordt een artikel 7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7/1. De regie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid door het agentschap omvat in elk geval:

- 1° de beleidsvoorbereiding en -ontwikkeling van een geïntegreerd gezinsbeleid;
- 2° het verlenen van een vergunning aan de private uitbetalingsactoren en de uitoefening van toezicht en controle op de uitbetalingsactoren;

- 3° het beheer en de toekenning van beleidskredieten aan de uitbetalingsactoren;
- 4° de ontwikkeling, de uitbouw en het beheer van een gegevensnetwerk in het kader van toelagen in het gezinsbeleid, dat de uitwisseling van alle noodzakelijke gegevens met Vlaamse en federale authentieke gegevensbronnen en de uitbetalingsactoren mogelijk maakt;
- 5° de registratie en verwerking van de noodzakelijke persoonsgegevens om een kadaster van toelagen in het kader van het gezinsbeleid op te richten en te beheren.

Het agentschap beoogt met de toelagen in het kader van het gezinsbeleid de ondersteuning van gezinnen en kinderen op een geïntegreerde wijze, doelmatig en efficiënt aan te pakken, met daarbij ook aandacht voor de bestrijding van kinderarmoede.”

Art. 33. In artikel 10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”;

3° in het zesde lid, 1°, wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Art. 34. Artikel 90 en 91 van het decreet van 15 juli 2016 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin worden opgeheven.

Art. 35. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR HET VLAAMSE WELZIJNS-, GEZONDHEIDS- EN GEZINSBELEID

De heer Jo Vandeuren
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Ellipsgebouw
Koning Albert II-laan 35 bus 90
B-1030 BRUSSEL

contactpersoon

Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk

SARWGG_Raad_20170126_EVA Gezinsbijslagen_ADV_DEF

Brussel

26 januari 2017

Advies over het ontwerp van decreet tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

Mijnheer de minister

Op 3 januari 2017 ontving de SAR WGG uw vraag om advies over het ontwerp van decreet dat de organisatie regelt van het uitbetalingslandschap van de Vlaamse kinderbijslag ('het Vlaamse groeipakket'). De operationele uitbetalingsfunctie zal uitgevoerd worden door een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en maximaal vier daartoe vergunde private uitbetalingsactoren. De EVA 'Vlaams Agentschap voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid' treedt ook op als overkoepelend orgaan van de verschillende uitbetalingsactoren.

De memorie van toelichting bij het ontwerpdecreet spreekt van een reductie van het aantal kinderbijslagfondsen omwille van kostenefficiëntie en kondigt eveneens een (financiële) responsabilisering van de uitbetalingsactoren aan. De raad steunt deze beweging maar slechts op voorwaarde dat de uitbetaling van het Vlaamse groeipakket minstens even performant en nauwkeurig blijft verlopen als vandaag. Het is voor de raad een basisvereiste dat alle gezinnen in Vlaanderen ook na 2019 kunnen blijven rekenen op een stabiele, correcte en stipt betaalde kinderbijslag.

Daarnaast hebben ook de kinderbijslagfondsen nood aan duidelijkheid over hun taken in de toekomstige organisatie van de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Momenteel leven er bij de werknemers van de fondsen immers veel vragen betreffende hun werkzekerheid, arbeidsvoorwaarden, vestigingsplaats,

Meer evenwichtige samenstelling van het beheersorgaan van de EVA

De raad van bestuur van de EVA zal bestaan uit gemandateerden namens de Vlaamse regering, de gedelegeerde bestuurder van het agentschap, vertegenwoordigers van de vergunde private uitbetalingsactoren en wordt aangevuld met onafhankelijke bestuurders/experten. Een vertegenwoordiger van Kind en Gezin zetelt met raadgevende stem.

Het is voor de SAR WGG belangrijk dat het beheersorgaan van de EVA evenwichtig samengesteld is. Dit betekent binnen het beleidsdomein welzijn, volksgezondheid en gezin dat ook gebruikers betrokken worden. Het uitbetalingsmechanisme moet zodanig ontwikkeld worden dat de noden en behoeften van de gebruikers structureel meegenomen worden. Daarvoor missen we in de samenstelling van de raad van bestuur van de EVA een rol voor de gezinsorganisaties.

De SAR WGG adviseert ook om namens de publieke uitbetalingsactor een bijkomende bestuurder toe te voegen. Dit geeft zowel de private als publieke uitbetalingsfondsen medezeggenschap maar ook medeverantwoordelijkheid voor het beleid op het vlak van de uitbetaling van het Vlaamse groeppakket.

Onevenwicht tussen de publieke en private uitbetalingsactoren

In het ontwerp van decreet worden de opdrachten en werkingsvoorwaarden van de private uitbetalingsfondsen uitgebreid beschreven. Zo vindt de raad het positief dat een uitbetalingsactor geen voorwaarden of voordelen mag koppelen aan aansluiting. Het is echter onevenwichtig dat voor het publieke fonds een dergelijk governance model niet uitgewerkt is. De raad vraagt daarom in het decreet voor het publieke uitbetalingsfonds bepalingen op te nemen over onder meer de positionering van het controlesysteem, de externe doorlichting en evaluatie op basis van een uitgeschreven opdracht, de transparante scheiding van publieke kosten en boekhouding en dezelfde spelregels voor extra inkomsten of bijdragen voor alle fondsen.

De raad verwacht steeds een duidelijke scheiding tussen de taken van het agentschap als publieke uitbetalingsfonds en als overkoepelend orgaan van de verschillende fondsen. Bijvoorbeeld in het geval van de klachtendienst of het auditcomité kan deze dubbele rol anders problemen opleveren.

Een ander onevenwicht in de ontwerptekst situeert zich bij de evaluatie na vier jaar werking van de nieuwe uitbetalingsstructuur. De raad leest dat de Vlaamse regering op basis van die evaluatie kan beslissen om in de toekomst de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid exclusief door het agentschap te laten uitvoeren. Deze verwoording is eenzijdig en ondermijnt de objectiviteit. Een andere optie, namelijk het continueren van de private uitbetalingsfondsen, wordt niet vermeld. De raad verwacht dat in het decreet en de communicatie hier rond alle alternatieven volwaardig gerespecteerd worden tot na de evaluatie.

Het is eveneens belangrijk de objectieve vergelijkbaarheid tegen de eerste evaluatie in 2023 voor te bereiden. Daarom moeten de uitbetalingsactoren reeds in de overgangperiode grote transparantie aan de dag leggen. Daarnaast benadrukt de raad dat vanaf 2019 de rol van FAMIFED overgenomen moet worden om degelijke statistieken aan te leveren over de volledige Vlaamse kinderbijslag. Deze gegevens zijn noodzakelijk om het kinderbijslagbeleid op regelmatige basis te monitoren en waar nodig bij te sturen.

Bezorgdheid over de impact op kwetsbare gezinnen

De raad betreurt ten zeerste dat de Vlaamse regering reeds voor de afronding van de volledige armoedetoets bij de conceptnota 'Voor elk kind en elk gezin een groeipakket op maat' verdere operationele keuzes inzake de kinderbijslag maakt. Zonder een grondige armoedetoets is het immers onmogelijk om de effecten van deze keuzes op armoede in te schatten. We vragen daarom de uitgebreide armoedetoets spoedig verder uit te voeren alvorens het decreet definitief goed te keuren en de voorstellen bij te sturen indien de resultaten van de toets onbevredigend zijn.

Volgens de raad kunnen verschillende van de voorstellen uit voorliggend ontwerpdecreet wel degelijk een impact hebben op kwetsbare gezinnen en de non take-up van gezinsbijslagen. Ten eerste is het onduidelijk of gezinnen die reeds in het kinderbijslagsysteem zitten, in het nieuwe systeem zelf expliciet moeten kiezen voor een bepaald uitbetalingsfonds of dat hun aansluiting automatisch verdergezet wordt bij het huidige fonds. Ook voor gezinnen die nieuw instappen na 1/1/2019 is niet duidelijk welke acties ze zelf moeten ondernemen en welke verantwoordelijkheid de uitbetalingsfondsen en de andere actoren (eerstelij, Zorginspectie, ...) hebben om non-take up tegen te gaan.

Ten tweede stelt de raad zich vragen bij de aangekondigde oprichting van een loketfunctie voor de Vlaamse kinderbijslag. Indien een (nieuwe) loketfunctie uitgerold wordt, moet eerst nagegaan worden – onder andere door gebruik te maken van de resultaten van de armoedetoets – welke de meest logische en laagdrempelige toegangspoort zou zijn voor informatie en begeleiding rond de kinderbijslag. Het is belangrijk dat de laagdrempelige toegangspoort ook voldoende financieel ondersteund wordt.

Naast de oprichting van een (nieuwe) loketfunctie voorziet het ontwerpdecreet in een klachten- en bemiddelingsdienst en een sociale inspectie- en begeleidingsdienst. Ook hierbij is het voor de raad erg belangrijk dat alle gezinnen op een eenvoudige manier toegang blijven vinden tot de juiste informatie en dienstverlening. De raad vraagt zich af waar gezinnen terecht kunnen indien ze een beslissing dienen aan te vechten.

Tot slot vraagt de SAR WGG om de eindselectie van de private kinderbijslagfondsen snel op te starten, aan de hand van een lastenboek met in het ontwerpdecreet beschreven objectieve vergunningsnormen en rekening houdend met voorgaande outcomeresultaten per fonds. Dit om te voorkomen dat te lange onzekerheid leidt tot het uitstellen van de nodige voorbereidingen voor een performante uitvoering van het Vlaamse groeipakket vanaf 2019.

Vriendelijke groet

Jan De Maeseneer

voorzitter

Gunter Naets

secretaris

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Oprichting EVA toelagen gezinsbeleid en vergunning private actoren

Brussel, 30 januari 2017

SERV_20170130_oprichting_EVA_gezinsbeleid_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Oprichting EVA toelagen gezinsbeleid en vergunning private actoren

Adviesvraag: Ontwerp van decreet tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

Adviesvrager: Jo Vandeuren - Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Ontvangst adviesvraag: 2 januari 2017

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 30 januari 2017

Contactpersoon: Kristel Bogaerts - kbogaerts@serv.be

De heer Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Ellipsgebouw
Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 BRUSSEL

contactpersoon
Kristel Bogaerts
kbogaerts@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20170130_oprichting EVA gezinsbeleid

Brussel
30 januari 2017

Ontwerp van decreet tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

Mijnheer de minister

U vroeg op 2 januari 2017 de SERV om advies over bovenstaand ontwerp van decreet.

Het voorliggende ontwerp van decreet maakt een aantal scherpe keuzes over de taakverdeling tussen de operationele EVA en Kind&Gezin als regisseur, de taken en vergunningsvoorwaarden voor de private uitbetalingsactoren en de verhouding tussen de publieke en private uitbetalingsactoren.

De SERV toont zich vooral bezorgd over het voorgestelde, en naar zijn mening ongelijke, concurrentieel speelveld waarbinnen de private uitbetalingsactoren enerzijds en de publieke uitbetalingsactor anderzijds moeten werken. Vanuit dit oogpunt beargumenteert de raad waarom bepaalde fundamentele aanpassingen noodzakelijk zijn.

Verder vraagt de SERV voor het governancekader, de vergunningsvoorwaarden, de implicaties voor de gezinnen en de eindselectie van de kinderbijslagfondsen beperktere bijstellingen, verduidelijking of aandacht bij de operationalisering.

Ik hoop, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn geweest, en ben uiteraard bereid dit advies verder toe te lichten.

Oprichting EVA toelagen gezinsbeleid en vergunning private actoren

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

Inhoud

Inhoud	57
Krachtlijnen	58
Advies	59
1 Situering	59
2 Een urgente noodzakelijke stap	59
3 Een consequenter governancekader	60
4 Een gelijk concurrentieel speelveld	61
5 Operationalisering	62
6 Implicaties voor de gezinnen	63
7 Eindselectie private uitbetalingsactoren	64

Krachtlijnen

- De SERV meent dat het zeer urgent is om duidelijkheid te scheppen in de organisatie van de bevoegdheden en taken met het oog op het beheer en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Het is belangrijk voor alle actoren de nodige voorbereidingen voor de transitie te kunnen aanvangen, van de kinderbijslagfondsen en hun personeel tot de EVA en Kind&Gezin als regisseur.
- De SERV toont zich vooral bezorgd over het voorgestelde, en naar zijn mening ongelijke, concurrentieel speelveld waarbinnen de private uitbetalingsactoren enerzijds en de publieke uitbetalingsactor anderzijds moeten werken.
- De SERV vraagt de vormgeving van een volledig gelijk concurrentieel speelveld op het vlak van (1) voorwaarden en taken die integraal van toepassing zijn voor alle uitbetalingsactoren, (2) een toereikende financiering voor het uitvoeren van de hen toegewezen taken en verwerving van middelen volgens dezelfde regels, (3) eenzelfde monitoring, evaluatie en beoordeling op basis van brede, objectieve en vergelijkbare criteria en (4) geen voorafname te doen op mogelijke gevolgen van de evaluatie.
- De SERV herinnert ook aan het positief effect van concurrentie tussen verschillende (types) uitbetalingsactoren op de geleverde dienstverlening en op de mogelijkheid van gezinnen om te kiezen voor een dienstverlener die het meest aansluit bij hun noden of hen een manier geeft om een correcte dienstverlening af te dwingen.
- Om tot een evenwichtiger governancekader te komen is het noodzakelijk om in het decreet (1) de rol van het EVA als agentschap en publieke uitbetalingsactor, (2) de verhouding tussen vertegenwoordiging van de publieke en private uitbetalingsactoren binnen de raad van bestuur en (3) de verhouding tussen de EVA en Kind&Gezin duidelijk en consequenter te scheiden en onafhankelijkheid als governance-element beter te bewaken.
- De vertegenwoordiging van het middenveld bij beleidsvoorbereiding en beheer moet gegarandeerd worden via andere kanalen en fora waar strategische beleidsopties voorbereid en beslist worden, dan via de Raad van bestuur van de EVA. Aan deze voorwaarde is momenteel nog niet voldaan. Het overlegcomité WVG kan deze rol waarmaken, maar de garantie van inspraak en overleg in die structuur is nog niet duidelijk. Rekening houdend met de nieuwe bevoegdheden van Kind&Gezin moeten ook de taken en de samenstelling van raadgevende organen binnen Kind&Gezin geactualiseerd worden.
- Het is voor de SERV belangrijk dat ieder gezin vrij kan blijven kiezen tussen de verschillende mogelijke uitbetalingsactoren. Alle uitbetalingsactoren en de EVA als overkoepelend orgaan moeten er, samen, voor zorgen dat iedereen zijn/haar weg kan vinden naar een uitbetalingsactor, dat de juiste rechten toegekend worden en dat alle vragen beantwoord worden. Een transitie van het uitbetalingslandschap van deze omvang wordt dan ook best afgetoetst aan de impact op de meest kwetsbaren, de gezinnen en kinderen in armoede.
- De loketfunctie binnen de Huizen van het Kind kan voor de SERV enkel als taak hebben om objectieve informatie te verstrekken aan de gezinnen.
- Het selectieproces én de eindbeslissing over de kinderbijslagfondsen die vanaf 1 januari 2019 de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid mogen voorzien, moet zo snel als mogelijk opgestart worden.

Advies

1 Situering

Het ontwerp van decreet tot “oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin” kadert in de inkanteling van de kinderbijslagen in het Vlaamse gezinsbeleid na de bevoegdheidsoverheveling.

Dit ontwerpdecreet regelt de organisatie van de uitbetaling van de toelagen aan gezinnen en kinderen in het kader van het groeipakket en moet voorzien in een scheiding van regie- en operationele taken.

2 Een urgente noodzakelijke stap

De SERV ziet vier redenen waarom dit ontwerp van decreet een belangrijke en noodzakelijke stap is in het beleidsproces om duidelijkheid te scheppen in de organisatie van de bevoegdheden en taken met het oog op het beheer en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Ten eerste is deze stap heel urgent om de overdracht van de betalingsbevoegdheid op 1 januari 2019 te kunnen voorbereiden én realiseren en om de continuïteit van de betalingen aan de gezinnen te kunnen waarborgen.

Ten tweede is het nodig dat er duidelijkheid komt over het algemene kader van uitvoering en regie over de uitbetaling van de toelagen om de EVA en Kind&Gezin de voorbereiding en de overdracht van bevoegdheden ten volle te laten voorbereiden.

Ten derde moet er een kader en voorwaarden gecreëerd worden waaronder de private kinderbijslagfondsen hun dienstverlening kunnen aanbieden. De resterende en/of fuserende kinderbijslagfondsen moeten de noodzakelijke voorbereidingen kunnen treffen om de performantie en continuïteit van de uitbetalingen aan de gezinnen maximaal te waarborgen. Ook het personeel van deze fondsen heeft nood aan duidelijkheid over hun toekomstige tewerkstelling bij de fondsen.

Ten vierde moet ook de relatie tussen de private en publieke uitbetalingsactoren vorm krijgen.

Het voorliggende ontwerp van decreet maakt in functie van deze 4 elementen een aantal scherpe keuzes.

Voor een aantal punten vraagt de SERV fundamentele aanpassingen. De raad toont zich vooral bezorgd over het voorgestelde, en naar zijn mening ongelijke, concurrentieel speelveld waarbinnen de private uitbetalingsactoren enerzijds en de publieke uitbetalingsactor anderzijds moeten werken. Vanuit dit oogpunt beargumenteert de raad waarom bepaalde aanpassingen noodzakelijk zijn.

Verder vraagt de SERV voor het governancekader, de vergunningsvoorwaarden, de implicaties voor de gezinnen en de eindselectie van de kinderbijslagfondsen beperktere bijsturingen, verduidelijking of aandacht bij de operationalisering.

3 Een consequenter governancekader

Om tot een evenwichtig governancekader te komen is het noodzakelijk om in het decreet (1) de rol van het EVA als agentschap en publieke uitbetalingsactor, (2) de vertegenwoordiging van de publieke en private uitbetalingsactoren binnen de raad van bestuur en (3) de verhouding tussen de EVA en Kind&Gezin duidelijker te krijgen en onafhankelijkheid als governance-element beter te bewaken.

(1) In het voorstel is er nu geen consequente scheiding voorzien tussen de taken die uitgevoerd worden als overkoepelend agentschap van de uitbetalingsactoren en als publieke uitbetalingsactor. Dit doet zich bv. voor bij de klachtenafhandeling.

Het onderscheid tussen het agentschap als publieke actor voor uitbetaling gezinsbijslag enerzijds en de controle op de private actoren anderzijds is wazig en kopieert ongeveer de huidige dubbele positie van FAMIFED, nl. die van rechter en partij te zijn. Een dergelijke onduidelijkheid zorgt voor verwarring en argwaan over het feit of de publieke actor wel op een gelijke manier behandeld wordt als de private actoren.

De kwaliteit, efficiëntie en toegankelijkheid van het publieke fonds moeten strikt gescheiden gemeten worden van de werking van het agentschap. De SERV vraagt hiervoor de nodige garanties.

(2) De voorgestelde samenstelling van Raad van bestuur van de EVA organiseert volgens de SERV potentieel een belangenconflict tussen de publieke actor en de private actoren. Daarom vraagt de raad om de scheiding tussen actor en coördinerende missie van de EVA meer te garanderen door expliciet een aparte vertegenwoordiger van de publieke uitbetalingsactor toe te voegen aan de samenstelling van de Raad van bestuur.

(3) Verder merkt de SERV op dat ook de juiste aflijning tussen de regierol van Kind&Gezin enerzijds en de operationele coördinerende rol van de EVA een bijzonder aandachtspunt vormt bij de redactie van uitvoeringsbesluiten en de concrete uitrol op het veld zelf.

Rekening houdend met de nieuwe bevoegdheden van Kind&Gezin moeten ook de taken en de samenstelling van het Raadgevend comité, onder andere de vertegenwoordiging van het middenveld, geactualiseerd worden of moet er een nieuw Raadgevend comité opgericht worden dat inhoudelijk en naar samenstelling afgestemd is op deze nieuwe taak.

Aansluitend hierbij merkt de SERV op dat er in de raad van bestuur van de EVA geen vertegenwoordiging van het middenveld en de gebruikers/gezinnen is opgenomen. Aangezien de raad aanneemt dat er binnen deze raad van bestuur enkel operationele en beheerstechnische beslissingen genomen worden, acht hij deze vertegenwoordiging niet noodzakelijk onder strikte voorwaarde dat deze inspraak en vertegenwoordiging wel gerealiseerd wordt via andere kanalen en fora waar strategische beleidsopties voorbereid en beslist worden. Aan deze voorwaarde is momenteel nog niet voldaan. Het overlegcomité WVG kan deze rol waarmaken, maar de garantie van inspraak en overleg in die structuur is nog niet duidelijk en is ook nog niet operationeel.

4 Een gelijk concurrentieel speelveld

De SERV vraagt de vormgeving van een volledig gelijk concurrentieel speelveld tussen het publieke fonds en de private uitbetalingsactoren. Dat betekent voor de SERV dat het decreet voorziet in een werkingskader dat identiek is voor alle uitbetalingsactoren, zowel wat betreft vergunningsvoorwaarden en taken, de financiering van deze taken en de evaluatie ervan.

■ Vergunningsvoorwaarden en taken

De tekst van het ontwerpdecreet gaat uitvoerig in op de vergunningsvoorwaarden en de taken van de private uitbetalingsactoren. De taken van de publieke uitbetalingsactor worden niet in het ontwerpdecreet verduidelijkt.

De raad meent dat de voorziene voorwaarden en taken ook integraal van toepassing zijn voor de publieke actor en dat dit ook zo geëxpliciteerd moet worden.

■ Budgettering en boekhouding

De private en publieke uitbetalingsactoren moeten op gelijke manier en volgens dezelfde spelregels voorzien worden van een toereikende financiering voor het uitvoeren van de hen toegewezen taken. Eveneens moeten voor alle actoren dezelfde spelregels gelden voor het verwerven van extra inkomsten of van bijdragen.

De SERV wil vermijden dat de publieke uitbetalingsinstelling via andere budgetten extra interne (werkings)middelen verkrijgt om zijn taken uit te voeren.

■ Controle en evaluatie

Een stipte en correcte uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kan enkel gegarandeerd worden met goed werkende uitbetalingsactoren. In dat kader is een goede monitoring in de transitieperiode en voortdurende evaluatie nadien noodzakelijk, zowel van de private actoren als van de publieke actor.

De gekozen verwoording in Art 26 §2 van het ontwerpdecreet vindt de raad zeer onevenwichtig en tendentius omdat er slechts één mogelijk gevolg van de evaluatie naar voor wordt geschoven.

Om de objectiviteit van de evaluatie te garanderen vraagt de SERV in eerste instantie om in nota's, het decreet en de externe communicatie geen voorafname te doen op het resultaat en de gevolgen van een evaluatie en enkel het kader voor de organisatie van evaluaties te verduidelijken.

In tweede orde betekent de gekozen verwoording ook dat de private kinderbijslagfondsen en hun personeel belangrijke inspanningen (en investeringen) zullen geleverd hebben om samen met Kind&Gezin en de EVA de organisatie van de uitbetaling van het groeipakket uit te werken en toe te passen om na 4 jaar mogelijks alles kwijt te spelen. Dit voelt aan als een "zwaard van Damocles".

De SERV stelt verder dat:

- Voor beide types, privaat en publiek, eenzelfde evaluatie gevoerd moet worden
- De evaluatie gebeurt op basis van objectieve en vergelijkbare criteria die meerdere evaluatiedomeinen omvatten (bv stiptheid uitbetaling, correctheid, toegankelijkheid van de

dienst, kostenefficiëntie, ...), die reeds bij de aanvang van de evaluatieperiode vastgelegd worden en die in overeenstemming zijn met de vergunningsvoorwaarden

- Er zeker niet uit het oog mag verloren worden dat de concurrentie tussen of het naast elkaar bestaan van verschillende (types) uitbetalingsactoren een positief effect kan hebben op de geleverde dienstverlening en kostenefficiëntie. Het geeft gezinnen ook de mogelijkheid om te kiezen voor een dienstverlener die het meest aansluit bij hun noden of wensen, of een manier om een correcte dienstverlening af te dwingen.
- De omvang van de transitie een ruimere periode vraagt dan vier jaar om de werking van de publieke en private uitbetalingsactoren definitief te evalueren.

Kwaliteit, efficiëntie en toegankelijkheid van alle uitbetalingsactoren moeten op gelijke manier gemeten worden en moet voor de publieke actor ook strikt gescheiden gemeten worden van de werking van de EVA. Deze evaluaties worden best zo snel als mogelijk na de start van de opdracht opgestart (monitoring) en doorheen de jaren verdergezet met periodieke kwaliteitsaudits.

■ **Opmerking m.b.t. vergunningsvoorwaarden**

De gestelde vergunningsvoorwaarden in artikel 27 1° tot 19° zijn in dit stadium nog onvoldoende duidelijk om ze te beoordelen maar voorwaarden 2°, 3° en 4° springen alvast in het oog:

Zo wordt samenwerking met de ziekenfondsen in het kader van het gezondheidsbeleid, met de vakbonden in het kader van werkloosheid of met de zorgkassen in het kader van Vlaamse sociale bescherming uitgesloten (art 27 2°) en worden er voor de uitbetalingsactoren enkel taken toegestaan in het kader van het gezinsbeleid (art 27 3°). De reikwijdte van deze bepalingen is niet duidelijk en ook de memorie van toelichting geeft onvoldoende verklaring. De SERV vraagt hierover verdere verduidelijking.

Een andere onduidelijkheid ziet de SERV in de bepaling dat er geen voordelen gekoppeld mogen worden aan de aansluiting van een begunstigde (art 27 4°). Dit moet, leest de raad in de memorie van toelichting, verder geëxpliciteerd worden in de schoot van het agentschap. Strikt genomen komt dit dan toe aan de raad van bestuur van de EVA, maar dat kan pas op het moment dat deze raad al volledig werd ingevuld en de keuze voor de vergunde private actoren al werd gemaakt. De raad ziet hierin een patstelling.

Ook m.b.t. art 27 18° is op te merken dat de uitbetalingsactoren niet alle taken moeten uitvoeren binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De uitbetalingsactoren moeten activiteiten ontwikkelen over het hele grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap maar voor bepaalde onderdelen van het groeipakket (kinderbijslag) zijn ze niet bevoegd in Brussel.

5 Operationalisering

Voor de bepalingen over de keuze die de gezinnen moeten maken tussen het private/huidige kinderbijslagfonds en de publieke uitbetalingsactor op het overgangsmoment vraagt de SERV de nodige zorgzaamheid. Hierover bestaan nog veel misverstanden die pas in het ontwerpdecreet over het groeipakket zelf volledig uitgeklaard zullen zijn, maar de SERV acht het toch ook raadzaam om daar ook in het kader van dit ontwerpdecreet over na te denken. Op de VESOC werkgroep van 14 september 2016 verduidelijkte het Kabinet van minister Vandeuren dat de publieke kas residuair is wat inhoudt dat het zeker niet de bedoeling is om

een massaal verhuismoment tussen de private fondsen en publieke actor te veroorzaken op het moment van de inwerkingtreding. Een formele bevestiging van deze informatie buiten het kader van de VESOC-werkgroep is zeker raadzaam om foutieve interpretaties en bezorgdheden, o.a. ook bij de kinderbijslagfondsen, te vermijden.

In de eerste fase, bij de inwerkingtreding van het groeipakket is het voor de SERV logischer en veiliger om een vrije keuze van uitbetalingsactor toe te laten met huidige fonds als standaard waarde (opt out; impliciete keuze waarbij men wel KAN wisselen). Voor alle nieuwe gezinnen geldt steeds dat een expliciete keuze gevraagd wordt (opt-in, men MOET kiezen).

Voor een tweede fase, na stabilisatie, dient er nagedacht te worden over normale contractuele rechten en plichten tussen fonds en eindgebruiker, met wederzijdse responsabilisering, normale opzegperiodes met mogelijkheid tot onderling wisselen enz.

Informatief vraagt de SERV nog welke pistes er voorzien worden als de timing van 1 januari 2019 voor de inwerkingtreding van dit operationeel kader, om welke reden dan ook, niet gehaald kan worden.

Een laatste opmerking hier betreft de voorgestelde loketfunctie, te organiseren binnen de Huizen van het Kind. Deze loketfunctie kan voor de SERV, ook rekening houdend met het streven om de toekenning van de toelagen zo veel als mogelijk automatisch te laten verlopen, enkel als taak hebben om objectieve informatie te verstrekken aan de gezinnen, bv. over de verschillende onderdelen van het groeipakket, uitbetalingsmodaliteiten, mogelijke uitbetalingsactoren of klachtenprocedures. Deze loketfunctie moet gescheiden zijn van de taken van de private en publieke uitbetalingsactoren en staat ook los van de huisbezoeken die door vertegenwoordigers van de overkoepelende EVA (cfr. de huisbezoeken die FAMIFED organiseert) uitgevoerd kunnen worden, onder andere in het kader van non-take-up van rechten.

6 Implicaties voor de gezinnen

De veranderende organisatie van de uitbetaling van de kinderbijslagen heeft ook een aantal praktische gevolgen voor de gezinnen.

Het is voor de SERV belangrijk dat ieder gezin vrij kan blijven kiezen tussen de verschillende mogelijke uitbetalingsactoren. Zoals eerder al werd gesteld geeft het gezinnen de kans om te kiezen voor een dienstverlener die het meest aansluit bij hun noden of wensen, of een manier om een correcte dienstverlening af te dwingen.

Alle uitbetalingsactoren en de EVA als overkoepelend orgaan moeten er, samen, voor zorgen dat iedereen zijn/haar weg kan vinden naar een uitbetalingsactor, dat de juiste rechten toegekend worden en dat alle vragen beantwoord worden.

De SERV wijst erop dat de organisatie en uitbetaling van de toelagen belangrijke implicaties kunnen hebben voor de take-up van rechten en een goede begeleiding vereisen van de kwetsbare gezinnen. Grondig onderzoek, samen met een voorstel van begeleidende maatregelen, moeten het risico op non-take-up zo klein mogelijk houden. Voorgaande maakt duidelijk dat een transitie van het uitbetalingslandschap van deze omvang dan ook best wordt afgetoetst aan de impact op de meest kwetsbaren, de gezinnen en kinderen in armoede. De SERV betreurt daarom dat de resultaten van de lopende armoedetoets, in het bijzonder het kwalitatieve luik, niet zijn afgewacht voor dit voorontwerp van decreet.

De SERV vraagt verder en opnieuw bijzondere aandacht voor de garantie van de continuïteit van de uitbetaling van de toelagen. Het afstemmen van het moment van inwerkingtreding met de andere regio's lijkt wenselijk, of minstens moeten hierover voorafgaandelijke afspraken gemaakt worden voor de overgangsfase.

Ook voor de situatie van buitenlandse gezinnen, waar de link met het sociaal statuut blijft gelden en waarbij een bijzondere complexiteit van de dossiers geldt (cf. EU-verordening), vraagt de SERV bijzondere aandacht en afspraken tussen de regio's.

7 Eindselectie private uitbetalingsactoren

De SERV is samen met de kinderbijslagfondsen en hun personeel bezorgd over de timing van de overdracht op 1 januari 2019.

Het selectieproces én de eindbeslissing over de kinderbijslagfondsen die vanaf 1 januari 2019 de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid mogen voorzien, moeten zo snel als mogelijk opgestart worden. Alleen dan kan men de private uitbetalingsactoren de nodige tijd geven zich aan te passen aan de vergunningsvoorwaarden die in het decreet wordt gespecificeerd en zich inzake personeel, logistiek en ICT voor te bereiden op het vervullen van hun taken voor de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Het is belangrijk dat ook het personeel de nodige zekerheden krijgt. Alleen op die manier kunnen zij hun expertise en kennis blijven inzetten en kunnen de kinderbijslagfondsen hen aan boord houden.

Tot de eindbeslissing dreigt er een periode van onzekerheid en stilstand waarin er door de private actoren geen nieuwe investeringsbeslissingen worden genomen. De realiteit dat ICT-aanpassingen meerdere jaren vergen en vaak vertraging oplopen versterkt deze vraag alleen maar.

De SERV vraagt om de selectieprocedure te organiseren op basis van een lastenboek met objectieve erkenningscriteria en rekening houdend met de outcomes van de kinderbijslagfondsen in de huidige uitvoeringspraktijk.

De SERV stelt vast dat het ontwerpdecreet geen bepalingen opneemt over de financiële implicaties van een stopzetting van de activiteiten van de kinderbijslagfondsen, en neemt voor om zich in de nabije toekomst te buigen over de uitdagingen bij verschillende scenario's van stopzetting van een of meerdere kinderbijslagfondsen (o.a. sociaal passief) of een beslissing van exclusieve toewijzing van de uitbetaling aan het agentschap. De SERV zal hierrond aanbevelingen formuleren en vraagt aan de Vlaamse Regering om daarna hierover snel duidelijkheid te scheppen.

VOORONTWERP VAN DECREET
van 10 februari 2017

Ontwerp van decreet tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° agentschap: het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid;
- 2° begunstigde: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon aan wie toelagen in het kader van het gezinsbeleid betaald worden;
- 3° decreet van 18 juli 2003: het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003;
- 4° decreet van 22 november 2013: het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector;
- 5° gezinsbeleid: het gezinsbeleid met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen, vermeld in artikel 5, §1, II, 1°, van de bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en het beleid inzake de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, §1, IV, van de voormelde wet;
- 6° Huizen van het Kind: de Huizen van het Kind, vermeld in hoofdstuk 3 van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van de preventieve gezinsondersteuning;

- 7° Kind en Gezin: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, opgericht bij het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 8° private uitbetalingsactor: een private rechtspersoon, vergund met het oog op de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 9° toelagen in het kader van het gezinsbeleid: de toelagen die de overheid uitbetaalt aan gezinnen in het kader van de gezinsbijslagen, of elke andere toelage die de overheid rechtstreeks toekent ter ondersteuning van de kosten voor de opvoeding van kinderen of andere doelstellingen in het kader van het gezinsbeleid;
- 10° uitbetalingsactoren: het agentschap en de private uitbetalingsactoren.

Hoofdstuk 2. Oprichting van het agentschap

Art. 3. §1. Er wordt een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als vermeld in artikel 13 van het decreet van 18 juli 2003.

Het agentschap draagt de naam Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt tot welk beleidsdomein het agentschap behoort.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de vestigingsplaats van het agentschap.

Hoofdstuk 3. Missie en taken

Art. 4. Het agentschap heeft als missie de stipte, correcte en continue uitbetaling van toelagen in het kader van gezinsbeleid, samen met de private uitbetalingsactoren.

- 1° Binnen het kader van de missie, vermeld in het eerste lid: verzorgt het agentschap een performant, klantvriendelijk en kwaliteitsvol aanbod, waarin de gezinnen en in het bijzonder de meest kwetsbare gezinnen maximaal bijgestaan worden in de uitoefening van hun recht op toelagen in het kader van gezinsbeleid;
- 2° onderzoekt het agentschap proactief het recht op toelagen, op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op de automatische rechtentoekenning en uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid waar mogelijk.

Art. 5. Om de missie, vermeld in artikel 4, waar te maken, heeft het agentschap de volgende taken:

- 1° zijn kredieten beheren, de kredieten die noodzakelijk zijn voor de werking aan de uitbetalingsactoren uitbetalen, alsook de besteding van de toegekende kredieten opvolgen;
- 2° efficiëntiewinsten bij de uitbetalingsactoren realiseren;
- 3° de uitbetalingsactoren ondersteunen bij het informeren en het bijstaan van gezinnen om hun rechten te kunnen uitoefenen;
- 4° de regelgeving over de toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid door alle uitbetalingsactoren operationaliseren en concretiseren;
- 5° toezicht houden op de naleving van de regels voor de toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 6° een kwaliteitssysteem voor de uitbetalingsactoren opzetten en beheren;

- 7° als publieke uitbetalingsactor instaan voor de, waar mogelijk, automatische uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 8° één gemeenschappelijke betaalmotor ontwikkelen en uitbouwen die het de uitbetalingsactoren mogelijk maakt om toelagen in het kader van het gezinsbeleid op een efficiënte, correcte en zo veel mogelijk automatische wijze uit te betalen;
- 9° de uitbetalingsactoren financieel responsabiliseren;
- 10° klachten over het optreden van de uitbetalingsactoren behandelen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de aangelegenheden, vermeld in het eerste lid.

Art. 6. Met het oog op de uitvoering van de missie, vermeld in artikel 4, en de taken, vermeld in artikel 5, is het agentschap gerechtigd alle activiteiten te verrichten die bijdragen tot de verwezenlijking van de voormelde missie en taken.

Om de taken, vermeld in artikel 5, te realiseren, werkt het agentschap samen met instanties, diensten en verenigingen die op het vlak van de voormelde taken actief zijn, in het bijzonder met Kind en Gezin en met de Huizen van het Kind.

Het agentschap organiseert samen met de private uitbetalingsactoren een goed uitgewerkte loketfunctie, zowel fysiek via de Huizen van het Kind, als via digitale weg. Het agentschap zorgt er in overleg met de private uitbetalingsactoren voor dat de fysieke loketten voldoende geografisch verspreid en vlot bereikbaar zijn.

Het agentschap zal de verworven kennis en expertise ter beschikking stellen van Kind en Gezin.

Het agentschap optimaliseert en vernieuwt zijn activiteiten permanent op basis van actuele ontwikkelingen op het vlak van kennis en expertise.

Art. 7. Het agentschap registreert en verwerkt alle gegevens, met inbegrip van persoonsgegevens, die noodzakelijk zijn om:

- 1° de taken, vermeld in artikel 5 van dit decreet, uit te voeren;
- 2° de beleidsgerichte input, vermeld in artikel 4, §3, van het decreet van 18 juli 2003, te leveren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de gegevensregistratie en verwerking, met inachtneming van de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor de verwerking van de persoonsgegevens.

Hoofdstuk 4. Organisatie van het agentschap

Afdeling 1. Raad van bestuur

Art. 8. §1. Het agentschap wordt bestuurd door een raad van bestuur die is samengesteld uit:

- 1° negen bestuurders, voorgedragen door de Vlaamse Regering;
- 2° één bestuurder voor elke vergunde private uitbetalingsactor;
- 3° één waarnemend lid, aangewezen door Kind en Gezin;
- 4° de gedelegeerd bestuurder, vermeld in artikel 9.

Overeenkomstig artikel 4, eerste lid, van het decreet van 22 november 2013 is minimaal een derde van het aantal stemgerechtigde leden van de raad van bestuur een onafhankelijke bestuurder.

§2. De Vlaamse Regering wijst een voorzitter en een ondervoorzitter aan onder de leden van de raad van bestuur.

Het mandaat van voorzitter van de raad van bestuur is niet verenigbaar met het mandaat van gedelegeerd bestuurder.

Art. 9. De Vlaamse Regering stelt de gedelegeerd bestuurder aan die belast is met het dagelijks bestuur van het agentschap.

Het dagelijks bestuur omvat:

- 1° de dagelijkse leiding en de werking van het agentschap;
- 2° de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur;
- 3° het bijwonen van de vergaderingen van de raad van bestuur;
- 4° de uitoefening van de door de raad van bestuur toegewezen bevoegdheden;
- 5° de leiding van en het toezicht op de personeelsleden van het agentschap.

Conform artikel 23 van het decreet van 18 juli 2003 en artikel 10 van het decreet van 22 november 2013 worden twee regeringscommissarissen aangesteld.

Art. 10. §1. De raad van bestuur regelt in het huishoudelijk reglement zijn eigen werking.

De raad van bestuur bepaalt in het huishoudelijk reglement de bijkomende bevoegdheden die gedelegeerd worden aan de gedelegeerd bestuurder en de voorwaarden van die delegatie.

§2. De raad van bestuur kan de volgende bevoegdheden niet delegeren:

- 1° de strategische doelstellingen van het agentschap bepalen;
- 2° het jaarlijkse ondernemingsplan, vermeld in artikel 5/1 van het decreet van 18 juli 2003, opmaken;
- 3° de begroting opstellen;
- 4° de algemene rekening vaststellen;
- 5° de bevoegdheden uitoefenen die door de rechtspositieregeling van het personeel zijn toegewezen aan de raad van bestuur.

De raad van bestuur legt het huishoudelijk reglement, evenals iedere wijziging of aanvulling, ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering neemt haar beslissing tot al dan niet goedkeuring van het huishoudelijk reglement binnen de dertig dagen na de voorlegging ervan. Bij ontstentenis van een beslissing binnen die termijn, wordt het huishoudelijk reglement verondersteld te zijn goedgekeurd.

Afdeling 2. Publieke uitbetalingsfunctie en boekhouding

Art. 11. Het agentschap organiseert de publieke uitbetalingsfunctie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 12. Het agentschap voert een transparante boekhouding waarbij een efficiënte besteding van de overheidsmiddelen wordt aangetoond en verantwoord en waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, inclusief de reserves, die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de werking van de uitbetalingsactoren.

Art. 13. Zorginspectie als vermeld in artikel 3, §2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein, houdt, op verzoek van Kind en Gezin, toezicht op de besteding van de beleidskredieten door de publieke uitbetalingsactor.

Afdeling 3. Audit

Art. 14. Binnen het agentschap richt de raad van bestuur een auditcomité op.

Het auditcomité is zowel bevoegd voor de interne controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten van het agentschap als voor de externe controle van alle bedrijfsprocessen en activiteiten van de private uitbetalingsactoren.

- Het auditcomité staat de raad van bestuur bij op de volgende domeinen:
- 1° het bereiken van de opgelegde doelstellingen en het effectieve en efficiënte beheer van risico's;
 - 2° de naleving van regelgeving en procedures;
 - 3° de betrouwbaarheid van de financiële en beheersrapportering;
 - 4° de effectieve en efficiënte werking van activiteiten en de efficiënte inzet van middelen;
 - 5° de bescherming van de activa van het agentschap en de voorkoming van fraude;
 - 6° de financiële responsabilisering van de uitbetalingsactoren.

Het auditcomité kan een beroep doen op een interne auditdienst, op een bedrijfsrevisor of op een natuurlijke of rechtspersoon als vermeld in de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, gecoördineerd op 30 april 2007, en, mits het akkoord van de raad van bestuur, op andere middelen, om zijn taak te vervullen.

Art. 15. De raad van bestuur stelt een auditcharter op en legt dat ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering.

Het auditcharter verduidelijkt de aspecten in verband met de doelstellingen, de taken, de plaats in de organisatie, de verantwoordelijkheid voor de naleving van de aanbevelingen en de werking van de auditfunctie, met inbegrip van de rapportering aan de uitbetalingsactoren waar een audit uitgevoerd is.

Art. 16. Het agentschap rapporteert aan Kind en Gezin over elke audit.

Art. 17. De raad van bestuur wijst de leden van het auditcomité aan voor een periode van vijf jaar. De raad van bestuur wijst de voorzitter en de ondervoorzitter van het auditcomité aan.

Het comité bestaat uit maximaal vijf leden, met uitsluiting van personeelsleden van het agentschap, de voorzitter en de ondervoorzitter inbegrepen.

Maximaal drie leden maken deel uit van de raad van bestuur van het agentschap, met uitsluiting van de leden die voorgedragen zijn door de private uitbetalingsactoren.

Afdeling 4. Klachten- en bemiddelingsdienst

Art. 18. Binnen het agentschap wordt een klachten- en bemiddelingsdienst opgericht.

Art. 19. De klachten- en bemiddelingsdienst behandelt de klachten over de werking en activiteiten van de uitbetalingsactoren, naast de klachten over de eigen werking en activiteiten, met inachtneming van de bepalingen van het decreet van 1 juni 2001 houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen.

Art. 20. De klachten- en bemiddelingsdienst bemiddelt tussen een uitbetalingsactor en een begunstigde bij een geschil over een recht op toelagen of over de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 21. Het agentschap rapporteert jaarlijks over de klachten over uitbetalingsactoren en de bemiddeling tussen uitbetalingsactoren en begunstigten aan Kind en Gezin binnen de termijn en volgens de vormvereisten die de Vlaamse Regering bepaalt.

Afdeling 5. Sociale inspectie- en begeleidingsdienst

Art. 22. Binnen het agentschap wordt een sociale inspectie- en begeleidingsdienst opgericht.

Art. 23. De sociale inspectie- en begeleidingsdienst begeleidt gezinnen of controleert, ook op verzoek van een uitbetalingsactor, de mogelijke discrepantie tussen de administratieve en de feitelijke situatie van het kind of de begunstigde met het oog op een correcte toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De taken van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst voor de begeleidings- en controleopdracht, vermeld in het eerste lid, omvatten in elk geval:

- 1° controleren of de gegevens uit de authentieke bronnen gelijk zijn aan de concrete situatie van de gezinnen;
- 2° tijdens huisbezoeken de gezinnen informeren over hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 3° de solvabiliteit van de schuldenaars controleren, in geval van terugvordering van ten onrechte verrichte betalingen van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, om in voorkomend geval een afbetalingsplan op te stellen;
- 4° controleren of de toepasselijke regelgeving wordt nageleefd.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de opdrachten van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst en kan voor de inspectiefunctie van het agentschap regels voor samenwerkingsverbanden met andere inspectiediensten binnen de Vlaamse en federale overheid vastleggen.

Hoofdstuk 5. Financiële middelen

Art. 24. Het agentschap kan over de volgende ontvangsten beschikken:

- 1° kredieten voor zijn eigen werking, voor de werking van de uitbetalingsactoren en voor de uitbetaling van toelagen aan de begunstigten die zijn aangesloten bij het agentschap;
- 2° schenkingen en legaten in speciën;
- 3° opbrengsten uit verkopen;
- 4° ontvangsten die voortvloeien uit daden van beheer of beschikking van eigen goederen;

- 5° subsidies waarvoor het agentschap in aanmerking komt;
- 6° opbrengst uit sponsoring;
- 7° terugvordering van ten onrechte verrichte betalingen;
- 8° vergoedingen voor prestaties aan derden, in het bijzonder de bijdragen van derden in de kostprijs daarvan;
- 9° retributies als ze bij een decreet zijn toegewezen aan het agentschap;

Art. 25. De Vlaamse Regering kan aan het agentschap roerende en onroerende goederen ter beschikking stellen om zijn taken te vervullen. Ze kan nadere regels bepalen voor de modaliteiten van terbeschikkingstelling van die goederen.

Hoofdstuk 6. Vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 26. §1. Kind en Gezin kan maximaal vier private uitbetalingsactoren vergunnen conform de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk.

Een vergunde private uitbetalingsactor maakt deel uit van de raad van bestuur van het agentschap.

Een vergunning geldt voor onbepaalde duur.

§2. Na vier jaar werking van de private uitbetalingsactoren zal Kind en Gezin de organisatie van de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid evalueren. Op basis van de resultaten van die evaluatie kan de Vlaamse Regering beslissen om de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid exclusief door het agentschap te laten uitvoeren.

Afdeling 2. Vergunnings- en werkingsvoorwaarden

Art. 27. Om een vergunning te krijgen en te behouden, voldoet een private uitbetalingsactor aan de volgende voorwaarden:

- 1° de private uitbetalingsactor is opgericht als vereniging zonder winstoogmerk conform de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen waarbij als de uitbetalingsactor een samenwerkingsverband vormt met een andere rechtspersoon, de besluitvorming, boekhouding en financiële middelen van de uitbetalingsactor volledig gescheiden gehouden worden van de andere entiteit;
- 2° de private uitbetalingsactor heeft geen samenwerkingsverband gesloten met een ziekenfonds in het kader van het gezondheidsbeleid, met een vakbond in het kader van werkloosheid of met een zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming;
- 3° de private uitbetalingsactor neemt alleen taken op voor activiteiten in het kader van het gezinsbeleid en heeft geen activiteiten als ziekenfonds in het kader van het gezondheidsbeleid, als vakbond in het kader van werkloosheid of als zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming;
- 4° de private uitbetalingsactor koppelt geen voordelen aan de aansluiting van een begunstigde, vermeld in artikel 28, 11°;
- 5° de private uitbetalingsactor maakt aannemelijk dat hij binnen zes maanden nadat hij de vergunning heeft verkregen, ten minste 120.000 kinddossiers in actief beheer zal hebben;
- 6° de private uitbetalingsactor heeft na die eerste termijn van zes maanden gedurende elke twee opeenvolgende kalenderjaren een gemiddelde van ten minste 120.000 kinddossiers in actief beheer, waarbij het gemiddelde berekend wordt op het einde van de tweejaarlijkse periode, op basis van de kwartaalgegevens, vermeld in het kadaster, beheerd door Kind en Gezin;

- 7° de private uitbetalingsactor neemt in de statuten de volgende bepalingen op:
- a) een formulering van het maatschappelijk doel in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet;
 - b) de verplichting om bij stopzetting van de activiteiten voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid de middelen en de reserves conform de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten te besteden of terug te storten aan de bevoegde overheid;
 - c) de verplichting om bij stopzetting van de activiteiten alle gegevens die noodzakelijk zijn om de continuïteit in de betalingen en de activiteiten te verzekeren, digitaal te bezorgen aan het agentschap;
- 8° de private uitbetalingsactor legt, in geval van fusies tussen of overnames van vergunde uitbetalingsactoren of van hun activiteiten, het fusie- of het overnameplan ter goedkeuring voor aan de raad van bestuur van het agentschap;
- 9° de private uitbetalingsactor gaat zonder voorafgaande machtiging door de raad van bestuur van het agentschap geen lening of een financieel leasingcontract aan dat het totaal aan schulden in verband met beheersverrichtingen boven de 100% van de eigen fondsen overschrijdt, exclusief de provisies voor risico's en kosten en de beleidskredieten;
- 10° de private uitbetalingsactor gaat zonder voorafgaande machtiging van de raad van bestuur van het agentschap niet over tot het verwerven of afstand doen van onroerende goederen;
- 11° de private uitbetalingsactor organiseert de werking van zijn rechtspersoon en activiteiten volgens de volgende principes:
- a) een aantoonbaar kwaliteitsbeleid uitwerken;
 - b) een doelmatig en efficiënt financieel en personeelsbeleid voeren;
 - c) de gebruikers horen bij de evaluatie van de activiteiten;
 - d) de bestuursorganen op een deugdelijke manier organiseren;
 - e) aantonen dat voldoende garanties aanwezig zijn om de continuïteit in de activiteiten en de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid te garanderen;
 - f) bijdragen tot een efficiëntere uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot ondersteuning van het gezinsbeleid; rekening houdend met de financiële responsabiliseringscriteria die de Vlaamse Regering op basis van objectieve parameters daarvoor vaststelt;
 - g) een intern controlesysteem uitwerken om redelijke zekerheid te verschaffen over:
 - 1) het bereiken van de doelstellingen;
 - 2) de naleving van wetgeving en procedures;
 - 3) de beschikbaarheid van betrouwbare financiële en beheersinformatie;
 - 4) het efficiënte en economische gebruik van middelen;
 - 5) de bescherming van activa;
 - 6) het voorkomen van fraude;
- 12° de private uitbetalingsactor beschikt over een eigen bankrekening;
- 13° de private uitbetalingsactor voert een financieel beleid waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, met inbegrip van de reserves, die vastgelegd zijn voor de eigen werking van de uitbetalingsactor, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 14° de private uitbetalingsactor wendt de reserves, aangelegd ten laste van de werkmiddelen alleen aan voor zijn eigen werking;
- 15° de private uitbetalingsactor wendt de reserves, aangelegd ten laste van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, alleen aan voor toelagen in het kader van het gezinsbeleid;

- 16° de private uitbetalingsactor stelt een commissaris-revisor aan die, aanvullend op zijn wettelijke taak en opdracht, jaarlijks attesteert dat de middelen die bestemd zijn voor toelagen in het kader voor het gezinsbeleid, alleen aangewend worden voor de uitbetaling van die toelagen, en dat de middelen die bestemd zijn voor de werking van de private uitbetalingsactor, alleen aan die werking besteed worden;
- 17° de private uitbetalingsactor verzekert dat bij stopzetting van de activiteiten, uitgezonderd in geval van een door het agentschap goedgekeurde fusie met of overname door een andere vergunde private uitbetalingsactor, de reserves die aangelegd zijn met werkingsmiddelen of toelagen in het kader van het gezinsbeleid, worden terugbetaald aan de bevoegde overheid, met uitzondering van:
- a) reserves die aangelegd zijn voor het sociaal passief met de expliciete goedkeuring van het agentschap;
 - b) reserves die aangelegd zijn voor een meerjarige verbintenis, gesloten door de private uitbetalingsactor met derden, als door het agentschap expliciete goedkeuring is verleend om die meerjarige verbintenis te sluiten;
- 18° de private uitbetalingsactor ontplooit voor toelagen in het kader van het gezinsbeleid een werking binnen de volledige Vlaamse Gemeenschap;
- 19° de private uitbetalingsactor verleent zijn volledige medewerking aan het toezicht door het auditcomité, vermeld in artikel 14 van dit decreet, en aan elke andere vorm van decretaal bepaald toezicht.

Art. 28. Een private uitbetalingsactor vervult minstens de volgende opdrachten:

- 1° toelagen in het kader van het gezinsbeleid stipt, correct, continu en, waar mogelijk, automatisch uitbetalen aan de aangesloten gezinnen, waarbij gebruikgemaakt wordt van de gemeenschappelijke betaalmotor, vermeld in artikel 5, eerste lid, 8°, met inachtneming van de regelgeving betreffende deze toelagen en de onderrichtingen van de bevoegde overheid;
- 2° het recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid van de dossiers onder zijn beheer proactief onderzoeken op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op automatische rechtentoekenning waar mogelijk en het informeren van begunstigten en potentieel begunstigten van hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 3° samenwerken met andere instanties, diensten en verenigingen die op het vlak van de toegewezen opdrachten actief zijn, in het bijzonder Kind en Gezin, het agentschap en de Huizen van het Kind;
- 4° in samenwerking met het agentschap de loketfunctie vervullen, vermeld in artikel 6, derde lid;
- 5° de gegevens die betrekking hebben op activiteiten in het kader van het gezinsbeleid en de werking van de rechtspersoon, registreren en verwerken, en die gegevens ter beschikking stellen van de bevoegde overheid in de vorm en binnen de termijnen die de Vlaamse Regering vaststelt;
- 6° waarborgen dat de persoonsgegevens geregistreerd en verwerkt worden met inachtneming van de regelgeving betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;
- 7° een transparante boekhouding opmaken, waarbij een efficiënte besteding van de overheidsmiddelen wordt aangetoond en verantwoord, en waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, inclusief de reserves, die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen

- in het kader van het gezinsbeleid, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de werking;
- 8° reserves aanleggen, beheren en aanwenden conform artikel 27, 14° en 15°. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de reservevorming;
- 9° een herstelplan opmaken en naleven of op eigen kosten een crisismanager aanstellen in de gevallen en onder de voorwaarden, die de Vlaamse Regering daarover vaststelt;
- 10° bij stopzetting van de activiteiten of bij opheffing van de vergunning alle gegevens die noodzakelijk zijn voor de overname van de activiteiten, ter beschikking stellen van de bevoegde overheid in de vorm en binnen de termijnen, die de Vlaamse Regering vaststelt;
- 11° elk verzoek tot aansluiting van een begunstigde aanvaarden en het recht van de begunstigde om te veranderen van uitbetalingsactor, respecteren, tenzij een wettelijke of decretale bepaling dat verhindert;
- 12° meewerken aan de rapportering, in de vorm en binnen de termijnen die de Vlaamse Regering vaststelt.

Art. 29. Kind en Gezin verleent een vergunning aan de private uitbetalingsactoren conform de vergunningsvoorwaarden, vermeld in artikel 27 en 28.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraagprocedure voor een vergunning.

De toekenning van een vergunning aan een private uitbetalingsactor wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 30. Een private uitbetalingsactor die zijn activiteiten wil stopzetten, brengt het agentschap met een aangetekende brief daarvan op de hoogte, minstens twaalf maanden voor de effectieve stopzetting. Gedurende die termijn van twaalf maanden blijft de private uitbetalingsactor verantwoordelijk voor de continuïteit van de activiteiten.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de te volgen procedure bij de vrijwillige stopzetting van de activiteiten van een vergunde private uitbetalingsactor en neemt de nodige maatregelen om de continuïteit in de betaling voor de begunstigten te garanderen.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

Art. 31. In artikel 5 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin wordt tussen het woord "kinderopvang" en het woord "en" de zinsnede ", de regie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid," ingevoegd.

Art. 32. In hetzelfde decreet wordt een artikel 7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7/1. De regie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid door het agentschap omvat in elk geval:

- 1° de beleidsvoorbereiding en -ontwikkeling van een geïntegreerd gezinsbeleid;
- 2° het verlenen van een vergunning aan de private uitbetalingsactoren en de uitoefening van toezicht en controle op de uitbetalingsactoren;

- 3° het beheer en de toekenning van beleidskredieten aan de uitbetalingsactoren;
- 4° de ontwikkeling, de uitbouw en het beheer van een gegevensnetwerk in het kader van toelagen in het gezinsbeleid, dat de uitwisseling van alle noodzakelijke gegevens met Vlaamse en federale authentieke gegevensbronnen en de uitbetalingsactoren mogelijk maakt;
- 5° de registratie en verwerking van de noodzakelijke persoonsgegevens om een kadaster van toelagen in het kader van het gezinsbeleid op te richten en te beheren.

Het agentschap beoogt met de toelagen in het kader van het gezinsbeleid de ondersteuning van gezinnen en kinderen op een geïntegreerde wijze, doelmatig en efficiënt aan te pakken, met daarbij ook aandacht voor de bestrijding van kinderarmoede.”

Art. 33. In artikel 10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”;

3° in het zesde lid, 1°, wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Art. 34. Artikel 90 en 91 van het decreet van 15 juli 2016 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin worden opgeheven.

Art. 35. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.983/1
van 31 maart 2017

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’

Op 13 februari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 2 maart 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 maart 2017.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in de eerste plaats toe de administratieve structuren in te voeren voor de uitbetaling van tegemoetkomingen in het kader van het gezinsbeleid,¹ die onder meer² de gezinsbijslagen omvatten bedoeld in artikel 5, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Daartoe wordt enerzijds een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht, “Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid” (hierna: het Agentschap) genoemd, dat zal fungeren als publieke uitbetalingsactor van de toelagen en als overkoepelend orgaan ten aanzien van de vergunde private uitbetalingsactoren. De oprichting (artikel 3) van het Agentschap, de missie en taken ervan (artikelen 4 tot 7, 11 tot 12 en 18 tot 23), de organisatie (artikelen 8 tot 10) en financiering (artikelen 24 en 25) ervan, alsook het toezicht erop (artikelen 13 tot 17) worden geregeld. Anderzijds zullen maximaal vier verenigingen zonder winstoogmerk worden vergund om als private uitbetalingsactor te mogen instaan voor de uitbetaling van de toelagen (artikel 26 van het ontwerp). Daartoe regelt het ontwerp de vergunningsvoorwaarden (artikelen 27 en 28 van het ontwerp) alsook het toezicht op deze private uitbetalingsactoren (artikel 14 van het ontwerp).

Daarnaast wijst het ontwerp de zogenaamde regiefunctie voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, d.w.z. de beleidsvoorbereiding en de handhaving daarvan, toe aan Kind en Gezin. Daartoe worden enerzijds enkele wijzigingen aangebracht aan de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 ‘betreffende oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’ die de opdrachten van Kind en Gezin vastleggen (artikelen 31 tot 33 van het ontwerp). Anderzijds krijgt Kind en Gezin de taak om de private uitbetalingsactoren te vergunnen (artikel 26) volgens de procedure (artikelen 29 en 30) die het ontwerp bepaalt.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de bepalingen van het ontwerp in werking te doen treden.³

VORMVEREISTEN

2. Artikel 7 van het ontwerp bepaalt dat het agentschap bepaalde gegevens, met inbegrip van persoonsgegevens, verwerkt. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de nadere regels voor de gegevensregistratie en verwerking te bepalen. Artikel 28, 2°, van het ontwerp bepaalt dat het tot de opdrachten van de private uitbetalingsactoren behoort om het recht op toelagen proactief te onderzoeken op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op automatische rechtentoekenning of op het informeren van de begunstigden.

¹ Deze toelagen worden in de memorie van toelichting (en wellicht in nog komende regelgeving) “het groeipakket” genoemd.

² Daarnaast gaat het om toelagen die worden verstrekt in het kader van het gezinsbeleid in de zin van artikel 5, § 1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

³ Uit de memorie van toelichting blijkt dat het de bedoeling is dat de Vlaamse overheid de regie en de uitbetaling van de toelagen in handen neemt vanaf 1 januari 2019.

In beide gevallen hebben de bepalingen dus betrekking op persoonsgegevens in de zin van wet van 8 december 1992 ‘tot bescherming van de persoonlijke levens[s]feer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens’. Voor zover kon worden nagegaan, blijkt uit het dossier bij de adviesaanvraag niet dat over deze bepalingen advies werd ingewonnen van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of van de Vlaamse Toezichtscmissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. Het verdient aanbeveling om over die bepalingen, met toepassing van artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992, het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in te winnen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Bevoegdheid

3.1. De ontworpen regeling bevat in essentie een nieuwe regeling voor het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen in de Vlaamse Gemeenschap.

Uit de adviespraktijk van de Raad van State, afdeling Wetgeving⁴ blijkt dat de deelgebieden die sinds 1 juli 2014 principieel bevoegd zijn voor de gezinsbijslagen, bevoegd zijn om een dergelijke regeling aan te nemen, ook al is de in artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ geregelde overgangperiode nog niet verstreken, althans voor zover die regeling niet in werking wordt gesteld vooraleer het deelgebied in kwestie daadwerkelijk het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen in handen neemt.

De ontworpen regeling kan bijgevolg doorgang vinden, voor zover de Vlaamse Regering, krachtens artikel 35 van het ontwerp, de ontworpen regeling niet eerder in werking doet treden dan de datum waarop de Vlaamse Gemeenschap de bevoegdheid inzake het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen opneemt⁵ en, tot het einde van de overgangperiode, op voorwaarde dat de Vlaamse Gemeenschap de beslissing daartoe tijdig⁶ notificeert aan de federale overheid.

3.2. Daarbij moet nog met een bijkomende voorwaarde rekening gehouden worden, in zoverre het ontwerp een regeling bevat van de opdracht van Kind en Gezin om de ontwikkeling, de uitbouw en het beheer van een gegevensnetwerk in het kader van toelagen in het gezinsbeleid mogelijk te maken (artikel 32 van het ontwerp), althans voor zover het beheer van dat netwerk

⁴ Adv.RvS 59.000/1/3 van 25 maart 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 15 juli 2016 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’, *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16 nr. 773/1, 215-216; in dezelfde zin, adv.RvS 59.985/3 van 3 oktober 2016 over een voorontwerp van ordonnantie ‘houdende de oprichting van de bicommunautaire Dienst voor Gezondheid, Bijstand aan Personen en Gezinsbijslag’, *Parl.St.* Ver.Verg.Gem.Gem.Comm. 2016-17, nr. B-69/1.

⁵ Uit de memorie van toelichting blijkt dat dit op 1 januari 2019 zou gebeuren.

⁶ Zie artikel 94, § 1*bis*, vierde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waaruit volgt dat dit ten laatste op 31 maart 2018 kan zijn, als het de bedoeling is om vanaf 1 januari 2019 in te staan voor het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen.

betrekking heeft op gegevens in het kader van de gezinsbijslagen in de zin van artikel 5, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Wat de uitwisseling en centralisering van gegevens inzake de gezinsbijslagen betreft, moet immers rekening worden gehouden met artikel 94, § 1*bis*, vijfde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat luidt als volgt:

“De gemeenschappen en de Gemeenschappelijk Gemeenschapscommissie sluiten een samenwerkingsakkoord over de uitwisseling van gegevens of de centralisering ervan. In zoverre het samenwerkingsakkoord betrekking heeft op de periode vóór 1 januari 2020 is de federale overheid eveneens partij. Zolang dit samenwerkingsakkoord, niet afgesloten is, blijven de openbare instellingen bedoeld in het eerste lid instaan voor het administratief beheer van de uitwisseling en de centralisering van de gegevens.

In geval van toepassing van de derde zin van het vijfde lid, kan een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen welke overheidsinstelling het administratief beheer van de uitwisseling en de centralisering van gegevens verderzet.”

In de memorie van toelichting bij het voorstel dat heeft geleid tot de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’, werd die bepaling als volgt gepreciseerd:

“Eveneens om de continuïteit te garanderen en om dubbele betalingen of een onderbreking van de betalingen van de gezinsbijslagen te vermijden, zullen de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een Samenwerkingsakkoord sluiten over de uitwisseling van gegevens of de centralisering ervan. Gedurende de overgangperiode is de federale overheid eveneens partij bij het Samenwerkingsakkoord.

Zolang dit Samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, en de federale overheid in zoverre het betrekking heeft op de periode vóór 1 januari 2020, niet afgesloten is, blijven de openbare instellingen belast met het administratief beheer en de uitbetaling van de kinderbijslagen instaan voor het administratief beheer van de centralisering en uitwisseling van de gegevens. Het betreft aldus een verzameling en uitwisseling van gegevens die ertoe strekt het beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen op administratief niveau te vereenvoudigen en dit met inachtneming van de materiële en territoriale bevoegdheidsverdeling inzake de gezinsbijslagen.

Concreet zal, zolang het vermelde Samenwerkingsakkoord niet afgesloten is, de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers aldus blijven instaan voor het administratief beheer van het zogenaamde ‘kadaster van de gezinsbijslagen’.

Indien de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers op het einde van de overgangperiode nog zou instaan voor het administratief beheer van de uitwisseling en de centralisering van de gegevens, zal een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad kunnen bepalen welke overheidsinstelling het administratief beheer van de uitwisseling en de centralisering van de gegevens verderzet.”⁷

Uit wat voorafgaat kan afgeleid worden dat de bevoegdheid voor *het beheer* van de verwerking van persoonsgegevens, of, concreet, de bevoegdheid voor het zgn. “kadaster van de gezinsbijslagen” een federale aangelegenheid blijft, zolang hierover geen

⁷ *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/1, 74-75. In dezelfde zin, *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/5, 33.

samenwerkingsakkoord is gesloten, ook als de gemeenschappen het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen volledig in handen hebben genomen.

Volgens de gemachtigde doen de bepalingen van het ontwerp geen probleem rijzen, aangezien het ontwerp enkel betrekking heeft op de “interne” gegevensuitwisseling binnen de diensten van de Vlaamse Gemeenschap en niet op het administratief beheer van die gegevensuitwisseling. Bovendien onderhandelt de Vlaamse Regering momenteel met de overige bevoegde entiteiten over een samenwerkingsakkoord inzake de gegevensuitwisseling tussen de voor de gezinsbijslagen bevoegde entiteiten.⁸

De verklaring van de gemachtigde kan evenwel niet volledig worden bijgetreden. Uit het bij artikel 32 van het ontwerp ingevoegde artikel 7/1, 4° en 5°, van het decreet van 30 april 2004, blijkt dat Kind en Gezin wel degelijk belast wordt met “de ontwikkeling, de uitbouw en het beheer van een gegevensnetwerk in het kader van toelagen in het gezinsbeleid” en “de registratie en verwerking van de noodzakelijke persoonsgegevens om een kadaster van toelagen in het kader van het gezinsbeleid op te richten en te beheren”. Artikel 94, § 1*bis*, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat het administratief beheer van de uitwisseling en de centralisering van de gegevens tijdens de overgangsperiode een taak blijft van de federale overheid, meer bepaald van de openbare instellingen die belast zijn met het administratief beheer en de uitbetaling van de gezinsbijslagen.

De conclusie is dan ook dat de Vlaamse Gemeenschap niet eenzijdig bepalingen kan aannemen die betrekking hebben op het administratief beheer van de gegevensuitwisseling met betrekking tot de gezinsbijslagen, dan nadat hierover een samenwerkingsakkoord is gesloten met de andere bevoegde deelgebieden en, in voorkomend geval, de federale overheid. Artikel 94, § 1*bis*, zesde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat bij gebrek aan een dergelijk samenwerkingsakkoord de met de uitbetaling van de gezinsbijslagen belaste (federale) instellingen, of de door de Koning aangeduide rechtsopvolger, bevoegd blijven voor het beheer van de gegevensuitwisseling. Die bevoegdheid wordt slechts effectief aan de deelgebieden overgedragen op het ogenblik dat het samenwerkingsakkoord wordt gesloten.

3.3. Artikel 27, 18°, van het ontwerp stelt dat de vergunde private uitbetalingsactoren een werking ontplooiën “binnen de volledige Vlaamse Gemeenschap”. De activiteiten die deze uitbetalingsactoren ontplooiën op het grondgebied van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, kunnen, gelet op artikel 128, § 2, van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 63, tweede lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’, enkel betrekking hebben op toelagen die worden toegekend in het kader van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen vermeld in artikel 5, § 1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

⁸ Het sluiten van dit samenwerkingsakkoord werd overigens in het vooruitzicht gesteld in artikel 7, vierde lid, van het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2016 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap ‘betreffende het vaststellen van de aanknopingsfactoren tot vaststelling van het personele toepassingsgebied van de wettelijke en reglementaire bepalingen van de deelentiteiten, de budgettering en verrekening van de voor de deelentiteiten betaalde gezinsbijslagen en de effectieve invoering van gemeenschappelijke wijzigende bepalingen voorgesteld door het Beheerscomité van FAMIFED’, BS 20 oktober 2016.

Artikelsgewijze opmerkingenArtikel 2

4. Het verdient aanbeveling, mede gelet op de formulering van artikel 13 van het ontwerp, uitdrukkelijk te bepalen dat het agentschap optreedt als (enige) publieke uitbetalingsactor.

Artikel 5

5. Volgens artikel 2, 10°, van het ontwerp wordt onder uitbetalingsactoren verstaan, het agentschap en de private uitbetalingsactoren. Uit deze bepaling, gelezen in samenhang met artikel 13 van het ontwerp, kan worden afgeleid dat het agentschap de enige “publieke uitbetalingsactor” is. In de memorie van toelichting wordt herhaaldelijk de dubbele taak van het agentschap benadrukt: publieke uitbetalingsactor en ondersteuning van de private uitbetalingsactoren. De vraag rijst of met betrekking tot de missie van het agentschap voldoende met de dubbele opdracht van het agentschap rekening gehouden is, en in het bijzonder of in artikel 5 van het ontwerp niet ten onrechte melding is gemaakt van “uitbetalingsactor”, terwijl in werkelijkheid de “private uitbetalingsactoren” worden bedoeld. Zo kan moeilijk worden aangenomen dat het agentschap zichzelf “ondersteunt” om gezinnen te informeren en bij te staan (artikel 5, 3°) en de kredieten voor zijn eigen werking “uitbetaalt” (artikel 5, 1°). De stellers van het ontwerp zullen derhalve moeten nagaan of in elk van de onderdelen van artikel 5 terecht de term “uitbetalingsactor” wordt gebruikt.

Artikel 8

6. In de memorie van toelichting wordt beschreven op welke wijze de onafhankelijke leden van de raad van bestuur zullen worden aangesteld. Daarin wordt gesteld dat de nieuw opgerichte raad van bestuur, initieel samengesteld uit de door de Vlaamse Regering aangeduide bestuurders, de bestuurders voor elke vergunde private uitbetalingsactor en de gedelegeerd bestuurder, een open oproep doet tot kandidaatstelling voor een mandaat van onafhankelijk bestuurder.

Artikel 8, § 1, van het ontwerp, legt evenwel het exacte aantal leden van de raad van bestuur vast. Zolang niet alle leden van de raad van bestuur zijn aangesteld, kan die raad van bestuur geen geldige beslissingen nemen. En eens de raad volledig is samengesteld, kunnen er geen leden meer aan worden toegevoegd.

Het verdient derhalve aanbeveling omwille van de rechtszekerheid, in het ontwerp zelf in een procedure te voorzien hoe de eerste raad van bestuur moet worden samengesteld, bijvoorbeeld door te bepalen dat een gedeeltelijk samengestelde raad van bestuur de bevoegdheden bedoeld in artikel 5 van het decreet van 22 november 2013 ‘betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector’ kan uitoefenen.

Artikel 14

7. Artikel 14 van het ontwerp voorziet in de oprichting van een auditcomité. Uit de memorie van toelichting blijkt dat de stellers van het ontwerp van oordeel zijn dat de bepalingen inzake de audit geen afbreuk doen aan de bevoegdheden van Audit Vlaanderen zoals vastgelegd in het zogenaamde Auditdecreet⁹. In de memorie van toelichting wordt er op gewezen dat samenwerking tussen het auditcomité en Audit Vlaanderen “mogelijk blijft mits hun uitdrukkelijk akkoord”. Uit artikel 14, vierde lid, van het ontwerp blijkt evenwel niet dat het auditcomité een beroep kan doen op Audit Vlaanderen, tenzij Audit Vlaanderen als een van de “andere middelen” zou worden beschouwd. Het verdient aanbeveling om de verhouding tussen het auditcomité en Audit Vlaanderen in het ontwerp zelf te verduidelijken.

In de memorie van toelichting wordt benadrukt dat het auditcomité de principes van “single audit”, neergelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2012 ‘betreffende controle en single audit’, zal toepassen. Dit blijkt evenwel niet uit de tekst van het ontwerp. Het verdient aanbeveling om in de tekst zelf de verhouding tot het besluit van 7 september 2012 te regelen, zodat hierover geen misverstand kan rijzen.¹⁰

Artikel 26

8. Artikel 26, § 2, van het ontwerp machtigt de Vlaamse Regering om na vier jaar te beslissen de opdracht om de toelagen in het kader van het gezinsbeleid uit te betalen, uitsluitend aan het Agentschap toe te vertrouwen.

Aldus wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om te beslissen dat na vier jaar werking de private uitbetalingsactoren niet langer worden vergund. De Vlaamse Regering kan op die wijze een einde te maken aan het door het ontwerp ingestelde systeem van het vergunnen van vier private uitbetalingsactoren. Een dergelijke beslissing zal tot gevolg hebben dat, gelet op de vergunningsvoorwaarden, de betrokken privaatrechtelijke verenigingen van hun bestaansrecht worden beroofd.

De machtiging in artikel 26, § 2, verleent de Vlaamse Regering aldus de bevoegdheid om essentiële bepalingen van het ontworpen decreet van hun inhoud te ontdoen. De bevoegdheid van de Vlaamse Regering is daarbij enkel gebonden aan de verplichting een evaluatie door Kind en Gezin te laten uitvoeren. Voor het overige bepaalt het ontwerp geen enkel criterium op grond waarvan die evaluatie moet gebeuren, of op grond waarvan het vergunningensysteem kan of moet worden beëindigd.

⁹ Decreet van 5 juli 2013 ‘houdende de organisatie van audittaken bij de Vlaamse administratie en de lokale besturen en tot wijziging van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, het Provinciedecreet van 9 december 2005, het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie, het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof en het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012’.

¹⁰ Men kan immers voorhouden dat een later decreet voorrang heeft op een besluit van de Vlaamse Regering.

Deze werkwijze is in de eerste plaats niet in overeenstemming met beginselen die zijn neergelegd in de artikelen 20 en 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en die de verhouding tussen het decreet en het normerende optreden van de regering regelen. Om aanvaardbaar te zijn dat de Vlaamse Regering een wezenlijk onderdeel van de decretale regeling teniet kan doen, moet deze machtiging op zijn minst bepalen door welke criteria de Vlaamse Regering zich hierbij moet laten leiden. Bovendien zou de in artikel 26, § 2, opgenomen machtiging ook minstens formeel het karakter moeten krijgen van een machtiging om de bepalingen vervat in hoofdstuk 6 en in artikel 32 van het ontwerp buiten werking te stellen.

De aan de Vlaamse Regering verleende machtiging mag daarbij geen afbreuk doen aan de beginselen van behoorlijke wetgeving en van behoorlijk bestuur. Dit wil onder meer zeggen dat rekening zal moeten worden gehouden met de rechtmatige verwachtingen in hoofde van de betrokken actoren, alsook de rechtszekerheid die zij mogen verwachten. Evenmin is te verzoenen met een behoorlijke wetgeving dat het decreet in zijn huidige vorm zou blijven bestaan, terwijl geen vergunningen meer worden toegekend en terwijl niet geregeld is dat het Agentschap als enige instaat voor de uitbetaling.¹¹

De thans ontworpen werkwijze beantwoordt hier niet aan. Het verdient aanbeveling dat het ontwerp voorziet in een evaluatieprocedure van de werking van de private uitbetalingsactoren, waarbij het kader van de evaluatie (bv. de kosten-efficiëntie van het systeem) wordt aangegeven. Op grond van die evaluatie kan de decreetgever in voorkomend geval beslissen om het systeem van uitbetaling door private uitbetalingsactoren te beëindigen, de daarop betrekking hebbende bepalingen op te heffen, en de nodige wijzigingen in het ontworpen decreet aan te brengen om aan het Agentschap exclusief de taak te geven om de uitbetalingen uit te voeren.

9. Uit artikel 26, derde lid, van het ontwerp blijkt dat de vergunningen aan de private uitbetalingsactoren voor onbepaalde duur worden toegekend. In het verleden heeft de Raad van State al opgemerkt dat de rechten van andere geïnteresseerde verenigingen niet op onevenredige wijze mogen worden aangetast.¹² Dat zou het geval zijn indien niet met een zekere regelmaat zou worden herbekeken of geen andere vereniging in aanmerking komt om als private uitbetalingsactor te worden vergund.¹³ Door te bepalen dat de private uitbetalingsactoren “voor onbepaalde duur” worden vergund, belet de ontworpen regeling dat in de toekomst andere verenigingen als private uitbetalingsactor kunnen worden erkend, behalve eventueel in het geval wanneer de vergunning wordt ingetrokken omdat de vereniging niet langer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden. Het is niet uitgesloten dat in de toekomst andere instanties kunnen

¹¹ Zo zou bijvoorbeeld artikel 4 nog steeds bepalen dat het agentschap instaat voor de uitbetaling “samen met de private uitbetalingsactoren” en zou artikel 5 de taken van het agentschap nog steeds omschrijven aan de hand van de taken die het heeft ten aanzien van de (private) uitbetalingsactoren.

¹² Adv.RvS 45.661/1 van 8 januari 2009 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 3 april 2009 ‘houdende de toekenning van subsidies voor de uitbouw, de coördinatie en de promotie van het sportaanbod van de studentenvoorzieningen van de Vlaamse universiteiten en hogescholen en de erkenning en subsidiëring van een Vlaamse overkoepelende studentensportvereniging’, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2125/1.

¹³ Adv.RvS 45.661/1 van 8 januari 2009, *gecit.* In dezelfde zin adv.RvS 60.171/3 van 26 oktober 2016 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 17 februari 2017 ‘houdende regeling tot erkenning en subsidiëring van een Vlaamse organisatie ter ondersteuning van welzijnsbevordering en samenlevingsopbouw’, *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1027/1.

ontstaan die de nodige deskundigheid hebben. Het verdient aanbeveling het ontwerp aan te passen zodat na verloop van een bepaalde tijd eventuele andere kandidaten de kans krijgen om mee te dingen naar de status van vergunde “private uitbetalingsactor”.

Artikel 28

10. Artikel 28, 1°, van het ontwerp bepaalt dat de private uitbetalingsactoren hun opdrachten op een bepaalde wijze uitvoeren “met inachtneming van de regelgeving betreffende deze toelagen *en de onderrichtingen* van de bevoegde overheid”.

Indien hiermee beoogd wordt bindende richtlijnen op te leggen ten aanzien van de betrokken uitbetalingsactoren, gaat het om een delegatie van regelgevende bevoegdheid waarvan noch de reikwijdte, noch de bestemming duidelijk is. Voor zover de zinsnede als een algemene machtiging aan het Agentschap of aan Kind en Gezin moet worden opgevat om bindende (praktische) voorschriften vast te stellen, dient er op gewezen te worden dat een delegatie aan een openbare instelling enkel kan worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te werken.

Bovendien verdient het de voorkeur om telkens specifiek aan te geven welke praktische bevoegdheden aan het Agentschap of Kind en Gezin worden gedelegeerd, zo niet dreigt een algemene machtigingsbepaling de hierboven omschreven perken te buiten te gaan. Hoe dan ook kan de machtiging om onderrichtingen uit te vaardigen nooit zo ver gaan dat de private uitbetalingsactoren zich gebonden zouden moeten achten door ingrijpende toevoegingen aan de toepasselijke regelgeving betreffende de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

11. In artikel 28, 5°, van het ontwerp wordt aan de private uitbetalingsactoren de opdracht gegeven bepaalde gegevens ter beschikking te stellen van “de bevoegde overheid”. Ook hier moet verduidelijkt worden welke overheid hiermee wordt bedoeld.

Hoofdstuk 7

12. De artikelen 31 en 32 van het ontwerp omschrijven een nieuwe kerntaak van Kind en Gezin, met name de regie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Daartoe wijzigen deze bepalingen het decreet van 30 april 2004. In tegenstelling tot het ontworpen decreet en zijn artikel 2, 5°, bevat het decreet van 30 april 2004 geen omschrijving van het begrip “gezinsbeleid”, waaruit duidelijk blijkt dat zowel het klassieke gezinsbeleid in de zin van artikel 5, § 1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 als het beleid inzake de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, § 1, V, van dezelfde bijzondere wet, hiertoe behoren. Omwille van de rechtszekerheid moet de nieuwe begripsomschrijving van “toelagen in het kader van het gezinsbeleid” ook in het decreet van 30 april 2004 worden opgenomen, eventueel aan de hand van een verwijzing naar de nieuwe aan te nemen regeling.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° agentschap: het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid dat optreedt als enige publieke uitbetalingsactor;
- 2° begunstigde: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon aan wie toelagen in het kader van het gezinsbeleid betaald worden;
- 3° decreet van 18 juli 2003: het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003;
- 4° decreet van 22 november 2013: het decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector;
- 5° gezinsbeleid: het gezinsbeleid met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen, vermeld in artikel 5, §1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en het beleid inzake de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, §1, IV, van de voormelde wet;
- 6° Huizen van het Kind: de Huizen van het Kind, vermeld in hoofdstuk 3 van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van de preventieve gezinsondersteuning;
- 7° Kind en Gezin: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, opgericht bij het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 8° private uitbetalingsactor: een private rechtspersoon, vergund met het oog op de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 9° toelagen in het kader van het gezinsbeleid: de toelagen die de overheid uitbetaalt aan gezinnen in het kader van de gezinsbijslagen, of elke andere toelage die de overheid rechtstreeks toekent ter ondersteuning van de kosten voor de opvoeding van kinderen of andere doelstellingen in het kader van het gezinsbeleid;
- 10° uitbetalingsactoren: het agentschap en de private uitbetalingsactoren.

Hoofdstuk 2. Oprichting van het agentschap

Art. 3. §1. Er wordt een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als vermeld in artikel 13 van het decreet van 18 juli 2003.

Het agentschap draagt de naam Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt tot welk beleidsdomein het agentschap behoort.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de vestigingsplaats van het agentschap.

Hoofdstuk 3. Missie en taken

Art. 4. Het agentschap heeft als missie de stipte, correcte en continue uitbetaling van toelagen in het kader van gezinsbeleid, samen met de private uitbetalingsactoren.

Binnen het kader van de missie, vermeld in het eerste lid:

- 1° verzorgt het agentschap een performant, klantvriendelijk en kwaliteitsvol aanbod, waarin de gezinnen en in het bijzonder de meest kwetsbare gezinnen maximaal bijgestaan worden in de uitoefening van hun recht op toelagen in het kader van gezinsbeleid;
- 2° onderzoekt het agentschap proactief het recht op toelagen, op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op de automatische rechtentoekenning en uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid waar mogelijk.

Art. 5. Om de missie, vermeld in artikel 4, waar te maken, heeft het agentschap de volgende taken:

- 1° zijn kredieten beheren, de kredieten die noodzakelijk zijn voor de werking aan de private uitbetalingsactoren uitbetalen, alsook de besteding van de toegekende kredieten opvolgen;
- 2° efficiëntiewinsten in zijn publieke uitbetalingsfunctie en bij de private uitbetalingsactoren realiseren;
- 3° de private uitbetalingsactoren ondersteunen bij het informeren en het bijstaan van gezinnen om hun rechten te kunnen uitoefenen;
- 4° de regelgeving over de toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid door alle uitbetalingsactoren operationaliseren en concretiseren;
- 5° toezicht houden op de naleving van de regels voor de toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 6° een kwaliteitssysteem voor de uitbetalingsactoren opzetten en beheren;
- 7° als publieke uitbetalingsactor instaan voor de, waar mogelijk, automatische uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 8° één gemeenschappelijke betaalmotor ontwikkelen en uitbouwen die het de uitbetalingsactoren mogelijk maakt om toelagen in het kader van het gezinsbeleid op een efficiënte, correcte en zo veel mogelijk automatische wijze uit te betalen;
- 9° de private uitbetalingsactoren financieel responsabiliseren;
- 10° klachten over het optreden van de uitbetalingsactoren behandelen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de aangelegenheden, vermeld in het eerste lid.

Art. 6. Met het oog op de uitvoering van de missie, vermeld in artikel 4, en de taken, vermeld in artikel 5, is het agentschap gerechtigd alle activiteiten te verrichten die bijdragen tot de verwezenlijking van de voormelde missie en taken.

Om de taken, vermeld in artikel 5, te realiseren, werkt het agentschap samen met instanties, diensten en verenigingen die op het vlak van de voormelde taken actief zijn, in het bijzonder met Kind en Gezin en met de Huizen van het Kind.

Het agentschap organiseert samen met de private uitbetalingsactoren een goed uitgewerkte loketfunctie, zowel fysiek via de Huizen van het Kind, als via digitale weg. Het agentschap zorgt er in overleg met de private uitbetalingsactoren voor dat de fysieke loketten voldoende geografisch verspreid en vlot bereikbaar zijn.

Het agentschap zal de verworven kennis en expertise ter beschikking stellen van Kind en Gezin.

Het agentschap optimaliseert en vernieuwt zijn activiteiten permanent op basis van actuele ontwikkelingen op het vlak van kennis en expertise.

Art. 7. Het agentschap registreert en verwerkt alle gegevens, met inbegrip van persoonsgegevens, die noodzakelijk zijn om:

- 1° de taken, vermeld in artikel 5 van dit decreet, uit te voeren;
- 2° de beleidsgerichte input, vermeld in artikel 4, §3, van het decreet van 18 juli 2003, te leveren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de gegevensregistratie en verwerking, met inachtneming van de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor de verwerking van de persoonsgegevens.

Hoofdstuk 4. Organisatie van het agentschap

Afdeling 1. Raad van bestuur

Art. 8. §1. Het agentschap wordt bestuurd door een raad van bestuur die is samengesteld uit:

- 1° negen bestuurders, aangesteld door de Vlaamse Regering;
- 2° één bestuurder voor elke vergunde private uitbetalingsactor;
- 3° één waarnemend lid, aangewezen door Kind en Gezin;
- 4° de gedelegeerd bestuurder, vermeld in artikel 9.

§2. Overeenkomstig artikel 4, eerste lid, van het decreet van 22 november 2013 is minimaal een derde van het aantal stemgerechtigde leden van de raad van bestuur een onafhankelijke bestuurder.

Zodra de raad van bestuur samengesteld is met twee derde van de stemgerechtigde leden overeenkomstig paragraaf 1, zal de aldus gedeeltelijk samengestelde raad van bestuur de procedure voor de aanstelling van de onafhankelijke bestuurders opstarten, vermeld in artikel 5 van het decreet van 22 november 2013.

§3. De Vlaamse Regering wijst een voorzitter en een ondervoorzitter aan onder de leden van de raad van bestuur.

Het mandaat van voorzitter van de raad van bestuur is niet verenigbaar met het mandaat van gedelegeerd bestuurder.

Art. 9. De Vlaamse Regering stelt de gedelegeerd bestuurder aan die belast is met het dagelijks bestuur van het agentschap.

Het dagelijks bestuur omvat:

- 1° de dagelijkse leiding en de werking van het agentschap;
- 2° de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur;
- 3° het bijwonen van de vergaderingen van de raad van bestuur;
- 4° de uitoefening van de door de raad van bestuur toegewezen bevoegdheden;
- 5° de leiding van en het toezicht op de personeelsleden van het agentschap.

Conform artikel 23 van het decreet van 18 juli 2003 en artikel 10 van het decreet van 22 november 2013 worden twee regeringscommissarissen aangesteld.

Art. 10. §1. De raad van bestuur regelt in het huishoudelijk reglement zijn eigen werking.

De raad van bestuur bepaalt in het huishoudelijk reglement de bijkomende bevoegdheden die gedelegeerd worden aan de gedelegeerd bestuurder en de voorwaarden van die delegatie.

§2. De raad van bestuur kan de volgende bevoegdheden niet delegeren:

- 1° de strategische doelstellingen van het agentschap bepalen;
- 2° het jaarlijkse ondernemingsplan, vermeld in artikel 5/1 van het decreet van 18 juli 2003, opmaken;
- 3° de begroting opstellen;
- 4° de algemene rekening vaststellen;
- 5° de bevoegdheden uitoefenen die door de rechtspositieregeling van het personeel zijn toegewezen aan de raad van bestuur.

De raad van bestuur legt het huishoudelijk reglement, evenals iedere wijziging of aanvulling, ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering neemt haar beslissing tot al dan niet goedkeuring van het huishoudelijk reglement binnen de dertig dagen na de voorlegging ervan. Bij ontstentenis van een beslissing binnen die termijn, wordt het huishoudelijk reglement verondersteld te zijn goedgekeurd.

Afdeling 2. Publieke uitbetalingsfunctie en boekhouding

Art. 11. Het agentschap organiseert de publieke uitbetalingsfunctie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 12. Het agentschap voert een transparante boekhouding waarbij een efficiënte besteding van de overheidsmiddelen wordt aangetoond en verantwoord en waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, inclusief de reserves, die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de werking van de uitbetalingsactoren.

Art. 13. Zorginspectie als vermeld in artikel 3, §2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein, houdt, op verzoek van Kind en Gezin, toezicht op de besteding van de beleidskredieten door de publieke uitbetalingsactor.

Afdeling 3. Audit

Art. 14. Binnen het agentschap richt de raad van bestuur een auditcomité op.

Het auditcomité is zowel bevoegd voor de interne controle van de bedrijfsprocessen en activiteiten van het agentschap als voor de externe controle van alle bedrijfsprocessen en activiteiten van de private uitbetalingsactoren met inachtneming van artikel 34 van het decreet van 18 juli 2003 en het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2012 betreffende controle en single audit.

Het auditcomité staat de raad van bestuur bij op de volgende domeinen:

- 1° het bereiken van de opgelegde doelstellingen en het effectieve en efficiënte beheer van risico's;
- 2° de naleving van regelgeving en procedures;
- 3° de betrouwbaarheid van de financiële en beheersrapportering;
- 4° de effectieve en efficiënte werking van activiteiten en de efficiënte inzet van middelen;

- 5° de bescherming van de activa van het agentschap en de voorkoming van fraude;
- 6° de financiële responsabilisering van de uitbetalingsactoren.

Het auditcomité kan een beroep doen op een interne auditdienst, op een bedrijfsrevisor of op een natuurlijke of rechtspersoon als vermeld in de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, gecoördineerd op 30 april 2007, en, mits het akkoord van de raad van bestuur, op andere middelen, om zijn taak te vervullen.

Art. 15. De raad van bestuur stelt een auditcharter op en legt dat ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering.

Het auditcharter verduidelijkt de aspecten in verband met de doelstellingen, de taken, de plaats in de organisatie, de verantwoordelijkheid voor de naleving van de aanbevelingen en de werking van de auditfunctie, met inbegrip van de rapportering aan de uitbetalingsactoren waar een audit uitgevoerd is.

Art. 16. Het agentschap rapporteert aan Kind en Gezin over elke audit.

Art. 17. De raad van bestuur wijst de leden van het auditcomité aan voor een periode van vijf jaar. De raad van bestuur wijst de voorzitter en de ondervoorzitter van het auditcomité aan.

Het comité bestaat uit maximaal vijf leden, met uitsluiting van personeelsleden van het agentschap, de voorzitter en de ondervoorzitter inbegrepen.

Maximaal drie leden maken deel uit van de raad van bestuur van het agentschap, met uitsluiting van de leden die voorgedragen zijn door de private uitbetalingsactoren.

Afdeling 4. Klachten- en bemiddelingsdienst

Art. 18. Binnen het agentschap wordt een klachten- en bemiddelingsdienst opgericht.

Art. 19. De klachten- en bemiddelingsdienst behandelt de klachten over de werking en activiteiten van de uitbetalingsactoren, naast de klachten over de eigen werking en activiteiten, met inachtneming van de bepalingen van het decreet van 1 juni 2001 houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen.

Art. 20. De klachten- en bemiddelingsdienst bemiddelt tussen een uitbetalingsactor en een begunstigde bij een geschil over een recht op toelagen of over de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 21. Het agentschap rapporteert jaarlijks over de klachten over uitbetalingsactoren en de bemiddeling tussen uitbetalingsactoren en begunstigden aan Kind en Gezin binnen de termijn en volgens de vormvereisten die de Vlaamse Regering bepaalt.

Afdeling 5. Sociale inspectie- en begeleidingsdienst

Art. 22. Binnen het agentschap wordt een sociale inspectie- en begeleidingsdienst opgericht.

Art. 23. De sociale inspectie- en begeleidingsdienst begeleidt gezinnen of controleert, ook op verzoek van een uitbetalingsactor, de mogelijke discrepantie tussen de administratieve en de feitelijke situatie van het kind of de begunstigde met het oog op een correcte toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De taken van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst voor de begeleidings- en controleopdracht, vermeld in het eerste lid, omvatten in elk geval:

- 1° controleren of de gegevens uit de authentieke bronnen gelijk zijn aan de concrete situatie van de gezinnen;
- 2° tijdens huisbezoeken de gezinnen informeren over hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 3° de solvabiliteit van de schuldenaars controleren, in geval van terugvordering van ten onrechte verrichte betalingen van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, om in voorkomend geval een afbetalingsplan op te stellen;
- 4° controleren of de toepasselijke regelgeving wordt nageleefd.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de opdrachten van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst en kan voor de inspectiefunctie van het agentschap regels voor samenwerkingsverbanden met andere inspectiediensten binnen de Vlaamse en federale overheid vastleggen.

Hoofdstuk 5. Financiële middelen

Art. 24. Het agentschap kan over de volgende ontvangsten beschikken:

- 1° kredieten voor zijn eigen werking, voor de werking van de uitbetalingsactoren en voor de uitbetaling van toelagen aan de begunstigden die zijn aangesloten bij het agentschap;
- 2° schenkingen en legaten in speciën;
- 3° opbrengsten uit verkopen;
- 4° ontvangsten die voortvloeien uit daden van beheer of beschikking van eigen goederen;
- 5° subsidies waarvoor het agentschap in aanmerking komt;
- 6° opbrengst uit sponsoring;
- 7° terugvordering van ten onrechte verrichte betalingen;
- 8° vergoedingen voor prestaties aan derden, in het bijzonder de bijdragen van derden in de kostprijs daarvan;
- 9° retributies als ze bij een decreet zijn toegewezen aan het agentschap;

Art. 25. De Vlaamse Regering kan aan het agentschap roerende en onroerende goederen ter beschikking stellen om zijn taken te vervullen. Ze kan nadere regels bepalen voor de modaliteiten van terbeschikkingstelling van die goederen.

Hoofdstuk 6. Vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 26. §1. Kind en Gezin kan maximaal vier private uitbetalingsactoren vergunnen conform de voorwaarden, vermeld in dit hoofdstuk.

Een vergunde private uitbetalingsactor maakt deel uit van de raad van bestuur van het agentschap.

Een vergunning geldt voor onbepaalde duur.

§2. Na vier jaar werking van de private uitbetalingsactoren zal Kind en Gezin de organisatie van de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid evalueren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de procedure voor de evaluatie vermeld in het eerste lid, die minstens betrekking hebben op de volgende criteria:

- 1° de kostenefficiëntie van de werking;
- 2° de werking vermeld in artikel 27, 11°;
- 3° de uitvoering van de taken vermeld in artikel 28.

Op basis van de resultaten van die evaluatie kan de Vlaamse Regering beslissen om de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid exclusief door het agentschap te laten uitvoeren.

Afdeling 2. Vergunnings- en werkingsvoorwaarden

Art. 27. Om een vergunning te krijgen en te behouden, voldoet een private uitbetalingsactor aan de volgende voorwaarden:

- 1° de private uitbetalingsactor is opgericht als vereniging zonder winstoogmerk conform de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen waarbij als de uitbetalingsactor een samenwerkingsverband vormt met een andere rechtspersoon, de besluitvorming, boekhouding en financiële middelen van de uitbetalingsactor volledig gescheiden gehouden worden van de andere entiteit;
- 2° de private uitbetalingsactor heeft geen samenwerkingsverband gesloten met een ziekenfonds in het kader van het gezondheidsbeleid, met een vakbond in het kader van werkloosheid of met een zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming;
- 3° de private uitbetalingsactor neemt alleen taken op voor activiteiten in het kader van het gezinsbeleid en heeft geen activiteiten als ziekenfonds in het kader van het gezondheidsbeleid, als vakbond in het kader van werkloosheid of als zorgkas binnen de Vlaamse Sociale Bescherming;
- 4° de private uitbetalingsactor koppelt geen voordelen aan de aansluiting van een begunstigde, vermeld in artikel 28, 11°;
- 5° de private uitbetalingsactor maakt aannemelijk dat hij binnen zes maanden nadat hij de vergunning heeft verkregen, ten minste 120.000 kinddossiers in actief beheer zal hebben;
- 6° de private uitbetalingsactor heeft na die eerste termijn van zes maanden gedurende elke twee opeenvolgende kalenderjaren een gemiddelde van ten minste 120.000 kinddossiers in actief beheer, waarbij het gemiddelde berekend wordt op het einde van de tweejaarlijkse periode, op basis van de kwartaalgegevens, vermeld in het kadaster, beheerd door Kind en Gezin;
- 7° de private uitbetalingsactor neemt in de statuten de volgende bepalingen op:
 - a) een formulering van het maatschappelijk doel in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet;
 - b) de verplichting om bij stopzetting van de activiteiten voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid de middelen en de reserves conform de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten te besteden of terug te storten aan de bevoegde overheid;
 - c) de verplichting om bij stopzetting van de activiteiten alle gegevens die noodzakelijk zijn om de continuïteit in de betalingen en de activiteiten te verzekeren, digitaal te bezorgen aan het agentschap;
- 8° de private uitbetalingsactor legt, in geval van fusies tussen of overnames van vergunde uitbetalingsactoren of van hun activiteiten, het fusie- of het overnameplan ter goedkeuring voor aan de raad van bestuur van het agentschap;
- 9° de private uitbetalingsactor gaat zonder voorafgaande machtiging door de raad van bestuur van het agentschap geen lening of een financieel leasingcontract aan dat het totaal aan schulden in verband met beheersverrichtingen boven de 100% van de eigen fondsen overschrijdt, exclusief de provisies voor risico's en kosten en de beleidskredieten;

- 10° de private uitbetalingsactor gaat zonder voorafgaande machtiging van de raad van bestuur van het agentschap niet over tot het verwerven of afstand doen van onroerende goederen;
- 11° de private uitbetalingsactor organiseert de werking van zijn rechtspersoon en activiteiten volgens de volgende principes:
- a) een aantoonbaar kwaliteitsbeleid uitwerken;
 - b) een doelmatig en efficiënt financieel en personeelsbeleid voeren;
 - c) de gebruikers horen bij de evaluatie van de activiteiten;
 - d) de bestuursorganen op een deugdelijke manier organiseren;
 - e) aantonen dat voldoende garanties aanwezig zijn om de continuïteit in de activiteiten en de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid te garanderen;
 - f) bijdragen tot een efficiëntere uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot ondersteuning van het gezinsbeleid; rekening houdend met de financiële responsabiliseringscriteria die de Vlaamse Regering op basis van objectieve parameters daarvoor vaststelt;
 - g) een intern controlesysteem uitwerken om redelijke zekerheid te verschaffen over:
 - 1) het bereiken van de doelstellingen;
 - 2) de naleving van wetgeving en procedures;
 - 3) de beschikbaarheid van betrouwbare financiële en beheersinformatie;
 - 4) het efficiënte en economische gebruik van middelen;
 - 5) de bescherming van activa;
 - 6) het voorkomen van fraude;
- 12° de private uitbetalingsactor beschikt over een eigen bankrekening;
- 13° de private uitbetalingsactor voert een financieel beleid waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, met inbegrip van de reserves, die vastgelegd zijn voor de eigen werking van de uitbetalingsactor, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 14° de private uitbetalingsactor wendt de reserves, aangelegd ten laste van de werkingsmiddelen alleen aan voor zijn eigen werking;
- 15° de private uitbetalingsactor wendt de reserves, aangelegd ten laste van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, alleen aan voor toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 16° de private uitbetalingsactor stelt een commissaris-revisor aan die, aanvullend op zijn wettelijke taak en opdracht, jaarlijks attesteert dat de middelen die bestemd zijn voor toelagen in het kader voor het gezinsbeleid, alleen aangewend worden voor de uitbetaling van die toelagen, en dat de middelen die bestemd zijn voor de werking van de private uitbetalingsactor, alleen aan die werking besteed worden;
- 17° de private uitbetalingsactor verzekert dat bij stopzetting van de activiteiten, uitgezonderd in geval van een door het agentschap goedgekeurde fusie met of overname door een andere vergunde private uitbetalingsactor, de reserves die aangelegd zijn met werkingsmiddelen of toelagen in het kader van het gezinsbeleid, worden terugbetaald aan de bevoegde overheid, met uitzondering van:
- a) reserves die aangelegd zijn voor het sociaal passief met de expliciete goedkeuring van het agentschap;
 - b) reserves die aangelegd zijn voor een meerjarige verbintenis, gesloten door de private uitbetalingsactor met derden, als door het agentschap expliciete goedkeuring is verleend om die meerjarige verbintenis te sluiten;
- 18° de private uitbetalingsactor ontplooit voor toelagen in het kader van het gezinsbeleid een werking binnen de volledige Vlaamse Gemeenschap;
- 19° de private uitbetalingsactor verleent zijn volledige medewerking aan het toezicht door het auditcomité, vermeld in artikel 14 van dit decreet, en aan elke andere vorm van decretaal bepaald toezicht.

Art. 28. Een private uitbetalingsactor vervult minstens de volgende opdrachten:

- 1° toelagen in het kader van het gezinsbeleid stipt, correct, continu en, waar mogelijk, automatisch uitbetalen aan de aangesloten gezinnen, waarbij gebruikgemaakt wordt van de gemeenschappelijke betaalmotor, vermeld in artikel 5, eerste lid, 8°, met inachtneming van de regelgeving betreffende deze toelagen en de onderrichtingen van het agentschap;
- 2° het recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid van de dossiers onder zijn beheer proactief onderzoeken op basis van de gegevens die beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstromen, met het oog op automatische rechtentoekenning waar mogelijk en het informeren van begunstigden en potentieel begunstigden van hun recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 3° samenwerken met andere instanties, diensten en verenigingen die op het vlak van de toegewezen opdrachten actief zijn, in het bijzonder Kind en Gezin, het agentschap en de Huizen van het Kind;
- 4° in samenwerking met het agentschap de loketfunctie vervullen, vermeld in artikel 6, derde lid;
- 5° de gegevens die betrekking hebben op activiteiten in het kader van het gezinsbeleid en de werking van de rechtspersoon, registreren en verwerken, en die gegevens ter beschikking stellen van Kind en Gezin en het agentschap in de vorm en binnen de termijnen die de Vlaamse Regering vaststelt;
- 6° waarborgen dat de persoonsgegevens geregistreerd en verwerkt worden met inachtneming van de regelgeving betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;
- 7° een transparante boekhouding opmaken, waarbij een efficiënte besteding van de overheidsmiddelen wordt aangetoond en verantwoord, en waarbij in een strikte scheiding wordt voorzien tussen, enerzijds, de middelen, inclusief de reserves, die vastgelegd zijn voor de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, en, anderzijds, de middelen die vastgelegd zijn voor de werking;
- 8° reserves aanleggen, beheren en aanwenden conform artikel 27, 14° en 15°. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de reservevorming;
- 9° een herstelplan opmaken en naleven of op eigen kosten een crisismanager aanstellen in de gevallen en onder de voorwaarden, die de Vlaamse Regering daarover vaststelt;
- 10° bij stopzetting van de activiteiten of bij opheffing van de vergunning alle gegevens die noodzakelijk zijn voor de overname van de activiteiten, ter beschikking stellen van de bevoegde overheid in de vorm en binnen de termijnen, die de Vlaamse Regering vaststelt;
- 11° elk verzoek tot aansluiting van een begunstigde aanvaarden en het recht van de begunstigde om te veranderen van uitbetalingsactor, respecteren, tenzij een wettelijke of decretale bepaling dat verhindert;
- 12° meewerken aan de rapportering, in de vorm en binnen de termijnen die de Vlaamse Regering vaststelt.

Art. 29. Kind en Gezin verleent een vergunning aan de private uitbetalingsactoren conform de vergunningsvoorwaarden, vermeld in artikel 27 en 28.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraagprocedure voor een vergunning.

De toekenning van een vergunning aan een private uitbetalingsactor wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 30. Een private uitbetalingsactor die zijn activiteiten wil stopzetten, brengt het agentschap met een aangetekende brief daarvan op de hoogte, minstens twaalf maanden voor de effectieve stopzetting. Gedurende die termijn van twaalf maanden blijft de private uitbetalingsactor verantwoordelijk voor de continuïteit van de activiteiten.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de te volgen procedure bij de vrijwillige stopzetting van de activiteiten van een vergunde private uitbetalingsactor en neemt de nodige maatregelen om de continuïteit in de betaling voor de begunstigden te garanderen.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin

Art. 31. Aan artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin worden een punt 6° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

“6° gezinsbeleid: het gezinsbeleid met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen, vermeld in artikel 5, §1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en het beleid inzake de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, §1, IV, van de voormelde wet;
7° toelagen in het kader van het gezinsbeleid: toelagen als vermeld in de regelgeving betreffende de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”.

Art. 32. In artikel 5 van hetzelfde decreet wordt tussen het woord “kinderopvang” en het woord “en” de zinsnede “, de regie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid,” ingevoegd.

Art. 33. In hetzelfde decreet wordt een artikel 7/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7/1. De regie van toelagen in het kader van het gezinsbeleid door het agentschap omvat in elk geval:

- 1° de beleidsvoorbereiding en -ontwikkeling van een geïntegreerd gezinsbeleid;
- 2° het verlenen van een vergunning aan de private uitbetalingsactoren en de uitoefening van toezicht en controle op de uitbetalingsactoren;
- 3° het beheer en de toekenning van beleidskredieten aan de uitbetalingsactoren;
- 4° de ontwikkeling, de uitbouw en het beheer van een gegevensnetwerk in het kader van toelagen in het gezinsbeleid, dat de uitwisseling van alle noodzakelijke gegevens met Vlaamse en federale authentieke gegevensbronnen en de uitbetalingsactoren mogelijk maakt;
- 5° de registratie en verwerking van de noodzakelijke persoonsgegevens om een kadaster van toelagen in het kader van het gezinsbeleid op te richten en te beheren.

Het agentschap beoogt met de toelagen in het kader van het gezinsbeleid de ondersteuning van gezinnen en kinderen op een geïntegreerde wijze, doelmatig en efficiënt aan te pakken, met daarbij ook aandacht voor de bestrijding van kindarmoede.”.

Art. 34. In artikel 10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”;
- 2° in het tweede lid wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”;
- 3° in het zesde lid, 1°, wordt de zinsnede “7 en 8” vervangen door de zinsnede “7, 7/1 en 8”.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Art. 35. Artikel 90 en 91 van het decreet van 15 juli 2016 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin worden opgeheven.

Art. 36. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding.

Brussel, 5 mei 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN